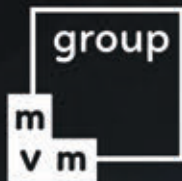

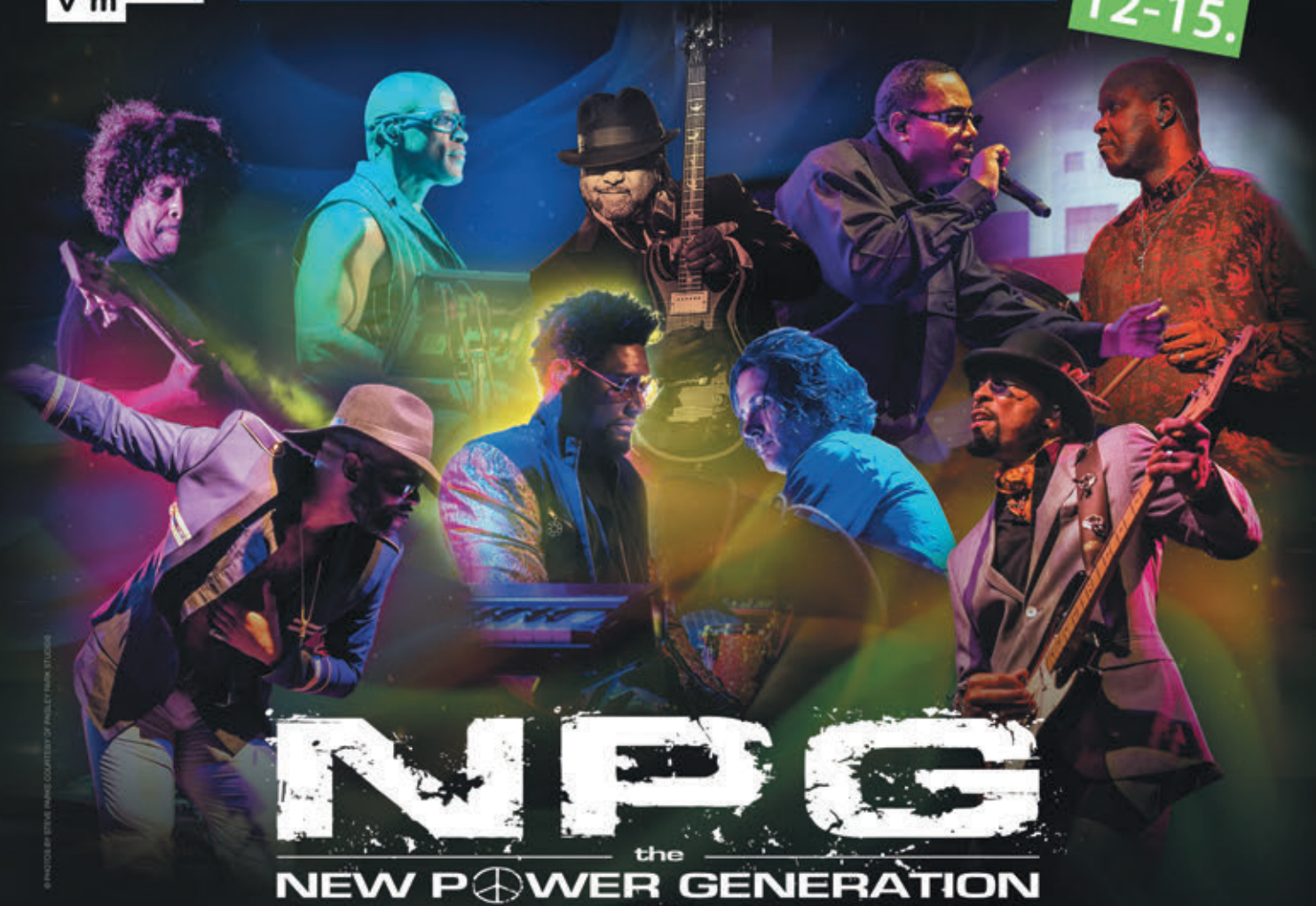
Főtámogató

Az MVM bemutatja

VeszprémFest

2017.
JÚLIUS
12-15.

NIRVANA

the
NEW POWER GENERATION

PRINCE

ZENEKARA ÉS ZENÉI

JÚLIUS 15. - Veszprém Aréna

veszpremfest.hu

Kiemelt támogató

FREE

TERJESZTÉSI PONTJAINKON: INGYENES. ELŐFIZETŐINKNEK: 789 Ft.
ZENE FASHION TECH ZENE MEDIA ZENE DESIGN ZENE BUSINESS ZENE ART ZENE DIGITAL ZENE LIVE

RECORDER

REC 053
2017/06

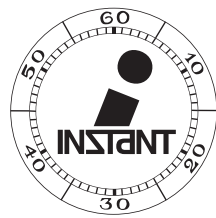
ALBÁNIA
NYÁRI SLÁGEREK
EURÓPAI FESZTIVÁLOK
POPA 2010-ES ÉVEKBEN

VÍZ & ZENE

CALVIN HARRIS.

ALT-J
JLIN
SLOWDIVE
RIDE
FOO FIGHTERS
RUFUS WAINWRIGHT
FLEET FOXES
THIEVERY CORPORATION
GERENDAI KÁROLY

WWW.RECORDER.HU
FACEBOOK.COM/RECORDER.HU

FOGAS

bejössz

15 bár, 7 tánctér, 2 udvar,
1 kert, 4520 vendég naponta

Nyitva minden nap 16:00 - 06:00-ig, a belépés ingyenes.

1073 Bp., Akácfa u. 49-51. [fb.com/instant.art.bar.wood](https://www.facebook.com/instant.art.bar.wood) - [fb.com/fogashaz](https://www.facebook.com/fogashaz)

HAGYD KINT A VALÓSÁGOT

07.04. **FOSTER THE PEOPLE**^[US]

07.06. **10 ÉVES A BUDAPEST BÁR**

07.13. **PÉTERFY BORI & LOVE BAND & BIG BANGGG**

07.15. **IRIE MAFFIA** | 07.22. **BRAINS**

08.05. **25 SZIGET** WARM UP FESZTIVÁL: **RIVAL SONS**^[US]

IVAN AND THE PARAZOL

08.18. **MAGNA CUM LAUDE** | 09.02. **QUIMBY**

09.15. **VAD FRUTTIK HIGH TECH**

ÉS MÉG SOKAN MÁSONK...

WWW.BUDAPESTPARK.HU #BUDAPESTPARK

6

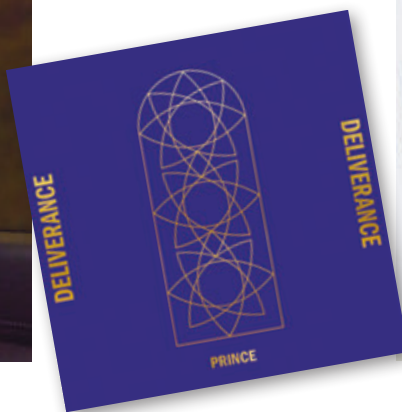

TARTALOM

12

14

10

16

WWW.RECORDER.HU

FACEBOOK.COM/RECORDER.HU

REC●053

2017 / 06

LEMEZTÁSKA

4 Eric Hilton (Theivery Corporation).

FESZTIVÁL

6 Európai fesztiválok.

TREND

8 PWR BTM: különválasztható-e az alkotás az alkotótól?

10 Dobozban maradt lemezek.

VÍZ & ZENE

12 Magyar előadók kedvenc vízparti dalai.

14 A 2017-es nyár slágeresélyei.

16 Szörföző zenészek.

WHAT THE FAQ

18 Gerendai Károly.

TREND

20 Hazai promóterek 2.

VILÁGRECORDER

22 Albánia rejtett csodái.

FRONT

24 Calvin Harris és a 2010-es évek popzenéje.

INTERJÚ

28 Slowdive.

30 Ride.

32 Rufus Wainwright.

PROFÜL

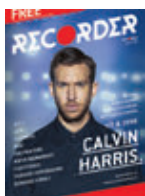
42 Gyulai István az alt-J-ről.

RECORDER

44 Lemezkritikák.

PROGRAMAJÁNLÓ

48 Június-júliusi koncertek és partik.

RECORDER • Ingyenes zenemagazin • REC053: 2017. június

www.recorder.hu • www.facebook.com/recorder.hu • www.twitter.com/recorderhu • info@recorder.hu

Kiadó: Recorder Kft. • Felelős kiadó: a Kft. ügyvezetője. • ISSN: 2062-9656 • Postacím: 1277 Budapest, Pf. 106

Főszerkesztő: Dömötör Endre • Szerkesztő: Forrai Krisztián • Szerzők: Biczó Andrea, Csada Gergely, Csúri András, Elekes Roland, Fábíán Titusz, Gyulai István, Judák Bence, Kollár Bálint, Lékó Tamás, Mika László, Németh Róbert, Reszegi László, Rónai András, Salamon Csaba, Szabó Benedek, Szabó Sz. Csaba, Szepesi Dániel, Varga Zsófia, Velkei Zoltán, Weyer Balázs • Lapterv és tördelés: Simon Says

Kreatív producer: Pawlowszky Tamás • Hirdetés: 06.30.2803098 • sales@recorder.hu • Előfizetés: www.recorder.hu/elfozetes

Minden jog fenntartva. Tilos a kiadvány bármely grafikai vagy tartalmi elemének felhasználása, egészben vagy részleteiben történő újraközlése a kiadó írásbeli engedélye nélkül.

A terjesztési pontok listája és a rendelési információk megtalálhatók a Recorder.hu weboldalon. Korábbi számaink megrendelhetők: www.recorder.hu/rendeles

alt-J – M.I.A.

Solange

Ylvis – Birdy

The Jesus

& Mary Chain

Jake Bugg

Boys Noize Live

Rodrigo y Gabriela

Squarepusher

Slowdive

**Pohoda
festival**

6.–8.7.

2017

**repülőtér
Trenčín**

**Future Islands – London Elektricity Big Band
Benjamin Clementine – The Thurston Moore Group
Mark Lanegan Band – Dillon – Slaves
Beardyman's Masters of Distraction
Sleaford Mods – Austra – Machinedrum**

**Movits! – Mykki Blanco – Beak> – Black Box Revelation – Acid Arab – Shobaleader One – IDLES – Salut c'est cool – TOMMY €A\$H
Alice Phoebe Lou – Ho99o9 – Elektro Guzzi presents Parade – FlexFab – TaxiWars – C Duncan – Pixvae – Les Amazones d'Afrique
Maya Belsitzman & Matan Ephrat – Baloji – White Wine – Symfonický orchester Slovenského Rozhlasu – B-Complex – Hudba z Marsu
Chiki liki tu-a – Para – Bez Ladu A Skladu – Billy Barman – Slobodná Európa – Fallgrapp – Walter Schnitzelsson – Jureš Líška a priatelia
Katarzia – Katarína Máliková – Vec + kapela – Polemic – Supa – Saténové Ruky – La Mambanegra – Princess Nokia – The Hydrant
Gallowstreet – Blow Trio Resisters – EgoPusher – Koala Voice – Lass – Vuraj – The Ills – Bad Karma Boy – Kieslowski – Allstar Refjúdži Band
Ghost of You – Auktyon – Bolo nás jedenást' – Ludové Mladistvá – Archivný chlapec – Peter a Lucia – nvmeri – Zuzana Mikulcová – Panáčik
Stroon – The Wilderness – Tolstoys – Laura a její tygři – Flow – Schwefelgelb – Subact – Szászcsávás Band – Michal Noga Band
Tocalo Flamenco – Milos & Skank – Barcode DJs – Grafofón – Jack Jack – Mooshak – Peal – MCH Band – Changing Faces b2b The Prophecy
Chór vážskych muzikantov – Garage – 52 Hertz Whale – Sine Ray – Új Bála – AC/Boy – Disco Møreti – Tittingur – PSJ – Sky To Speak
Casi Cada Minuto – Zagami Jericho – Juju Planet Dub – Lupták, Lenko, Bugala, Comendant, Dugović – Solovic/Rudavský – Solamente Naturali
Kašpárek v rohlíku – Matwe Drappenmädchenfeller – Coshier & Caviar – Vallo Sadovský Arciset – Mike Lark – DJ Džbán – Mir Illegal
Emonoizboyz – DJ Spin – Mošje Band – Muzička – LH Radoslava Kertisa – Miklós Király Band – Gypsy Band Lomnicke Čhave – Puro Peru
Recyklovaný orchester – Kornička – Orchester ZUŠ Trenčín a zbor Piarissimo – Funny Fellows – Dáša von Ffaša – Hviezda
Snowdrop – Vrbovskí Viťazi – Veľká Potreba – Möbius – Uhol Dopadu – Vyjebaní Melancholici – Popshop – Aktívna gruppa
No Brake – Fresh Out Of The Bus – Says – Silent Disco**

Kodály
KÖZPONT / CENTRE

JÚN
30
20⁰⁰

ZSOLNAY
FÉNY
FESZTIVÁL

kodalykozpont.hu

EMILKA MELANFONIE

KÖZREMŰKÖDIK:

MÁV SZIMFONIKUS ZENEKAR

SZOPRÁN: MARIE FAJTOVA | KARMESTER: MIRIAM NĚMCOVÁ

3D MAPPING VETÍTÉS: BORDOS LÁSZLÓ ZSOLT

BORDOS.ARTWORKS

Technikai Partner: Christie Digital

nka

PÉCSI SÓR
PREMIUM LAGER

Schneider Autóház

CHRISTIE

ZSOLNAY
ÖRÖKSÉGKEZELŐ
NONPROFIT KFT.

PÉCS
A KULTÚRA
VÁROSA

THIEVERY CORPORATION.

ERIC HILTON.

A KILENCVENES ÉVEK KÖZEPÉRE LEASSULT, MINDENT VEGYÍTŐ DOWNTEMPO MŰFAJ KORONÁZATLAN KIRÁLYAINAK, A THIEVERY CORPORATION DUÓNAK IDÉN JELENT MEG A NYOLCADIK STÚDIÓLEMEZE, AMELYNEK NOVO DUBOS NYÁRI SZÜNIDŐZENÉJE JÚNIUSBAN A BUDAPEST PARKBAN IS MEGSZÓLALT. A PÁROS EGYIK FELE, ERIC HILTON (A KÉPEN BALRA) BETEKINTÉST NYÚJTOTT SZUPEREKLÉTIKUS LEMEZTÁSKÁJÁBA.

ELSŐ ZENEI EMLÉK

Az egyetlen zene, ami elérhető volt számomra gyerekkoromban, az anyukám Beach Boys-lemezyűjteménye volt. Őtéves korom körül megállás nélkül hallgattam ezeket. Ezután viszont többé már nem voltam képes meghallgatni őket, egyszerűen kiégtek bennem a dalaik. Egy hónapja láttam Brian Wilsont koncerten és ezek a dalok elképesztően szóltak annyi év után.

ELSŐ LEMEZ, AMIT SAJÁT PÉNZBŐL VETTÉL

Pontosan emlékszem az első saját pénzből vett lemezemre, egy progrocklemez volt, a Be Bop Deluxe-tól az *Axe Victim* ❶, amit 2.99 dollárért vettem egy akciós kosárból. Azt a lemezt is folyamatosan hallgattam.

ZENE, AMI ZENÉLÉSRE INSPIRÁLT

1990 körül volt egy nagyon pezsgő zenei színtér New Yorkban, középpontjában a csütörtökönkénti Giant Step-partikkal (*a sorozatból lemezkiadó is kinőtt, a jazzes hiphop és az acid jazz New York-i meghatározó intézménye lett – a szerk.*). Jazz, funk, soul, hiphop fúziója szólt, számos underground lemezcég jött onnan. Én dj-ként azt gondoltam, hogy tudnék ilyen zenét alkotni, így létrehoztam egy Exodus Quartet nevű projektet. Kiadtunk néhány kislemezt, 12"-et, egy albumot és szerepeltünk számos válogatáson. Ekkor úgy éreztem, hogy ezután bármilyen sikerem is lesz a zenében, az már csak hab lesz a tortán. (*Hilton aztán Rob Garzával 1995-ben, Washingtonban alapította meg a Thievery Corporationt, amivel nagyon sikeres lett – a szerk.*)

MEGHATÁROZÓ KONCERTÉLMÉNY

Két washingtoni hardcore-zenekar, a Minor Threat és a Bad Brains játszott együtt a helyi 9:30 nevű klubban. Azelőtt soha nem tapasztaltam annyi erőt a zenében. És a zenészek a szülővárosomból származtak és

csak egy-két évvel voltak idősebbek nálam! Meg voltam babonázva.

HATÁSOK AZ INDULÁSOKOR

Szó szerint minden. Mivel a Thievery Corporation nem hagyományos zenekar, hanem egy producerduó, megvan a szabadságunk, hogy bármilyen irányba elkalandozzunk. És ezt is tesszük. Már a kezdetektől a zenei horizontunk része volt a legkülönfélébb elektronikus zenék, a spacerock, a jazz, a bossa nova, a dub, a reggae, az afrobeat, az indiai hangzások, bármi és minden.

HATÁSOK A THE TEMPLE OF I & I CÍMŰ IDEI ÚJ ALBUMNÁL

Tényleg fogalmam sincs arról, hogy honnan és milyen inspiráció fog érkezőni bármely adott pillanatban. Olyan az agyam, mint egy felvevős magnó, amiben annyi ütemet, dallamot, ötletet tároltam el az évek során, hogy azok bárikor kibuggyanhatnak a stúdióban. Mostanság leggyakrabban késő hatvanas évekbeli jamai-cai rocksteadyt hallgatok.

KEDVENC POP/ROCKLEMEZ

Megosztott első hely a Clash két albuma között: *The Clash* [1977], *London Calling* [1979]. ❷

KEDVENC SOUL/FUNKLEMEZ

Marvin Gaye: *What's Going On* [1971]. ❸

KEDVENC HIPHOPSZÁM

Eric B. & Rakim: *Paid In Full* [1987]. ❹

KEDVENC EXOTICA ALBUM

Les Baxter: *Que Mango!* [1970]. ❺

KEDVENC LATIN ALBUM

Pucho And The Latin Soul Brothers: *Saffron And Soul* [1967].

KEDVENC DUB ALBUM

King Tubby Meets Roots Radics: *Dangerous Dub* [1981].

KEDVENC DOWNTEMPO ALBUM

Thievery Corporation: *Saudade* [2014].

MINDEN IDŐK LEGJOBB LEMEZE

Ez is Marvin Gaye: *What's Going On* [1971].

LEMEZGYŰJTEMÉNYED SZÁMODRA LEGÉRTÉ-

KESEBB DARABJAI

Mod Fun: *I Am With You ?* [1984], Prince Buster: *Shaking Up Orange Street ?* [1967], Chantele: *One Man 12"* [1989].

OLYAN ZENE, AMI NAGYON ELŰT A STÍLUSODTÓL, MÉGIS NAGYON SZERETED

Minden George Michaeltől és Boy George-tól.

ZENE, AMITŐL BOLDOG LESZEL

The Jamtól a *Town Called Malice* című szám.

KEDVENC HEARTBREAK DAL

The Impression: *My Deceiving Heart* [1969].

KEDVENC SZOMBAT ESTI BULIZENE

Tenor Saw digital dancehallja, a *I Got To Be There* 1985-ből.

KEDVENC VASÁRNAP REGGELI PIHENŐS ZENE

The Velvet Underground: *Sunday Morning*.

KEDVENC FRISS, IDEI DAL

Paul Weller: *Long Long Road*.

KEDVENC NYÁRI ZENE

Mostanában nagyon odavagyok a hetvenes évekbeli eredeti hiphopért. T-Ski Valley, Sugar Hill Records-lemezek. Annnyira ártatlanok és jókedvre derítőek!

P N T O O N

URBAN HIDEAWAY
2017 — SUMMER

LIVE MUSIC — SUNSET CHILL — MOONLIGHT PARTY — BEACH FRIENDLY FOOD
CHAIN BRIDGE ————— PEST SIDE ————— NORTH PILLAR
FB/PONTOONBUDAPEST — IG/PONTOON_BUDAPEST — PONTOONBUDAPEST.COM

06 — 24
CALL ME UNIQUE
LEMEZBEMUTATÓ

ED GEATER (UK)
MANAKY

06 — 29
SOULCLAP
BUDAPEST

07 — 06
BABÉ SILA

07 — 13
BERMUDA
AKUSZTIK

07 — 14
NIGHTDRIVE:
SOFIE
(STONESTHROW/
L.A./NTS RADIO)

07 — 20
SLOW VILLAGE

07 — 25
GEREBEN ZITA

08 — 10
JESSE DAVIS

JÚNIUSI-JÚLIUSI FESZTIVÁLOK A KÖZELBEN.

VAKÁCIÓ FESZT ZENÉVEL.

TOMBOL A NYÁR, VÁLASSZ HOZZÁ KÜLFÖLDI FESZTIVÁLÉLMÉNYT! AHOGYAN KORÁBBAN MINDIG, ÚGY EZÚTTAL IS A RÉGIÓBAN LÉVŐ (PLUSZ KÖNNYEN ELÉRHETŐ) ESEMÉNYEKRE FÓKUSZÁLUNK, AMELYEKEN ELSŐSORBAN A FELLÉPŐK NÉVSORÁNAK ÉRTÉKE ÉS A JEGYÁR JÓ ARÁNYA ÉRDEKEL MINKET, MINDEN MÁS SOKADLAGOS. JELLEMZŐ TREND, HOGY A PROGRAMOK EGYRE INKÁBB JÚLIUSBAN ÖSSZPONTOSULNAK – TÖBB, EDDIG AUGUSZTUSI FESZT IS KORÁBBRA KERÜLT.

CSADA GERGELY.

LOVE INTERNATIONAL

Időpont: június 28 - július 5.
Helyszín: Tisno, Horvátország
Jegyár: bérlet 125 font (kb. 43.700 Ft) + szállás, napijegyek 15 és 40 font (5300 és 14.000 Ft) között

2006-ban Nick Colgan feleségével és két barátjukkal rendezte meg az első Garden fesztivált, ami útjára indította a horvát tengerpartot elárasztó – nagyrészt britek által szervezett – elektronikus bulifesztek sorát. A Gardennél egyedibb, hangulatosabb azonban egyik sem lett, Colganék viszont két éve a tizedik kiadással lehúzták a rolót, hogy fesztiválbrandként folytassák tovább. Idén Tisno városa mellett nagyjából az egész szezont és térséget lefedik a hozzájuk köthető eseményekkel, amelyek közül a Soundwave-et már többször dicsértük, úgyhogy legyen most itt helyette egy igazi nyárindító program. Az eredeti Garden inkább lazulás, homokban fetregős hangulatát tovább vivő Love International szokás szerint az angol klubélet krémjét sorakoztatja fel a line-upban (Ben UFO, Black Madonna, Leon Vynehall), de itt lesz a garage és a house egyik elindítója és legendája, Tony Humphries is.

POHODA FESTIVAL

Időpont: július 6-8.
Helyszín: Trenčsén, Szlovákia
Jegyár: bérlet 99 euró (kb. 31.000 Ft) kempinggel együtt

Az egyik betonbiztos pont a fesztiválajánlónkban. Évek óta dicsérjük már a szervezőket és idén sincs okunk máshogy tenni. Ugyan pár hónapja még úgy tűnt, talán kevésbé lesz izgalmas az idei line-up, mint az eddigiek, azért a végére csak sikerült olyan névsort összehozni, amin innen, a fesztiválok országából egy igazi generajongó csak ámulhat és álmodozhat. Az indie-pop-r&b csúcán trónoló Solange, a még mindig húzónév M.I.A., az év egyik legjobb lemezével debütáló Les Amozones d'Afrique, suttogó angol (poszt)punk (Sleaford Mods, Idles), aktuális klasszikusok (Mark Lanegan, Thurston Moore), aktuális feltörekvők (Princess Nokia, Alice Phoebe Lou), az elektronikus zene megkerülhetetlen alakjai (Squarepusher, Machinedrum) és főképp a idei nagy shoegaze-visszatérők (Slowdive, The Jesus & Mary Chain). Mindez nagyon kedvezményesen.

TAURON NOWA MUZYKA

Időpont: július 6-9.
Helyszín: Katowice, Lengyelország
Jegyár: háromnapos bérlet 330 zloty (kb. 24.000 Ft), kemping 40 zloty

Katowice régóta bizonyítja, hogy pezsgő kulturális élettel bír, hiszen az OFF mellett a Tauron is régi szereplője a régiós fesztiválkínálatnak, és ahogy előbbi az alternatív gitárzenék, utóbbi az elektronikus szcéna legjobbjait hozza el évről évre. Sajnos idén előbbre hozták, így pont ütközik a Pohodával, de az elektronika szerelmeseinek inkább ezt ajánljuk. A húzónév idén Róisín Murphy, de a Hercules & Love Affair, a Cinematic Orchestra, Shackleton vagy épp Kenny Larkin sem minden nap látható errefelé. A szervezők mostanában az elektronikus zenén túlról is próbálnak előadókot bookolni, ennek eredményeképp Cat Power is a line-upot erősíti.

CREEPY TEEPEE

Időpont: július 7-9.
Helyszín: Kutná Hora, Csehország
Jegyár: háromnapos bérlet 1491 cseh korona (kb. 18.000 Ft)

„Kortárs független zenei fesztivál” – a Creepy Teepee által írt szlogennél talán inkább nem lehetne megfogalmazni ennek az eseménynek a lényegét, ami immár kilenc éve hasonlóan zajlik. A világörökségi Kutná Hora városkájában megrendezett fesztivál nemcsak ezért egyedi, de érezhetően nem akar sokkal nagyobbra nőni, mint azt a jellegéből adódóan arcvessztés nélkül meg tudná tenni. Idén is nagyon baráti áron tényleg a legfrissebb, blogokon pörgő, underground körökben izgalmat keltő előadók fognak fellépni, akik közül Mykki Bianco és Princess Nokia emelhetők ki, mint „húzónevek”, de talán itt felesleges is ezzel bajlódni.

DOUR FESTIVAL

Időpont: július 12-16.
Helyszín: Shaint-Gislain, Belgium
Jegyár: bérlet 155 euró (kb. 48.000 Ft) + kemping 15 euróért

Ajánlunk egy igazi nagyágyút is, ami kicsit drágább ugyan, és messzebb is van, de még a majdnem naponta közlekedő olcsó fapadossal együtt sem haladja meg a Sound vagy Szízet árait. Line-upban cserébe jóval

nagyobb a különbség. Egy alaptól nagyon erős elektronikus mezőny mellett (Justice, Machinedrum, The Gaslamp Killer, Roman Flügel, Nina Kraviz, Christian Löffler stb.) találni legendákat és aktuális menősegeket a hiphop világból (a De La Soul egy nagyzenekarral, Nas, Talib Kweli, Young Fathers és Earl Sweatshirt), néhányat napjaink legizgalmasabb pop- és r&b-produkciói közül (Nao, Solange, Metronomy, Kaytranada, Phoenix), egy-két igazi közönségcsalogató előadót (M.I.A., Die Antwoord) és több, mint korrekt gitárorientált fellépőt (Kevin Morby, Hanni El Khatib, The Kills, Blonde Redhead, Timber Timbre).

MELT! FESTIVAL

Időpont: július 14-16.

Helyszín: Ferropolis, Németország

Jegyár: bérlet kempinggel együtt 140 euró (kb. 43.500 Ft), napjegyek 59 euróért (kb. 18.000 Ft)

Ha a Dour helyett egy másik nagyobb fesztiválra szeretne valaki menni, de továbbra is a zene érdekli elsősorban, akkor a Melt! jó alternatíva lehet. Ugyan ez sincs túl közel, de egy Budapest-Berlin oda-vissza fapados maximum 60 euróból megvan, onnan pedig közvetlen shuttle busszal lehet a fesztiválra eljutni. Az összköltségért pedig egy fokkal kevésbé sokszíni, de azért aktuális line-upot kapunk, amelyben megfér egymás mellett Fatboy Slim és Kamaszi Washington, a Die Antwoord és a Warpaint, vagy Richie Hawtin és Sampha. De itt is lesz például NAO, M.I.A., Phoenix, The Kills, sőt még a Sylvan Esso is láthatjuk élőben. Rajtuk kívül pedig tengernyi ismertebb és kevésbé ismert producort, dj-t.

COLOURS OF OSTRAVA

Időpont: július 19-22.

Helyszín: Ostrava, Csehország

Jegyár: bérlet 113 euró (kb. 35.000 Ft) + kemping 18 euróért, napjegyek 78 euróért (kb. 24.000 Ft)

Az eddigiekhez képest valamivel drágább, de összességében még mindig kiemelkedő fesztivál Ostrava egykori fémfeldolgozó üzemének területén. Vállaltan eklektikus line-upja a világzenétől (The Very Best, Leyla McCalla & Band, XIXA, Dudu Tassa & The Kuwaits, Sam Lee), a jazzen át (Donny McCaslin Group, Melt Yourself Down) az elektronikáig (Justice, Machinedrum, Extrawelt, Christian Löffler) terjed. És persze az indie-pop-rock világa mellett (Michael Kiwanuka, alt-J, Laura Mvula, Benjamin Clementine) egy-két világsztár is becsúszik (Jamiroquai, Norah Jones), plusz a régióban egyedülként a visszatért Midnight Oil.

SIREN FESTIVAL

Időpont: július 27-30.

Helyszín: Vasto, Olaszország

Jegyár: bérlet 60 euró (kb. 18.500 Ft), napjegyek 40 euróért (kb. 12.500 Ft)

Az eljutás az olasz tengerpart bármely pontjára azért főszezonban nem a legolcsóbb kör, de mondjuk egy Bari-Budapest oda-vissza járat még ilyenkor is egész jó áron kijön. Onnan pedig csak egy bő két órás vonatút Vasto kisvárosa, ahol idén újra megrendezik a Siren fesztivált, mi pedig újra melegen ajánljuk azt. A Siren nem a méretével, inkább a mértékletes-ségével és a különleges line-uppal emelkedik ki a többiek közül. A négy napból eddig a két utolsó programja ismert, és pont a laza ejtőzéshez megfelelő mennyiségű, napi négy-öt izgalmas fellépőt tartalmaz. Az underground, alternatív univerzum egyik örök nagysága, a Cabaret Voltaire, az idén visszatérő egyedi hangú Arab Strap, a kritikusok kedvence Jenny Hval, a tökéletes tengerparti zenét játszó, szörfös garázsrock-gigász Allah Las és az angol urbánus melankólia királya, Ghostpoet mellett Lucy Rose, Trentemøller és Apparat az eddig bejelentett húzónevek.

Gyomorégés? Nem kell elköszönnie kedvenc ételeitől.

RICHTER GEDEON

10 mg famotidin tartalmú, vény nélkül kapható gyógyszer. Gyártó: Richter Gedeon Nyrt. 1103 Budapest. Gyömrői út 19-21.
Gyógyszerbiztonsági Osztály: +36 1 505 70 32, drugsafety@richter.hu - www.gyomoreges.com

A KOCKÁZATOKRÓL ÉS A MELLÉKHATÁSOKRÓL OLVASSA EL
A BETEGTÁJÉKOZTATÓT, VAGY KÉRDEZZE MEG KEZELŐORVOSÁT, GYÓGYSZERÉSZÉT!

/ PWR BTTM

/ CHARLES MANSON

ART, ÁRT. HATNAK-E A BEFOGADÁSRA AZ ALKOTÓK SZEMÉLYISÉGJEGYEI, CSELEKEDETEI?

ÉRTELMEZTLENÜL BUNKÓ VISELKEDÉS? MEGVETETT NÉZETEK? SZEXIZMUS? NEMI ERŐSZAK? BRUTÁLIS GYEREKPORNO? GYILKOSSÁG? LÉTEZIK OLYAN HATÁR, AMIT ÁTLÉPVE EGY ZENÉSZ VISELKEDÉSE VÁLLALHATATLANNÁ VÁLIK RAJONGÓI SZÁMÁRA ÉS AZ KI IS HAT ZENÉI MEGÍTÉLÉSÉRE? A PWR BTTM-ÜGY MARGÓJÁRA.

DÖMÖTÖR ENDRE.

A szerző halála – ez Roland Barthes francia irodalomteoretikus, filozófus stb. egyik legfőbb esszéjének címe és legfontosabb gondolatának lényege. Nagyon durva leegyszerűsítésben a mű és az alkotó különbözősége mellett érvel, azt mondja, hogy ha az író elkezd írni,

akkor az írás során a szerző belép saját halálába. Mindegy, hogy milyen ember ő, személyazonosság feloldódik a műben, nem lehet vele azonos. A népszerű gondolat transzformálható a többi művészetre is, így némi túlzással a popzenére is. Legyen bármilyen ember az alkotó, az általa létrehozott alkotás önmagában értelmezhető, élvezhető. Igaz, az már neheztetés a kissé sántikáló összevetésben, hogy a zenében az alkotó egy élő előadás során sokkal gyakrabban és inkább fizikai kapcsolatban marad alkotásával. Ott áll a néző előtt, a száján keresztül távoznak a kiénekelte szavak, sokkal nehezebb elvonatkoztatni a személytől, mint amikor kellő fizikai távolságból, egy préselt lemezen, azaz egy tárgyon keresztül érintkezünk a létrehozott művel (ahogy az író és a könyv esetében is). Plusz a popzene – majdnem minden más művészeti ág nál (azt most hagyjuk, hogy művészet-e) – sokkal közvetlenebb és többnyire erősebb érzelmi állapotokat idéz elő, a rajongás legtöbbször fontos összetevője a befogadás folyamatának.

Ettől függetlenül a jelenség – akár az irodalomban, akár a popzenében, akár más területeken

– jól ismert. Kiderül valakiről, hogy szélsőséges nézeteket vall, azonnal jelentős számú ember értékeli át addigi kapcsolatát vele, és aztán vérmérséklettől – „a szerző halálának” elfogadásától – függően, leginkább a műveivel is. A popzenében végképp nem kell messzire menni példaként: Michael Jackson gyermekmlesztálási ügyei után simán félresiklott karrierje, még ha egyetlen bíróság sem mondta ki bűnösségét. Amikor a Lostprophets énekeséről bebizonyosodott, hogy igazak rá a gyermekpornó és erőszak súlyos vádjai, a rajongók egy jó része egyből arról posztolt, hogy elégette, kidobta a zenekar lemezeit. Amikor néhány éve az agyondicsért albumot kiadó Sun Kil Moon, azaz Mark Kozelek látszólag teljesen értelmetlenül szívatta a szintén népszerű The War On Drugs zenekart, hirtelen sokan seggfejnek kezdtek nevezni Kozeleket és alábbhagyott a felé irányuló szeretet. Rengeteg szintje van a megítélés változásainak is – lásd a fiatalokkal szexelő rock&roll-sztárokat (Chuck Berryéknek könnyedén elnézte ezt a rajongók többsége), a vádakat tagadó, mégis elítélt előadókat (2Pac hősképeinek talán még jót is tett az „igazságtalan igazságszolgálat-

/ MICHAEL JACKSON

/ SUN KIL MOON

tás”), vagy a nyilvánvaló bűnösöket, miután megbűnhődtek [ugyan a zenésztársát megölő, műemléktemplomok felgyújtásában is elítélt Varg Vikernes-nek még börtönbüntetését sem kellett megkezdenie, hogy legnagyobb rajongói támogatásukról biztosítsák].

Ha elég idő telik el, akkor a közönség jelentős része akár erőszakkal vádolt előadóknak is megbocsát. Persze főleg akkor, ha nem teljesen tisztázott ügyekről van szó. 2017-ben pontosan egy ilyen nem tisztázott ügybe bukott bele a PWR BTM glam-garázspunk duó. Egy olyan ügybe, amikor az előadó vélt vagy valós személyisége, cselekedete botrányt okozott és az azonnal visszahatott az alkotásra. A május közepi lemez megjelenés előtt néhány nappal egy anonim áldozat nemi erőszakkal vádolta meg a PWR BTM egyik tagját és mivel a duó, vagyis inkább a vádolt zenész nem tagadott azonnal, ennek következtében példátlan gyorsasággal hátrált ki mögülük a kiadótól a menedzsmen-ten át a rajongókig szinte mindenki. Aztán a megvádolt zenész később mégis megszólalt, tagadott, de ekkor már senki nem beszélt a korai kritikákban több esetben is az év legjobb lemezei közé sorolt alkotásról. A rajongók nem olvasták volna Barthes-t? A szerző igenis része az alkotásnak? Évek múlva már be lehet majd vallani, hogy tetszik a szóban forgó LP?

A Recorder szerzői közül néhányan elgondolkoztunk a kérdésem. Azon, hogy van-e olyan előadó, akit már nem tudunk hallgatni a személyiségében történt változás, egy új vonás megismerése vagy valamilyen cselekedete miatt.

BICZÓ ANDREA

Nem valószínű, hogy a közeljövőben szívesen vennék elő egy Sinéad O’Connor-lemezt.

CSADA GERGELY

Nagyon jó kérdés ez, és az említett Sun Kil Moon-balhé környékén jó sokat gondolkodtam is rajta, de azt hiszem, nincs ilyen előadó az életemben, akit azért hallgatnék máshogy, mert kiderült róla valami, vagy ő maga tett valamit, ami számomra elfogadhatatlan lenne. Lehet, azért van ez így, mert nem szerettem senki olyat, akiről valami borzasztó dolog derült volna ki [Kozelekről azért mindig is lehetett tudni, hogy egy kicsit seggfej], de talán inkább ugyanabból fakad ez, amiből a rajongásra való hajlam hiánya is. Egyszerűen soha nem tudok annyira közel érezni magamhoz egy-egy előadót, hogy elfelejtsem, ő egy távoli, számomra ismeretlen alak, semmiképp sem az én barátom. És persze maga a zene, mint univerzális nyelv, hangok együttese számomra mindig is fontosabb volt, mint az előadó személye.

DÖMÖTÖR ENDRE

Egy határozott ilyen eset volt nálam: nagyon szerettem a Noir Désir-lemezeket, de a frontember, Bertrand Cantat 2003-as gyilkossági ügye [barátnőjét, Marie Trintignant színésznőt verte halálra], erősen megviselt. Nem elvágólag döntöttem úgy, hogy nem hallgatom többé, hanem eleve nem nagyon akaródzott, de aztán amikor évek múlva néha eszembe jutott, hogy meghallgatnám valamelyik albumukat, akkor mindig előtolakodott a gondolat, kicsit sem tudtam belefeledkezni a zenébe. Aztán újabb évekig nem is próbálkoztam újra, de taval, az 1996-os év legjobb lemezeit soroló retrospektív cikkünkhöz mégis elővettem az akkori LP-jüket és ezúttal már működött, ismét a zenére figyeltem. Az idő lenne a kulcs?

ELEKES ROLAND

Itt megfordítanám a dolgot, és egy olyan alakit említenék, akit nem tudok tiszta szívből utálni, amióta megtudtam, hogy csinált valami jót is. Charles Mansont az egész világ úgy ismeri, mint egy gonosz embert, aki életfogytiglani börtönbüntetését tölti. Nincs is ezzel semmi baj, de igazából [a megőrzése előtt] volt neki egy másik éneke is. Charles Manson bizony nagyszerű dalokat írt! Nem hiába pajtázott olyan sokat a Beach Boys-szal, akik még egy dalát is feldolgozták / lenyúlták. Manson a börtönévek alatt is elég produktív és ontja magából a lemezeket [meg persze a hülyeséget is], de nem is ezek a lényegesek, hanem az 1970-es lemeze [ami pont a Tate-féle gyilkosságok idején jelent meg], a *Lie: The Love And Terror Cult*. Ez tényleg egy remek pszichedelikus folklemez, olyan dalokkal, mint a *Don’t Do Anything Illegal* [haha], *Home Is Where You’re Happy* [hát ha a bőri az, végülis...], a *People Say I’m No Good* [vajh miért???], vagy a ked-vencem, az *Eyes Of A Dreamer*. Természetesen nem kívánom senkitől, hogy megkedvelje Mansont mint embert, hiszen én sem teszem. De Charles Mansont, a zenészt, teljesen nyugodtan lehet szeretni.

FÁBIÁN TITUSZ

Nekem szerencsére nincs ilyen. Én még Vikidál Gyulára sem tudok haragudni, pedig az ügynökműltja miatt megérdemelné. Beyoncé-nél sem foglalkozom azzal, hogy feminista lett, a számai attól még jók.

LÉKÓ TAMÁS

Lostprophets-et már nem hallgatok, az énekes Ian Watkins büntetetei miatt.

NÉMETH RÓBERT

Amit 5-10-20-30 éve szerettem, azt most is szeretem [persze nem mindegyik „kulcszenekarom/előadóm” minden lemezét]; senki nem követet el semmi olyat, ami miatt az életmű-

vét vagy az életművének azt a részét, amit bírok, felülírta volna valami mindent elborító rossz érzés.

RÓNAI ANDRÁS

Sok-sok legkedvencebb zenekarom a való életben olyan nézeteket vall, amikkel kicsit sem értek egyet vagy – mint egyik nagy szerelmem, a Coil – olyan misztikus akármikre vezet vissza a zenéjét, amik tökéletesen távol állnak tőlem. Valószínűleg azért nem zavar ez, mert a zenét elsősorban a hangok, *hangzások* felől közelítem meg – nyilván nehezebb elválasztania az alkotó személyét és az alkotást annak, aki a Dalt a lélekből lelkező önkifejezésként hallgatja. Úgyhogy amikor az egyetemen a szerző haláláról tanultam, engem egyáltalán nem kellett gyözködni. Másfelől: például a totalitárius ideológiákkal flörtölő zenekarokat hallgatva az ember megtalálhatja magában azt a lélekreszt, ami vonzódik ezekhez az ideológiákhoz – így ezek a zenék segíthetnek abban, hogy megértsük ezek vonzerejét [egyáltalán, elismerjük és bevalljuk, hogy van vonzerejük], és így legyőzzük őket, legalább magunkban.

SALAMON CSABA

When shit hit the fan is you still a fan? – tette fel a kérdést Kendrick Lamar 2015-ös, *How To Pimp A Butterfly* lemezét záró *Mortal Man*-ben, amiben ikonikus fekete közszereplők örökségét latolgatta Michael Jacksonnal bezárólag, akinek a karrierjét és a megítélését a gyermekmoleesztálási ügyei pecsételték meg – a *Pretty Young Thing* című száma már örökre hibás képzelettársításokra késztet.

SZABÓ BENEDEK

Nincs ilyen, soha nem is volt. Érdekel a zenészek magánélete, tők szép magánmitológiákat lehet építeni, de a jó számok akkor is jó számok maradnak, ha egy borzasztó ember írja őket. Azok úgysem az övéi, hanem a tieid. Amúgy meg szerintem a PWR BTM eleve szar.

ÚJABB TÍZ DOBOZBAN RAGADT ALBUM.

HALLATLAN LEMEZEK.

A LEGINKÁBB LEGENDÁS „DOBOZBAN MARADT” LEMEZ A BEACH BOYS-FÉLE *Smile*, ÁM AZT VÉGÜL 2011-BEN HIVATALOSAN KIADTÁK. UTOLJÁRA AKKOR FOGLALKOZTUNK A KIADATLAN ALBUMOKKAL, DE MOST ISMÉT AKTUÁLIS A TÉMA, HISZEN TÖRTÉNÉS VAN AZ ELKÉSZÜLT, ÁM MEG NEM JELENT LP-K ÜGYEINEK KÉT LEGNAGYOBB FÓKOLOMPOSA, NEIL YOUNG ÉS PRINCE KÖRÜL. RAJTUK KÍVÜL AZONBAN SOKAN MÁSOK MELLETT MÉG DR. DRE ÉS ICE CUBE, MADONNA VAGY A FOO FIGHTERS IS ADÓS LEGALÁBB EGY-EGY ANYAGGAL.

DÖMÖTÖR ENDRÉ.

Neil Young hírhedt a rendkívül sok, valamilyen szinten elkészült, de végül boltokba nem került lemezéről. Amikor több évtized ígéretés után 2009-ben kiadta sokrészre tervezett *Archives* sorozatának első masszív, tízkoronos kiadványát, akkor a rajongók elkezdtek reménykedni, hogy az ilyen-olyan formában bootleggel kiadatlan LP-k végre hallhatóak lesznek eredeti verziójukban. A legismertebb ilyen lemezekre [*Human Highway*, *Homegrown*, *Chrome Dreams*] egyelőre várni kell, ám egy *Hitchhiker* című, eredetileg 1976-ban megjelentésre szánt album a nyáron végre napvilágot lát. Ahogyan más Young-kiadatlanok esetében, úgy ezen a tízszámú, akusztikus lemezen is többségben olyan szerzemények szerepelnek, amelyek későbbi albumokon újra felbukkantak, más verziókban [igaz, akad két, lemezen soha meg nem jelent dal is]. Izgalmas lesz hallani, hogy Young 1976-ban hogyan rögzítette ezeket és végiggondolni, hogy miért érezte az utolsó pillanatban mégis kiadatatlannak a felvételeket – pedig már a lemezborító is készen volt.

Prince tavalyi halála után – halálának körülményei mellett – a legtöbb kérdés legendás archívumának sorsáról szólt. A Vaultnak hívott kiadatlan Prince-életmű [ami sokszorosa a megjelent felvételeknek], túl azon, hogy tartalmaz konkrétan visszavont kész albumokat, szinte feldolgozhatatlan mennyiségű egyéb felvételt is magába foglal. Prince egyik legközelebbi zenésze, Morris Hayes NPG-billentyűs a Recordernek nyilatkozva azt mondta, hogy

annyi szalag gyűlt össze az évek során, hogy az archívumnak használt hatalmas terembe már nem fért el több, így annak bejárata előtt, a folyosón is halomban állnak a dobozok. Innen bizonyára még rengeteg kincs fog napvilágot látni, de az is biztos, hogy nem túl gyorsan ismerkedhetünk meg velük. Az első kiadatlan felvételek áprilisban érkeztek volna egy *Deliverance* című EP-n, de jogi okok miatt mégsem jelentek meg. Ki tudja, mikor fognak.

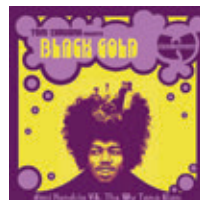
Korábbi hasonló cikkünkben „lehetett volna” The Beatles-, Zombies-, The Who-, Pink Floyd-, Neil Young-, Todd Rundgren-, Dennis Wilson-, Brian Eno-, Mansun-, Supergrass-lemezeket mutattunk be, azóta napvilágot látott néhány sokáig kiadatlan anyag, például David Bowie-tól [*The Gouster*, 1974], vagy Bruce Springsteentől [*The Ties That Bind*, 1979]. Ám bőven akad még ezekhez hasonló, valahol raktárak mélyén vagy alkotói fantáziáikban eltemetve – és noha többségük valószínűleg soha nem lesz hallható, de legalább a történetük ismert.

Buffalo Springfield:
Stampede
(1967)

Kezdjük mindjárt Younggal, de nem a kiadásra váró ismertebb legendás szólóanyagával, hanem első komolyabb zenekarának, a Buffalo Springfieldnek a meg nem történt második

lemezével. A country-rock feltörekvői az 1966-os debüt után rengeteget stúdióztak és ott azon kísérleteztek, hogy az élő megszólalás grúvosságát sikerüljön rögzíteni, de elégedetlenek voltak az eredményekkel. Pedig a kiadó [ATCO] már a borító címlapját is elkészítette, ám a zenekar végül a Beatles *Sgt. Pepper*-ének hatására az év második felében új felvételekbe kezdett, ebből lett a hivatalos második album, a *Buffalo Springfield Again*.

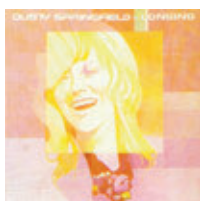
Jimi Hendrix:
Black Gold (1970)

Hendrix többféle irányba kereste a kiutat a kreatív zsákutcából halála évében [szimfonikus produkció, fúvós-billentyűs hangszerelés, akusztikus felvételek]. Ezek közül az utóbbiakat tartalmazó, *Black Gold* néven ismert szalag a Hendrix-rajongók *Szent Grálja*. A gitáros Greenwich Village-i lakásában rögzített egy erősen önéletrajzi dalciklust, amit odaadott dobosának, Mitch Mitchellnek, hogy dolgozza ki a ritmust hozzá, de aki Hendrix közeli halála után el is feledkezett azokról. Ugyan *Black Gold* címmel jelentek meg bootlegok, sőt még Wu-Tang-es mashuplemez is, de egyik sem az eredeti anyaggal. Viszont jó hír, hogy a szalagok megvannak és a jogörökösök szerint még 2020 előtt hallhatóvá válhatnak [egy dal, a *Suddenly November Morning* már szerepelt egy válogatáson].

 # Barry Gibb: *The Kid's No Good* / **Robin Gibb:** *Sing Slowly Sisters* / **Maurice Gibb:** *The Loner* (mind 1970)

A Bee Gees karrierje első kreatív csúcán (de még messze az igazi kereskedelmi sikertől), az 1969-es barokkpop mestermű, az *Odessa* után a szétesés szélére került. A három ausztrál tesó triójából Robin lépett ki először (háttérbe szorítva érezte magát), szólólemezen dolgozott, de egy duóban rögzített Bee Gees-album (*Cucumber Castle*) után Maurice is szólózni kezdett, mire a legidősebb, Barry 1969 decemberében bejelentette, hogy a zenekar feloszlott. Robin lemeze (*Robin's Reign*) némi sikert elérve jelent meg 1970 elején és már a folytatáson (*Sing Slowly Sisters*) dolgozott, amikor Maurice *The Loner*-je is elkészült (később maszterelést is kapott) és Barry is túl volt már debütkislemezen. A három 1970-es szólólemez azonban dobozban maradt, miután Robin és Barry a nyár elején kibékültek és újra a zenekari folytatás mellett döntöttek.

 # Dusty Springfield: *Longing* (1974)

Springfield művészi csúcson fejezte be a hatvanas éveket (*Dusty In Memphis*, 1969), igaz a korábbi kislemezsikerek eddigre már elmaradoztak. Az ambivalens helyzet további három kiadvány alatt megtörte az énekesnő magabiztosságát, és az *Elements* címen tervezett, végül *Longing*-ként katalógusszámmal és borítót kapott LP-t a megjelenés előtt visszavonta. A félkész dalokból néhány a három év szünet – és egy coming out – után érkezett 1977-es albumra vándorolt, a befejezett számok pedig egy újrakiadáson váltak ismertté.

 # Prince: *Dream Factory* (1986)

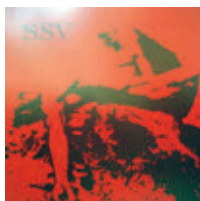
Prince kiadatlan lemezei közül alighanem ez a leghíresebb. Ahogy névlegesen az előző három album a *Revolution* nevű kísérőzenekarral készült, úgy ez is, sőt a formáció ekkor kapta a legnagyobb szerepet, élen a későbbi Wendy & Lisa gitáros-billentyűs párossal, akikkel Prince-nek különleges kapcsolata volt. Ám amikor a két nő bejelentette, hogy kilép, Prince letörölte közreműködéseiket az addigra duplalemezzé dagadt felvételekről. A maradékot viszont felturbózta egy másik félkész lemezzel

(*Camille*) és *Crystal Ball* címen, triplalemezként akarta kiadni. Amikor kiadója beintett, újra dupla méretűre redukálta a projektet, ami *Sign O The Times*-ra átkeresztelve élete csúcsműveként jelent meg 1987-ben.

 # Dr. Dre & Ice Cube: *Helter Skelter* (1994)

Az NWA 1988-ban felvette a gangsztarapet a térképre, aztán a legjobb mc, Ice Cube kilépett, hogy egy briliáns trilógiával építse tovább karrierjét. A zenekar feloslása – és jelentős baseballütő-suhogtatás – után Dre megszabadult korábbi menedzserétől, megcsinálta a g-funk rap csúcsművét és újra összejött Cube-bal, aki korábban szintén az említett menedzser miatt lépett le. A legforróbb rapper és producer párosa több mint ígéretes volt, a készülő lemezt az új sztár, Snoop Dogg debütjén reklámozták, de aztán soha nem jelent meg. Részben mert két túlzottan is perfekcionista dolgozott rajta, részben mert Cube közben befutott színészként és részben mert Dre egyre-másra találta az új tehetségeket. Bár egy erős közös számuk megjelent egy filmzenelemezen, a hip-hop *Smile*-jét tényleg csak elképzelni lehet.

 # SSV: *Go Figure* (1997)

Andrew Eldritch tehetséges dalszerző, amit Sisters Of Mercy és Sisterhood néven kiadott lemezei is bizonyítanak. És igen hatásos előadó, amit a mai napig igazol koncertjein. De miért nem adott ki egyetlen lemezt sem 1990 óta? (Amúgy állítólag adott, szigorúan őrzött álnéven technólemezeket.) Mert szívből és totálisan gyűlöli a lemezipart. Hogy szerződését kitöltse, válogatáslemezeket állított össze, és amikor kiadója a még két leszállítandó album számát egyre csökkentette, Eldritch két nap alatt összedobott nekik egy ütemtelen, drone-os, ambientes technolemezt – a cég természetesen annak megjelenetése nélkül felbontotta a szerződést. Az anyag online könnyedén megtalálható és nem is olyan rossz.

 # The The: *Gun Sluts* (1997)

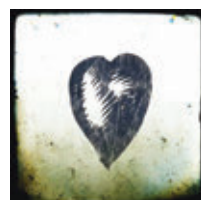
Matt Johnson leginkább egyszemélyes projektje szintén hírhedt arról, hogy számos albumot nem adott ki, ő még a cd-k

borítóján közölt diszkográfiákban is rendszeresen felsorolta kiadatlan lemezeit. 1997-ben adta le a Sony-nak a *Gun Sluts*-ot, a cég pedig nem volt hajlandó megjeleníteni, mert annyira eladhatatlannak tartotta. „Éz volt az én Metal Machine Music-om (Lou Reed 1975-ös zajlemez – a szerk.), de nem azért csináltam, hogy kitöltsem a szerződésemet, akkoriban tényleg az ilyen kísérleti zenék érdekelték” – mondja a szerző. Aztán 2000-ben a korábbi popcsodákhoz képest egy szintén kísérleti albummal búcsúzott a dalos lemezekről, azóta csak filmzenélt – bár épp egy idén kiadott kislemezzel újra felcsillan a remény, hogy énekelni fog.

 # Madonna: *Veronica Electronica* (1999)

Madonna 1987-es remixlemeze (*You Can Dance*) a műfaj egyik csúcsa és legkelendőbb vállalkozása, nem csoda, hogy a sikerekhez a laposabb évek után visszavezető, aktuális tánczenét madonnásító 1998-as *Ray Of Light*-hoz is tervben volt egy ilyen. Az alteregóról (aki a *Frozen* klipjében mutatkozott be) elnevezett *Veronica Electronica* remixalbumot be is jelentették, de alighanem a kislemezek váratlanul hosszan elnyúló sikere miatt okafogyottá vált egy ilyen közbevetett kiadvány. Ráadásul miután Madonna elégedetlen volt a lemez producerével, William Orbittal való újabb, 1998-ban megkezdett munkával (alighanem az ő irányításával készült volna a remixanyag), gyorsan tovább is lépett.

 # Foo Fighters: *The Million Dollar Demos* (2002)

A Foo Fighters a harmadik lemez és két Grammy-díj után végképp erős és sikeres zenekar lett, ilyenkor szokott beütni a baj. A dobos túladagolta magát (két nap kóma után maradt életben), a zenekar pedig friss sztár státuszát kihasználva egy drága stúdióban költötte a pénzt Pro Tools-szal feljavított felvételekre. Grohl végül felismerte, hogy gond van, de a „millió dolláros demó” után a feloslás szélére kerültek. Ebből az állapotból egy búcsúkoncertnek sejtett Coachella-fellépés rázta fel őket és a dobos házistúdiójában puritán körülmények között újra nekiálltak a felvételeknek. A néhány plusz új dallal feldobott végeredmény a *One By One* lett, a Foos pedig az évtized legnagyobb stadiózenekarává vált. Ironikus, hogy a széteső eredeti, „drága” lemezkezdemény nélkül aligha jutottak volna idáig.

MAGYAR ELŐADÓK A BEACH-ZENÉRŐL.

KEDVENC VÍZPARTI SLÁGEREM.

NYÁR, VÍZPART, CSOBBANÁS – MELLÉ NYÁRI SLÁGEREK, BEACH POP. HAZAI POPSZTÁROKAT KÉRDZÜNK KEDVENC VÍZPARTI DALAIKRÓL. CSÍPÖTEKERGETÉS TENGERPARTON, TÖKEGYEDÜL SÖRÖZGETÉS EGY KÉT KILOMÉTERES TISZAI HOMOKPADON, FÉLELEM ÉS RESZKETÉS A DUNÁN, A LEGFEHÉREBB SRÁC A PARTON, VAGY ÉPP BESZÍVVA STRANDOLÁS.

Az énekesek, zenészek a következő kérdésre válaszoltak: **Mi a kedvenc vízparti slágered?**

BABÉ SILA

- **Jorja Smith feat Kali Uchis:** *Tyrant*
Tengerparton csípötekergetős, flörtölős, lubicolós.
- **Miley Cyrus:** *Malibu*
Kocsiban, szerelmesen vízpart mellett, napsütésben, lehúzott ablakkal suhanós.
- **Borns:** *10000 Emerald Pools*
Házibuli utáni reggel medencében lebegős, álmodozós.

BÉRCZESI RÓBERT (HIPERKARMA)

- **Crowded House:** *Weather With You*
Az indokom egyszerű: ez volt az első dal, aminek a videója a kérdés elolvasása után az agyamba poppant. :)

CSORBA LÓCI (LÓCI JÁTSZIK)

- **Mungo Jerry:** *In The Summertime*
Gyerekkoromban is imádtam, tinédzserként is odavoltam érte, és felnőtt fejjel is rajongok ezért

/ EGYEDI PÉTER

a dalért. Szuperbugyuta szerzemény, üdítő ökörködés az egész dal, és az énekes barkója csak kiemeli a foga között a rést, ami nekem is és neki is van. Tehát fogrésztésők vagyunk... Bár nézhetne ki akárhogy, ha egyszer a szám minden basszuslépésére a medencébe akarok ugrani!

EGYEDI PÉTER (ÓRIÁS)

- **Ricsárdgír:** *Szörf (Fishing On Orfú, Víziszínpad, 2015)*
Nyilván picit önző okból, hiszen 2015-ben indult a Fishingen a Víziszínpad, ami az én gyerekeim, és nagyon büszke voltam, hogy ilyen csodálatosan és egyben szürreálisan működik. KENŐ!

IAMYANK

- **Chet Faker:** *No Diggity (Live Session)*
A nyárban azokat a ritka pillanatok szeretem amikor csill van és egy pillanatra megéled a pillanatot, hogy „na most ez így ahogy van, jó”. Ehhez nekem Chet Faker dala a tökéletes háttérzene.

KAMAU MAKUMI (MARY POPKIDS)

- **The Beach Boys:** *Kokomo*

KISS TIBOR (QUIMBY)

- **Quimby:** *Sail Away*
A *Sail Away!* Azért, mert a sajátom, sokat jelent.

KELEMEN LÁSZLÓ (DOPE CALYPSO)

- **Whitney Houston:** *I Wanna Dance With Somebody*
Az van, hogy én ugye keletről származom és nekem ez a balatonozás tökre kimaradt gyerekkoromban. Helyette állandóan a Tisza partján nyomultunk, és bár nyilván nem hallgattam ezt a számot akkor, de idén nyáron tuti berakom majd, ha eljutok újra a Tiszához, mert hangulatilag csodásan összefoglalja ez a dal, hogy milyen egy két kilométer hosszú homokpadon tökegyedül sörözgetni.
- **Best Coast:** *Feeling OK*
Mondjuk ennél a dalszövegnél kevés nyálásabb dolgot tudok elképzelni, de szerintem amúgy pont ilyen strandra menő feeling ez a dal. Pakolod a naptejet, nyugágyat, napernyőt, bedurrantod a mellizmokat és lezúzol a stégre. Majd konstatárod, hogy hát idén sem jött még mindig divatba a tyúkmell :{[[[[
- **Surfer Blood:** *Floating Vibes*
Ha szörföznek, tuti erre a dalra melegítenék be mindig.
- **Skeggs:** *L.S.D.*
Ezt meg akkor hallgatnám, ha szörfözés közben lehetne zenét hallgatni. De biztos nem lehet.

LIKÓ MARCELL (VAD FRUTTIK)

- **Ambrus Kyri:** *Sétahajó*
Kedvencem Ambrus Kyri előadásában a *Sétahajó* című opusz. Ott van az elején az az egész valószínűtlen billentyűhang, illetve a szólórészben is előkúszik egy LSD-látomásszerű

szintidallam. Annak idején, amikor nagyon benne voltam a pszichedelikus önmegvalósításban, haverjaimmal kitaláltuk, hogy szárnyashajóval csapatunk Bécsig – az lett volna a *Félelem és reszketés a Dunán* – persze, hogy csak ifjúkori ábránd maradt, de a zenei alap megvan hozzá, tulajdonképpen megvalósíthatjuk nyolcvanéves korunkban is, ha már unjuk a heroint.

LOVASI ANDRÁS (KISCSILLAG)

- **Cseh Tamás-Másik János:** *A hatvanas évek*

MARGE

- **Young Mister:** *Anybody Out There*
Kedvenc felhőnézegetős rewind instasztorizgató, rozéfröccsös balatoni dal. Nem túl mély, de az énekes hangjában van valami viharvert, mint aki kiúszott az óceánból, hogy feltegye nekem a kérdést és válaszolhaszak rá megérkezve a nyárba: nem, nem vagyok egyedül.

MC COLUMBO (BRAINS, IRIE MAFFIA)

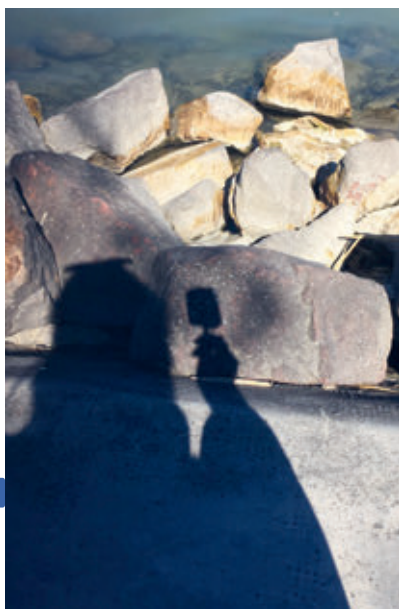
- **Inner Circle:** *Sweat*
Az igazat megvallva nem tudom, honnantól számít egy dal „vízparti slágernek”, de legyen mondjuk ez. Tinédzserkoromban – nagyon helyesen – minden strandon ez a dal üvöltött a rádiókból és számomra egy életre összeolvadt a balatonalmádi stranddal. :)

ODETT

- **OdeTT:** *HoldfényXpressz*
... mert örök szerelem a Balaton déli partja.

PÁTKAI ROZINA

- **Soley:** *Smashed Birds*
Soley zenéjét Reykjavik egyik lemezboltjában ismertem meg tavaly ősszel, azóta sokat hallgattam a lemezeit és még rengeteg másik

/BABÉ SILA

szuper izlandi zenekar albumát is. Ez a dal számomra igazi utazós kalandzene, arra emlékeztet, ahogyan Izland útjain autózunk, gyönyörű tavak és vízpartok, hegyek és szebbnél szebb tájak mellett.

SALLAI LÁSZLÓ (FELSŐ TÍZEZER)

- **OMC:** *How Bizarre*
Az én kedvenc vízparti számom az OMC-től a *How Bizarre*, bár a dalszövegnek nem sok köze van a vízparthoz, de a hangszerelés és a hangulat nekem egy az egyben az. A mai napig megdöbbenek rajta, hogy az OMC egyetlen lemeze mennyire tök jó, ami nem csak nyáron működik remekül, pedig annak idején alig mertem megvenni a lemezboltban, ahol ráakadtam, mert attól féltem, hogy kiröhög az eladó.

SÁRKADI BALÁZS (BANKRUPT)

- **Ramones:** *Rockaway Beach*
Ez Dee Dee-ről szól, aki általában stopposként jutott ki a betondzsungelből a strandra, de néha muszáj volt a rádióból szóló diszkózenével súlyosbított egyórás buszutat végigülnie.
- **Stranglers:** *Peaches*
Rosszarcú brit punkok méregetik a csajokat a strandon. '77 egyik nagy slágere, ami egy felejthetetlen basszustéma köré épül.
- **Die Ärzte:** *Paul*
A világ legjobb német zenekarának *Debil* című bemutatkozó lemezén található ez a sláger a tökéletes úszómesterről, a strand királyáról.
- **Wavves:** *King Of The Beach*
De hogy legyen valami újabb is, ez egy nagyon jól eltalált sláger a beszívva strandolásról.
- **The Bambi Molesters:** *The Wedge*
Nyilván kell ide valami surfrock is, akkor legyen ez a Dick Dale-feldolgozás a legmenőbb horvát zenekartól, akik játszottak a Szigeten is.

SCHOBLOCHER BARBARA (BLAHALOUISIANA)

- **Mac DeMarco:** *Let Her Go*
Ez a kedvenc vízparti dalom, de igazából DeMarco egész albumát is mondhatnám. Akkor is egy meleg, homokos parton érzem magam tőle, ha csak otthon vagyok. A fotón látható strandon kifejezetten sokat hallgattam. (A képet két éve készítettem Fire Islanden.)

SENA (IRIE MAFFIA)

- **Tekno:** *Pana*
Azért mert nyugodt, tökéletesen el lehet hozzá képzelni a pálmafaágakon átszűrődő napfényt, a hullámok hangját, ringatózó hatását, imádom. Nagyon higgadt, mégis kicsit megmozgatja a popsit... summertime!

VÍZ & ZENE

/LOVASI ANDRÁS

SZABÓ BENEDEK (SZABÓ BENEDEK ÉS A GALAXISOK)

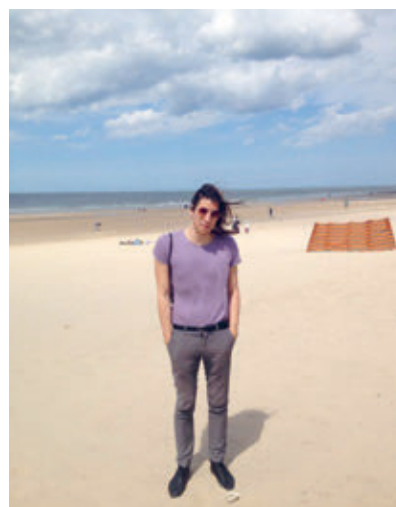
- **Fat White Family:** *Whitest Boy On The Beach*
Nincs műfaji kedvenc, de ehhez a számhoz erősen tudok viszonyulni, mert általában én vagyok a legfehérebb srác a parton.

SZEDER

- **Cseh Tamás-Másik János:** *A hatvanas évek*
Először a Sóharóza kórus előadásában hallottam, és egyből megfogott, bemászott a fülembe, abban az előadásban volt valami földöntúli is a nosztalgikus hangnem mellett. Természetesen az eredeti verzió is nagyon tetszett, ahogy rákerestem ezek után.

VITÁRIS IVÁN (IVAN & THE PARAZOL)

- **The Beatles:** *Back In The USSR*
Ha vízparti sláger, akkor a *White Album* nyitódala a befutóm. Egyszerre szörf és egyszerre rock'n'roll. Imádom ezt a számot főleg nyáron, vízparton ülve vagy fölötte elrepuvlve! 🍷

/VITÁRIS IVÁN

A 2017-ES NYÁR SLÁGEREI.

KÉTMILLIÁRD KATT.

EZEKET FOGOD HALLGATNI A VÍZPARTON. AZ IDEI NYÁR LEGNAGYOBB SLÁGERVÁROMÁNYOS DALAIRÓL MONDJA EL VÉLEMÉNYÉT NÉGY MAGYAR DALSZERZŐ-PRODUCER: KAMAU MAKUMI, A MARY POPKIDS FRONTEMBERE, AZ IDEI SZIGET-HIMNUSZ TÁRSSZERZŐJE; IAMYANK, AKI AZ IMPRO SCHOOL ZENESULI EGYIK VEZETŐOKTATÓJAKÉNT PRODUCEREKET NEVEL; TAKÁCS ZOLTÁN JAPPÁN, AKI A SOERII & POOLEKKEL SZÁLLÍTOTT NYÁRI SLÁGEREKET ÉS PRODUCERKÉNT IS RENDKÍVÜL FELKAPOTT; VALAMINT HORVÁTH GÁSPÁR, A SZINTÉN SLÁGERBIZTOS IRIE MAFFIA ÉS A KELEMEN KABÁTBAN BILLENTYŰS-DALSZERZŐJE, AKI JUMODADDY NÉVEN IS OTTHONOSAN MOZOG A LEGAKTUÁLISABB HANGZÁSOK VILÁGÁBAN.

Íme, húsz potenciális „nyár sláger” és a hozzájuk fűzött (és nem fűzött) kommentárok:

/ BRUNO MARS

BRUNO MARS: *That's What I Like*

JumoDaddy: A feleségem egyik kedvenc dala, így én is sokat hallgatom. Nagyon jó szám, előben is nagyon komolyan megszólalt és a több mint félmilliárd megtekintés is árulkodó jel.

iamyank: Nagyon szeretem, de a *24k Magic* nagyobb ment nálam.

Kama: Nekem ez az R.Kelly-s r&b, a slowjames időkét idézi. Jó kis dal, de...

Jappán: Sajnos bár maximálisan elismerem Brünót, összességében nekem már annyira direkt stílusgyakorlat ez a szám [is], hogy nem nagyon tudok mit kezdeni vele.

CALVIN HARRIS FT. FRANK OCEAN & MIGOS: *Slide*

JumoDaddy: Számomra ez az a dal, amit hallasz, ismersz már valahonnan, de nem tudod pontosan, ki az előadó. A hip-hop-diszkó-funk beat kortalan, Migos eléggé pörög, még bármi lehet belőle.

iamyank: Frank Ocean nélkül nem sokat érne, de slágernek így sem mondanám, csak egy laza moodnak.

Kama: Mióta megjelent, ezt énekelgetem magamban! Nálam ez lesz a befutó! Frank Ocean ösztönösen zseni, könnyed éneke nagyon elviszi. Sláger is és jó is. Ami elég ritka kombó.

Jappán: Ezt bírom. Jó, hogy az öreg Calvin mégse ment nyugdíjba. LOL.

DJ KHALED FT. JUSTIN BIEBER, QUAVO, CHANCE THE RAPPER, LIL WAYNE: *I'm The One*

JumoDaddy: Nem tudom komolyan venni ezt a dalt és klipet, de ez nem gátolja meg, hogy sláger legyen. [Mégis, valahogy a kevésbé rágó gumis és műanyag, egyszóval hitelesebb dalok ma szerintem újra jobb esélyekkel indulnak ebben a versenyben.]

iamyank: Hahahah, erre a számra nemhogy jövőre, de már összel sem fog emlékezni senki.

Kama: Major Key! Elég all-star a csapat. Nekem ez leginkább Bieber-számnak tűnik. Igazi nyálas, éneklős ügy. Tetszik! Nyárra jó lesz!

Jappán: Nemá.

DRAKE: *Passionfruit*

JumoDaddy: Őszinte, jó dal. Érdekes afrobeates beütésű zene és mély szöveg. Slágernek talán túl szomorkás és mély, de kifejezetten szeretem.

Kama: A *One Dance* nagyon beakadt nálam egy-két éve, meg szeretem ezt a karibi hangulatot, de ez most nekem nem annyira.

Jappán: De tényleg, nemá.

ED SHEERAN: *Shape Of You*

JumoDaddy: Ed Sheeran *Thinking Out Loud* utáni érdekes fordulata, amely már most gigasláger. Nagyon erősen érezhető rajta, hogy a *Lean On* úton haladva, mesterségesen gyártott sláger.

iamyank: Na, ez az achillesem. A marimba-szerű intró nekem azonnali blacklist lenne, viszont a flegma, de kedves éneklés mégis beránt, aztán amikor megérkezik a TLC-től köl-

csönzött dallamsor, akkor megadom magam. Fun fact: ezekben a szubos trap basszusoktól hemzsegő időkben tök szimpatikus húzás egy olyan popdalt csinálni, amiben 1:16-ig konkrétan nincs basszus és utána sem túl sok. Elegáns. Szénné hallgattam.

Kama: Nem egy jó dal, de nagyon csúnyán fülbemászós. Tudom az egész szövegét fejből, pedig sosem tettem be.

Jappán: Van egy rádiós live session ebből, azt imádom. Ed Sheeran legnagyobb ereje tényleg abban van, hogy kizárólag refréneket ír. Minden egyes nűanszából lehetne írni egy dalt, aminek az lenne a refrénje. Nyilván baromi tenyérbemászó, meg kicsit (!) idegesítő, de kétségkívül zseni a faszi.

FUTURE: *Mask Off*

JumoDaddy: Igazi trap zene. Szegény sorsú, kodeines-downer dal szövegében és zeneiségében is. Jellegzetes Future-*flow*, és nagyon jó hangmintaválasztás. A hetvenes évekbeli börtöndalból származó fuvolarész nagyon jellegzetessé teszi. Hiphop-körökben már most sláger.

iamyank: Klubban valószínűleg rábólintanék, mert nagyon jó a minta az alapban, de ennél nekem nem sokkal több.

Kama: Forró. Molly Percocets.

Jappán: Future-t alapvetően bírom, de ezt a számot speciel nem értem. Baromi öreg lehetek már.

/ ED SHEERAN

GORILLAZ FT. POPCAAN: Saturnz Bars

JumoDaddy: Érdekes dal, Popcaan vendégszerelésével, akit nagyon szeretek. A videoklippel együtt az igazi. Slágeresélyesnek nem mondanám.

iamyank: A klip óriási, hozza az elvárt Gorillaz-szintet, de mégsem érzem a kényszert, hogy újrhallgassam.

Kama: Nagyon irigylem a Gorillaz hangzását, jövőbe mutató az egész lemez. Ez a dal viszont annyira nem csúszik. A Damon Albarn-os ének-lős-vonalat szeretem, mint a *Sleeping Powder*.

HAIM: Want You Back

iamyank: Üdvözlöm az organikus hangszere-
lést, üde színfolt, de a *Shape Of You* után nehéz már mit mondani.

Kama: Nagy dal. Jó lesz a fesztiválokra menet maxhangerőn betenni a buszban. Tetszik, hogy egyszerre nyolcvanas évekbeli retro és modern is. Június elején Barcelonában a Primavera Soundon láttam őket néhány barátommal és nagyon meglepődünk, hogy mennyire jók élőben is.

HARRY STYLES: Meet Me In The Hallway

Kama: Harry Styles menő lett, ez pedig egy nagyon jó, elszállós dal, remek gitározással, sokat hallgatom, bár szerintem nem egy nyári sláger, vagy nem egy nyári sláger. :)

JAX JONES FT. RAYE: You Don't Know Me

JumoDaddy: Jó kis dal. Egy kör az egész, de az ha beakad az ember fejében, nehezen megy ki belőle. Valahogy mégsem érzem benne az óriási slágerpotenciált.

KATY PERRY FT. MIGOS: Bon Appetit

JumoDaddy: Friss hangulatú, érdekes dal, jó a témaválasztás és nagyon komoly a klip hozzá. Katy Perrytől láttunk már nagy slágereket, egy hónap alatt közel kétszázmillió megtekintéssel még bármi lehet belőle.

Kama: Katy Perrynél elengedtem.

KENDRICK LAMAR: HUMBLE.

JumoDaddy: Nagyon komoly hiphop zene, menő, modern, érdekes klippel. Kendrick pedig az egyik leghitelesebb figura a hiphopvilágban, nagyon jöhet a dal.

iamyank: A klip itt szintén zseni. Nálam a nyár antislágere, a legjobb értelemben.

Kama: Ez a csávó a saját ligájában mozog tök egyedül. A rap Beyoncéje. Bármí, amihez hozzányúl az elejétől a végéig, a szövegen, a vizuálon, az üzeneten át tűzforró. Valószínűleg már most ő a legjobb rapper valaha.

LORDE: Green Light

JumoDaddy: Nem vagyok egy nagy Lorde-fan, de nagyon jól megírt dal. Folyamatosan épít-

/ LORDE

kezik és étellel van teli. Erre a klip is nagyon kifejezően ráerősít. Azonban számomra nem egy túl nagy esélyes a nyári sláger versenyben.

Kama: Óriási dal. Nálam az egyik top nyári sláger. Amikor először hallottam, nagyon furcsának tűnt ez a diszkós zongorás refrén, aztán persze most már azt gondolom a legjobb résznek. Nagyon tetszik, amiket Lorde csinál, magával ránt ez a darkpopos világ. Az egész lemez csillagos 5-ös.

Jappán: Kedvencem. Kicsit olyan a hangulat, mint amikor The Streets jött a második lemezével. Az elsőt ugye álmodozás, depressziósan a csillogásról, aztán bejött és most ríl csillogás.

LUIS FONSI & DADDY YANKEE FT.

JUSTIN BIEBER: Despacito

JumoDaddy: No komment. Alig fél év alatt kétmilliárd megtekintéssel kijelenthetjük, hogy idén ez a nagybetűs nyári sláger.

Kama: Ezt nem tudtam végighallgatni. A *Paula* és *Paulina* jut róla eszembe!

Jappán: Öt hónap alatt kétmilliárd katt. Tökmindegy, milyen.

MURA MASA FT. CHARLI XCX: 1 Night

JumoDaddy: Nagyon kedves és egyben szexi dal, jó klippel. Charli XCX-nek volt már nagyobb dobása, de hiteles és egyben van.

Kama: Ezt be fogom tenni házi bulikban. Kicsit alternatív táncolós dal. Mindkettejüknek vannak jobb számai, de erre jó lesz.

PARAMORE: Hard Times

Kama: Ez egy három-négy napig széthallgató, aztán többet nem hallgató dal. Király, de semmi különös. A VOLT-os koncertjüket viszont nagyon várom.

Jappán: Ez hogy kerül ebbe a listaiba?!

Ehhez a négy felkínált dalhoz (Liam Payne

ft. Quavo: *Strip That Down*, Lil Uzi Vert: *XO TOUR Lif3*, Lil Yachty: *Forever Young*, Playboi

Carti: *Magnolia*) egyik hazai előadónak sem volt hozzáfűznivalója, de Kama még elárulta, hogy az ő kedvenc idei nyári slágere *Childish*

*Gambinó*tól a *Redbone*: „nem tudom abbahagyni a hallgatását!”

OPUS
JAZZ CLUB

2017. JÚNIUS 30. PÉNTEK 21.00

MAHLER ÉS NIRVANA AZ ÉNEKESNŐ
ÉS A SZAXOFONKVARTETT MŰSORÁN
**GoetheJazz | Clair-obscur
és Harcsa Veronika (D/H)**

2017. JÚLIUS 19. SZERDA 21.00

A LÉLEK ZENÉJE KÉT SZAXOFONNAL,
KÉT NAGYBŐGŐVEL ÉS DOBBAL
**Grencsó Bipolar Collective
+ Lewis Jordan (H/USA)**

2017. JÚLIUS 20. CSÜTÖRTÖK 21.00

KIHAGYHATATLAN
FRANCIA-NÉMET
JAZZHULLÁMVASÚT
GoetheJazz | qÖÖlp (F/D)

2017. JÚLIUS 22. SZOMBAT 21.00

HIPNOTIKUS KARMA-GROOVE,
VISSZHANGZÓ EMLÉKFOSZLÁNYOK
**Palotai Csaba
•••Kozmic T-Junction••• (F/D)**

1093 Budapest, Mátyás u. 8. | +361 216 7894
info@bmc.hu | www.bmc.hu

A támogatója az

SZÖRFÖZŐ ZENÉSEK.

A VILÁGOT JELENTŐ DESZKÁK.

„Oh come on, I wanna go surfing!” – ÉNEKELTE VIDÁM NYÁRI SLÁGERÉBEN A THE DRUMS. DE NEM 2010-BEN BUKKANT FEL AZ ELSŐ ZENEKAR, AMELYNEK TAGJAI A MEGSZOKOTTÓL ELTÉRŐEN ÉRTELMEZTÉK A VILÁGOT JELENTŐ DESZKÁK FOGALMÁT – ÉS MÉG CSAK NEM IS HATVANAS ÉVEK SURFPOPJÁRA GONDOLUNK, AMELYNEK KÉPVISELŐI KÖZÜL CSAK DENNIS WILSON BEACH BOYS-DOBOS VOLT GYAKORLOTT SZÖRFÖS. ÍME, TÍZ OLYAN ZENÉSZ FLEA-TÓL ROBERT TRUJILLO-IG, AKIK SZÁMÁRA A HULLÁMLOVAGLÁS TÖBB MINT EGYSZERŰ HOBBI.

KOLLÁR BÁLINT.

/ EDDIE VEDDER

EDDIE VEDDER

A Pearl Jam frontemberében saját bevallása szerint szörfözés közben merült fel először a Mamasan-dalciklus ötlete (amibe az *Alive*, a *Once* és a *Footsteps* tartozik). Így már nem is olyan meglepő, hogy a debütalbumon a trilógia két száma mellett az *Oceans* is helyet kapott, ami az énekes ódája az egyik legnagyobb szenvedélyéhez.

/ RHCP

PERRY FARRELL

A Jane's Addiction énekes a banda megalakulása előtt Kaliforniába költözött, hogy csak a szörfnek éljen. Közben az autójában lakott és építkezéseken dolgozott a megélhetéséért.

ROBERT TRUJILLO

A basszusgitáros nem véletlenül lett a Billabong reklámarca: állítólag a közös nevező Kirk Hammett és közte a szörf volt. Így már érthető, hogy a Metallica gitárosa miért őt hívta meg Jason Newsted helyére.

SWITCHFOOT

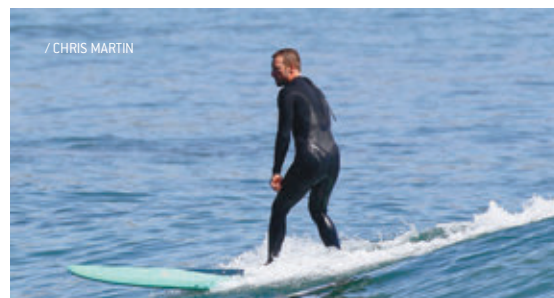
A keresztény rockzenekar kilencedik, *Fading West* című albumával egyidőben megjelent egy azonos című kísérőfilm is, aminek fókuszában a tagok szörf iránti rajongása áll. Ráadásul 2005 óta minden évben megrendezik a Bro-Am nevű adománygyűjtő fesztivált/tábort is, aminek a hullámlovaglás szintén esszenciális része.

/ JACK JOHNSON

JACK JOHNSON

Johnson mindössze tizenhét éves volt, mikor bejutott a Pipeline Masters döntőjébe. Egy héttel később viszont a hullámok a zátonyhoz csapták, de szerencsére megúsza százötven öltéssel és pár kitört foggal (ez utóbbi inspirálta a *Drink The Water* című dalát). A felépülés közben kezdte el tökéletesíteni a gitártudását, a többi pedig már történelem.

/ CHRIS MARTIN

CHRIS MARTIN

Tekintve, hogy se nem dohányzik, se nem iszik, a Coldplay frontembere így kapcsol ki, amikor csak lehetősége van rá.

MATT SKIBA

Az Alkaline Trio gitáros-énekes több interjúban is úgy nyilatkozott, hogy a szörfözés segít a lelki egyensúlyja megtartásában. „A vízből kifele jövet mindig jobban érzed magad, mint befele.”

ANDREW VANWYNGARDEN

Bár már az *Dracular Spectacular* idején készült sajtófotókon is szörfdeszkával pózoltak, az MGMT egyik fele állítása szerint az album megjelenése előtt sosem szörfözött, csak álmodozott róla. Miközben viszont a folytatáson dolgoztak, szinte az összes fontosabb hullámot „betörte” már.

FLEA

Anthony Kiedis mellett ő a Red Hot Chili Peppers másik fanatikus szörföse, aki ráadásul még Thom Yorke-ot is mentorálta.

ALEX KNOST

A világ egyik legjobb longboardosa szabadidejében a Japanese Motors nevű Black Lips-kópia garázsrockzenekar frontembere is. A *Step Into Liquid* című dokumentumfilm alapján az első szerep sokkal jobban megy neki.

4
SZÍNPAD

2017. JÚLIUS 19-22., ORFŰ

**HIGH
ON
LOW**

**DRUMANDBASS, HALFTIME JUNGLE, GARAGE, GRIME
TRAP, DUBSTEP, HIPHOP, DUB, JUKE**

GENERAL LEVY (UK)

**ANT TC1 (UK) • BIG BUD (UK) • CHRIS.SU (HU) • COLECO (UK)
COMMAND STRANGE (KZ) • COMMODO (UK) • COMPA (UK)
DAPPA AKA DUSTY FINGAZ (UK) • DJ REDHOT (UK) • EL-B (UK)
HYDRO (UK) • ITOA (UK) • JADE (HU) • JAMMZ (UK) • KARMA (UK)
KYRIST (UK) • LOEFAH (UK) • MAKO (UK) • MAZTEK (UK)
MC FOKUS (UK) • MC JUICEMAN (UK) • MC MIKE ROMEO (UK)
MINDSCAPE (HU) • MISS TROUBLE (UK) • ROBERT MANOS (US)
SAM BINGA (UK) • SIR SPYRO (UK) • SURVIVAL (UK)
VILLEM (UK) • ZERO T (UK)**

...AND MANY MORE!

WWW.BASSCAMP.HU

**PIG
SHOES**

repjegy.hu
ticketportal

group
m
v

ALBA

TIXA

SZERENCSEJÁTEK ZRT.

Red Bull

GERENDAI KÁROLY.

GERENDAI KÁROLY KÖZÉP-EURÓPA PIACVEZETŐ RENDEZVÉNYSZERVEZŐ VÁLLALKOZÁSÁNAK, A SZIGET KFT.-NEK AZ ALAPÍTÓJA, AZ ORSZÁG EGYIK LEGSIKERESEBB ÜZLETMERE – ÖVÉ AZ ELSŐ MAGYAR MICHELIN-CSILLAGOS ÉTTEREM, A COSTES IS. AZ IDÉN 25. JUBILEUMÁT ÜNNEPLŐ SZIGET FESZTIVÁL MELLETT A TAVALY INDÍTOTT, EZEN A NYÁRON MÁR TELJES GŐZZEL ÜZEMELŐ LUPA TÓ STRANDPARADICSOM FELFUTTATÁSÁN DOLGOZIK.

FOTÓ MÓZSI GÁBOR – ROCKSTAR PHOTOGRAPHERS.

Mi a legkorábbi emléked?

Kisgyerekkoromban Kőbányán laktunk és a nagypapám sétálás címszóval elhordott egy kocsmába. A hely nevére már nem emlékszem, de arra igen, hogy ez egy rendszeres program volt.

Mi volt a gyerekként elkövetett legnagyobb hülyeséged?

Négyéves koromban költöztünk ki Gödöllőre, tíz voltam, amikor visszaköltöztünk Budapestre, úgyhogy a kettő között volt valamikor a vége felé, hogy egyszer a rendőrök vittek be az iskolába. Elindultam otthonról, de útközben láttam egy cseresznyefát egy udvarban, bemásztam, szedtem róla és rám hívták a rendőröket.

Ha visszamehetnél az időben, milyen tanácsot adnál a tinédzserkori önmagadnak?

Azt, hogy vegyem komolyabban az agoltanulást.

Mit jelent számodra a testvér fogalma?

Van két testvérem, de a gyerekeim is hárman vannak testvérek, úgyhogy ez nekem leginkább konkrét személyeket jelent.

Mit jelent számodra az újrakezdés?

Számomra azért nem jelent túl sokat, mert ahhoz, hogy valamit újrakezdhes, valaminek le kell zárulnia, én pedig nem vagyok az a típus, aki könnyen felad és lezár dolgokat. Ezért nem is mondom, hogy jellemezze az újrakezdés. Nálam inkább folyamatok vannak. Van, amikor valamivel aktívabban foglalkozom, van, amikor kevésbé, de olyanra nem nagyon van példa, hogy valamit elengedtem, aztán újrakezdtem volna.

Miben hiszel?

Nem vagyok vallásos, de hiszek az adott szóban. Hiszek abban, hogy mindent meg lehet beszélni.

Mit tekintesz küldetésednek?

Nincs különösebb küldetésstudatom. Ha valamit fontosnak tartok, akkor azt szeretném megvalósítani, de az álmaim megvalósításának sem küldetésstudattal állok neki.

Mi motivál legjobban az életben?

Ha megvalósíthatom az álmaimat, az motivál.

A magyar nép nem politikára termett, igaz vagy hamis?

Szerintem ebben a kérdésben nem fontos a náció. Annyi inkább, hogy a magyar népnek nem volt még ideje igazán megtanulni azt, hogy a politika nem valami tőle független dolog, hanem neki kellene irányítania a saját sorát.

Mi a legnagyobb érienyed?

Hogy alapvetően megoldáscentrikus valaki vagyok, aki ha kell, kész a kompromisszumra is. Abban hiszek, hogy a kompromisszumos megoldás is megoldás.

És a legnagyobb bűnöd?

Talán az, hogy a nagyfiam gyerekkorából kimaradtam.

Kedvenc káromkodásod?

A feleségem azt mondja, hogy a 'b...a meg'-et használom a legtöbbit.

Hány kávé egy nap?

Nulla. Kólázom helyette.

Mit énekelsz a zuhany alatt?

Alapvetően kádban fürödni szeretek, de nem nagyon szoktam énekelni.

Vinyl vagy cd vagy streaming?

Leginkább cd, az autóban.

Melyik koncert volt rád a legnagyobb hatással?

Tizenkét-tizenhárom éves koromban, 1983 körül voltam először nagy rockkoncerten, az egy P. Mobil volt és nagyon nagy hatással volt rám. Számomra legfontosabb Sziget-koncert? David Bowie, 1997-ben. Másodiknak a Prince-t mondanám, de a Bowie talán annál is nagyobb élmény volt.

Kedvenc külföldi fesztiváloed?

A legtanulságosabb a belga Tomorrowland volt.

Kedvenc fogásod?

Rakott krumpli vagy túrós csusza.

Kedvenc borod?

Antialkoholista vagyok, úgyhogy nincs kedvenc borom.

Kedvenc strandod?

Most egyértelműen a Lupa, ahol tavaly óta csináljuk a prémium strandot, eddig két strandszakasz van készen.

Rádió vagy tv?

Rádió, mert nagyjából nyolc éve nem nézek tévét. Még leginkább a Petőfi, de alapvetően inkább igyekszem cd-t hallgatni az autóban.

Kedvenc film?

Picasso kalandjai. De sok más is van.

Kedvenc kortárs képzőművész?

Gyűjtöm a kortárs képzőművészeti alkotásokat, így nehéz megnevezni egy kedvencet, de talán Tarr Hajnalka. Most éppen talán ő, de sok kedvenc van: Bukta Imre is, Lugossy Laca is. Örülnék annak is, ha lenne egy Basquiatom.

Melyik könyv volt rád a legnagyobb hatással?

Elég meghatározó volt Hamvas Bélától a *Karnevál*. De nagyon szerettem Sánta Ferencről a *ötödik pecsétet* is.

Kivel szeretnél közös fotót magadról?

Nem vagyok szelfifőző, nem szoktam közös fotókat készíteni, de talán a dalai lámával.

Félig tele vagy félig üres a pohár?

Mindenképpen inkább félig tele. Alapvetően optimista típus vagyok.

Magyarnak lenni annyi, mint...

... magyar anyanyelven beszélni.

A boldogság egy...

... állapot.

A szeretet...

... egy fontos érzés.

A szerelem...

... egy inspiráló állapot.

A tehetség...

... jó, ha van.

A legféltettebb kincsem...

... a családom.

Mi történik velünk, amikor meghalunk?

Jó lenne tudni. Az biztos, hogy onnantól nem mi irányítjuk a dolgokat.

Mondj valamit magadról, amit még soha nem árultál el egyetlen interjúban sem!

Édesanyám allergiás volt a darázscsípésre, engem viszont még soha nem csípett meg egy sem, így nem tudom, hogy örököltém-e az allergiát. Szóval ez egy frászmom, hogy majd egyszer akkor fog kiderülni, amikor megcsíp egy darázs. 🐝

mono®
HYBRID™ GUITAR CASES

A HORDOZHATÓSÁG ÚJ SZINTJE
MEGÉRKEZETT
AZ ÚJ ACOUSTIC + ELECTRIC DUAL CASE.

AKUSZTIKUS ELÖL

EGY TOK.
KÉT GITÁR.

ELEKTROMOS HÁTUL

#GOPLAY

MONOCREATORS.HU

A BOOKOLÁS SZÉPSÉGE. MAGYAR KONCERTSZERVEZŐK, PROMÓTEREK 2017-BEN (2. RÉSZ).

TAVALY A HAZAI LEMEZKIADÓKAT MUTATTUK BE TÖBBRÉSZES SZOROZATBAN, IDÉN A MAGYAR KONCERTSZERVEZŐCEGKRŐL, PROMÓTEREKRŐL KÉSZÍTÜNK PILLANATKÉPET. „A DOLGOK ÁLLÁSA” A KONCERT- ÉS PARTISZAKMA FELŐL – MÁSODIK FEJEZET, HÁROM STABIL SZEREPLŐVEL.

Minden megkérdezett promóternek, szervezőcégnek az alábbi kérdéseket tettük fel:

1. A cég neve.
2. Alapítás éve.
3. Alapító, cégvezető.
4. A lefedett műfajok, a lefedett rendezvénytípusok és rendezvényméretek.
5. Évi átlagos buliszám (magyar/külföldi arány).
6. A cég 2017-es tervei.
7. Booking, amire a legbüszkébbek.
8. Az eddigi legsikeresebb esemény.
9. Hitvallás.
10. Célok.
11. Miért éri meg koncertszervező, partiszervező céget működtetni? Mi motiválja, mi hajtja a céget?
12. A hazai promóterszakma értékei, sajátosságai, hiányosságai.

1. NVC (SELECTED SOUNDS, CASINO BANGKOK).

2. 2004.
3. Breuer Péter, Kustán Gergő, Papp László, Togay Jónás.
4. Elektronikától az élőzenéig, 300 - 1500 fő.
5. 20-40 attól függően, mennyire vagyunk aktívak éppen.
6. Klubnyitás
7. Berlin Calling: Paul Kalkbrenner-, Moderat-koncertek, az első nemzetközi Glass Animals-turné utolsó és legnagyobb állomása, Jon Hopkins *Immunity* album launch.
8. Electronic Beats fesztiválok.

9. A tömegzslést kiszolgálni könnyű. Egy kis szubkultúrát megszólítani szintén. Sokaknak örömet okozni értéket közvetítve: művészet.
10. Összefűzünk egy helyen a két dolgot, amivel foglalkozunk, a koncerteket/bulikakat és a vendéglátást.
11. Nem mindig éri meg, de óriási motivációt jelent formálni a budapesti kulturális életet, mivel elég régi csapatnak számítunk, már felnőtt egy generáció, akikre így vagy úgy hatással voltunk és reméljük, hogy sikerült inspirálnunk őket.
12. Családiás, de kicsit egysíkú.

1. NEW BEAT.

2. 2011.
3. Horváth Máté.
4. 95%-ban élő zene, alapvetően rock, indie, alternatív pop és hiphop. Nincsenek műfaji megkötöttségeink, inkább csak nem nyúlunk bizonyos témákhoz, amikhez nem értünk, vagy rosszak a tapasztalataink. Túlnyomó többségben headline koncertek, de akad minden évben fesztivál booking is. 170 és 10 ezer fő közötti kapacitások.
5. 35 / év az elmúlt 3 évben, 95%-ban külföldi előadókkal.
6. A már bejelentett koncertek mellett még nagyjából tíz koncert az év végéig. Továbbá kísérletet tenni arra, hogy kurrens és minőségi külföldi előadók vidéken játsszanak klubkoncerteket. Jelen állás szerint az első próbálkozás 2018-ban valósul majd csak meg, de már idén nyilvánosságra hozzuk az eseményeket.
7. Huh, ez nagyon nehéz... Foals, Trentmøller, Austra, Marilyn Manson, Asking Alexandria, Tegan and Sara.

8. Nem illik előre inni a medve bőrére, de az idei Marilyn Mansont említeném. Ha korábbiakat nézünk, akkor a 2013-as peccás Morcheeba-koncert talán.
9. Minőségi kultúráközvetítés nemzetközi könnyűzenei előadók által.
10. Egyrészt minél több friss, izgalmas és színvonalas előadónak lehetőséget adni, hogy fellépjen Magyarországon. Másrészt már népszerű, akár világszerte ismert művészek felléptetése – elsősorban olyanoké, akik még nem jártak nálunk, akiknek pótolnivalója van hazánkban. Természetesen visszavárunk mindenkit, nem szeretjük a „kipipálás” alapú gondolkodást – inkább építeni szeretjük a művészeket a piacon. Nem titkoltan célunk a koncertlátogatási kultúra erősítése azokban a műfajokban, ahol a magyarországi fesztivál-vízfejűség különösen érezhető. Igyekszünk – amennyiben módunk van rá – arra érdemes magyar előadóknak lehetőséget biztosítani előzenekarként. Ez sok esetben a külföldi zenekarok menedzsmentjén akad fenn, nem

a mi szándékunk hiányzik. Friss elkötelezettségünk pedig a vidéki klubokban meghonosítani a naprakész külföldi előadók fellépéseit, de ez valószínűleg a legnehezebb és leghosszabb projekt lehet, amibe belevághatunk.

11. Ha lehet, akkor azzal kezdeném, hogy mi motivál minket: szeretjük a zenét, szeretjük a koncerteket, szeretjük látni a közönségen és az előadón, hogy élményekhez jutnak a koncertek által. Fotókon kívül ebben az iparágban szinte semmi sem marad meg egy-egy koncertből, csak az emlékek. Ezekből kell a lehető

legjobbat és legtöbbet összehozni. És akkor az első kérdésre jöhet is a válasz: nem igazán éri meg, sőt! A befektetett energia és az anyagi megtérülés egyáltalán nincs arányban a kockázattal és a gyakori kudarcokkal. Bár attól, hogy egy koncert veszteséges, a fentiek még mind megtörténnek, elraktározódnak – és ez hajt minket. Természetesen farizeusi állítás lenne azt mondani, hogy nem érdekel minket a pénz, az egész zeneipar alapvetően pénzről szól – ahogy a nyugati társadalom is. Azon dolgozunk, hogy jó és sikeres rendezvényeink legyenek a közeljövőben, mert ez garantálja, hogy tudjuk folytatni a későbbiekben.

12. A legtöbb magyar promóter – a piaci sa-

játosságok miatt – jó ízléssel válogatja ki az általa lebookolt fellépőket. Szinte elenyésző azoknak a rendezvényeknek a száma, ahol ciki / kellemetlen előadások láthatóak és hallhatóak. Nyilván ez alól kivétel a TAO-begyűjtésre kihegyezett popzene + vonóségyes + táncsoport felállítás. Sajátosságként azt lehet talán elsőként kiemelni, hogy az élő zenében nagyon kevés hazánkban a promóter. Szintúgy megemlíteném, hogy szinte kizárólag Budapesten tudunk működő nemzetközi piacról beszélni. Azt hiszem, hiányosságokról nincs sok értelme beszélni, mert a legtöbb fennálló hiányosság abból fakad, amilyen állapotú a piacunk. Nagyon gyenge a vásárlóerő és

a koncertlátogatási kultúra sok műfajban még épp csak csírájában van – máshol épp elpusztulóban. A hirdetési lehetőségek finoman szólva visszafogottak és ezen a promóterek nem nagyon tudnak változtatni, nem áll módunkban rádiókat indítani és zenei sajtót bővíteni, hiszen egy-egy koncert promójára eléggé visszafogott összegek állnak rendelkezésre. Sok kisebb – DIY – promóter van, akiknél bizonyosan hemzsegnek a szakmai hiányosságok, de az a pár koncerthelyszín, amivel dolgozni lehet, olyan stábbal és infrastruktúrával rendelkezik, amely segít ezeket kiküszöbölni; a színvonalas és felfelé ívelő zenei képzésekről nem is beszélve.

1. INCONCERT.

2. 2011.

3. Balassa János.

4. Bármilyen kortárs zene, műfajtól függetlenül. Főleg nagyobb nézőszámú élő könnyűzenei koncertek, MOM Kult, Erkel Színház, BKK, SYMA, Budapest Aréna méretű produkciók.

5. 10-15 túlnyomórészt magyar nagykoncert, de társrendezőként 1-1 külföldi produkció (például Yamato, André Rieu) szervezésében is részt veszünk.

6. Koncertek szervezése, melyek közül a nagyobbak, vagy kiemelt jelentőségűek: Pápai Joci MOM Kultban tartandó első önálló nagykoncertje, André Rieu és a Johann Strauss Zenekar, Lovasi 50 Jubileumi Nagykoncert, Caramel Karácsony az Arénában, Csik Zenekar Óévbúcsúztató a SYMA Csarnokban, Talent management terén Caramel és Pápai Joci fellépéseinek szervezése, dalaik, lemezeik kiadása, karrierjük szinten tartása, építése. Televíziós/online entertainment területén pedig Papp Gergő *Pimasz úr átcuccol* című tévésorozatainak gyártása (RTLII), illetve *Pimasz úr a Balaton körül* című nyári projektjének készítése.

7. Valószínűleg az első kettő, amivel 2011-ben igazán elindult a vállalkozás: Bródy János *Az Illés szekerén* lemezbemutatója, illetve Caramel legelső nagykoncertje [*Szuperkoncert*, ahogy a kifejezést akkor kitaláltuk ☺], mindkettő a SYMA Csarnokban. A megelőlegezett bizalom nagyon sokat számított. A Kossuth-díjas Csik Zenekar sokéves bizalma is kitüntető, 2012 óta szervezzük nekik híres óévbúcsúztató nagykoncertjeiket, ahol olyan nagyságokkal dolgozhattunk együtt, mint Presser Gábor, Karácsony János, Bródy, Laár András, Rúzsa Magdi vagy épp Lovasi András, a hazai rock korszakos egyénisége, aki idén ránk bízta a november 11-i jubileumi Aréna-koncertjének lebonyolítását.

8. Lehetetlen egyet kiemelni, de szakmai szempontból talán a legváratlanabb siker a Honeybeast zenekar *Symphony* koncertje

volt az Erkel Színházban. A jegyek egy hónap alatt az esemény előtt elfogytak, a zeneileg, látványban és hangulatában is pazar koncert pedig egy mára meghatározó, hamarosan még nagyobb csapat első igazán nagyszabású durranása volt. Mérföldkő, ha úgy tetszik. Ez ebben a szakmában az igazán kielégítő.

9. Csak azt szabad megrendezni, amiben hiszünk. Ez anyagilag nem mindig célravezető – volt is alkalom, amikor emiatt nagy pénzeketől estünk el –, de mindenképp kellemesebb, mint szakmunkázni és a büfében várni a rendezvény végét.

10. Folytatni, amit elkezdtünk: rátalálni már bizonyított előadóakra, akiket egy színtel feljebb tudunk segíteni úgy, hogy új közönségnek is bemutatjuk őket a tehetségükhöz méltó technikai és szakmai színvonalon. Később együtt folytatni és fenntartani a szintet.

11. Mert a tehetség nagyon vonzó dolog. Csofodálatos pillanat tud lenni például, amikor a gyerekkori példaképed, akinek a lemezeit karcosra játszottad a szobádban, egyszer csak ott ül veled szemben és egyenrangú 'üzletársként' tekint rád, ne adj' lsten érdekli a véleményed valamivel kapcsolatban. Emellett ha megy a bolt, meg is lehet belőle élni úgy, hogy nincs az a klasszikus, nehezen ébredős munkaéretet. A többség által sajnos ritkán átéltem 'I love my job' rikkantás, ami szerencsére gyakran előtör belőlünk. Valószínűleg addig is érdemes csinálni.

12. Értékek: az előadók, a produkciók, remek helyszínek, kreatív kollégák a marketing-, média- és technikai szolgáltatók világából. Kihívások: alacsony hazai átlagjövedelem, 'sok eszkimó, kevés foka' jelenség, már ami a piaci túlkínálatot illeti. Nagyon sok program van egy viszonylag korlátozott felvevőpiacon. Magyarország, különösen a nagyobb vidéki városok és Budapest, nagyon nyitott a kultúrára, de az említett pénzsűke és a 'programzaj' miatt igen nehéz olyan rendezvényt előrukkolni, ami akkora érdeklődésre ad okot, hogy komoly forintokért feláldozzunk rá az esténket, amit

inCONCERT

Koncert és Rendezvényszervező Kft.

egyébként remekül el tudnánk tölteni mással. Érdekes piaci jelenség például, hogy míg egy külföldi sztárra komolyabb promó nélkül, csillagászati árakon szinte azonnal elfogynak a jegyek, addig egy hazai csúcslőadó koncertjére a teltház elérése érdekében egy vagyont kell reklámra, médiára költeni mérsékeltebb jegyárak mellett, ami főként a profit, ezáltal a gázszi mértékét befolyásolja. Kereslet-kínálat, ahol még mindig érvényesül a régi beidegződés, mi szerint ami nyugatról jön, az csak jobb lehet. Ezzel szemben az igazság az, hogy a zenei minőség nem mindig jobb, sőt, csupán a lehetőségek mások: egy 40 állomásos, 100 eurós jegyárú turné nyilván nagyobb technikára, látványra, koreográfiára ad lehetőséget, mint egy egyszeri, agyonreklámozott 30 eurós produkció. De nem baj, ez a kihívás is a szakma része. Az sem túl kedvező, hogy a nem szabadtéri koncertek áfája még mindig 27%. Az indoor nagykoncertek promóciója során továbbá szép feladat olyan vonzó, 'egyszeri és ki nem hagyható' csomagolásba tenni nyáron 2000 forintért sör-bor-cigi mellett megnézhető előadókat, hogy a fogyasztó azért hajlandó legyen négyeseres árat fizetni, parkolni, sorban állni a ruhatárnál, majd a dugóban hazavánszorogni. Hiányosságok: néhány. Ebből az egyik, hogy nincs exportirodánk, nemzetközi sztárunk, így a fent említett 'magyar is less' hozzáállás nehezen lendülhet ki a medréből. Az Egerben tartott Music Hungary konferencián voltak biztató jelek, hogy például az észtekhez, hollandokhoz hasonlóan nálunk is létrejöjjön egy minimális költségvetési összegből fenntartható iroda. Kíváncsian várjuk a fejleményeket a projekttel kapcsolatban, amiben szívesen részt is vennénk.

ZENE ALBÁNIÁBAN.

KINCSEK EGY POROSODÓ LÁDÁBAN.

ALBÁNIÁBAN NEMIGEN VOLTAK EDDIG ZENEI FESZTIVÁLOK. AMI VAN, AZ TÖBBNYIRE INGYENES, AFFÉLE POLITIKAI CÉLZATÚ PÉNZSZÓRÁS A NÉP KÖZÉ, MERT A BELÉPŐJEGYEKET ÚGYSEM TUDNÁK MEGFIZETNI. A KIVÉTELEK EGYIKE AZ ÖTÉVENTE EGYSZER MEGRENDEZETT LEGENDÁS GJIROKASTERI FOLKÜNNEP, AMI HATALMAS TÖMEGEKET SZOKOTT VONZANI. WEYER BALÁZS.

Gjirokaster az albán kultúra egyik kitüntetett helye. A lenyűgöző földrajzi környezetben fekvő történelmi város egészen közel van a görög határhoz, de évszázadokig az oszmán birodalom egyik régiós központja volt és nem mellesleg itt született – egymástól néhány háznaira – Enver Hodzsa, a kommunista blokk legdiktátorabb diktátora és a fantasztikus Ismail Kadare, a még ma is élő legnagyobb albán író.

Gjirokaster térsége szinte mindent tud: hatalmas hegyek közötti széles völgyeket,

érintetlen természetet, tenger közelségét, öskeresztény sziklakolostorokat, görög emlékeket, olcsóságot, gasztronómiát, és a keleti ortodox ikonművészet néhány csúcsteljesítménye [Onufri a közeli Beratban született] mellett a Bektashi szufizmus központja és szent helyei is itt vannak – a mindenféle vallást tiltó Hodzsa-korszak után ismét aktívan.

Itt, a szédítő magasságban lévő gjirokasteri fellegrában rendezték meg nemrég először a Fustanella fesztivált, az éledő albán világze-

nei piac első nemzetközi eseményét. Az a kevés albán előadó, akit ismertem – **Redi Hasa**, az egyik legjobb csellista, akit valaha láttam, az **Albanian Iso-Polyphony Group** és a **Fanfara Tirana** – mind itt volt és persze nem csak ők.

Az albán kultúra a balkáni szláv népek, illetve a közelség okán a görög, az évszázadokig tartó oszmán uralom miatti török és később, az emigráció és az Albániában is fogható rádiók és tévék miatt az olasz kultúra háromszögében fejlődött. Gjirokaster környékén szinte mindenki beszél görögül is [Ioannina talán hatvan kilométer, Korfu pedig közelebb van hajóval, mint Tirana autóval] és valamilyen nyit olaszul is. Mindkét országban már a kora középkortól jelentős albán közösség él: Görögországban arvanit, Pugliában, Olaszországnak az Albánia felé nyújtózkodó sarkában pedig arbëresh a helyi, archaikus albánt beszélő albánok népnéve. Ez önmagában is elég színes alapanyag, de az albánok eközben politikailag, nyelvileg, társadalmilag és kulturálisan markánsan megkülönböztethetőek maradtak.

Az albán zenei hagyományok közül a legjellegzetesebb talán a polifonikus férfikórusoké. Az albánhoz hasonló férfi-többszólamúság a Föld-

/ REDI HASA, MARIA MAZZOTTA

közi-tenger másik medencéjében, Szardínia és Korzika szigetén jellemző. Bertrand-Lortat Jacob francia etnográfus, akinek a felesége szardíniai, az etnomuzikológia egyik legfontosabb és leghíresebb gonzo könyvét írta a szárd *tenori*-król, az ottani négytagú polifonikus férfiénekegyüttesekről, amelyhez komoly zenei gyűjtőmunka is társult, és amely a könyvvel együtt lemezen is megjelent. Neki meggyőződése, hogy a szárd és az albán polifónia valahogy kapcsolatban van egymással, bár bizonyíték erre nincs. Könyvben ez a kutatása nem jelent meg, de egyszer láttam egy előadását a brit etnomuzikológiai társaság éves konferenciáján, ahol az albán gyűjtéseit mutatta be és meggyőzően érvelt amellett, hogy az egyértelműen rokon szárd és korzikai acapella polifónia eggyel távolabbi rokona az albán.

Ezek a többszámú férfikórusok sok helyen megtalálhatóak Albániában, de elsősorban mégis a déli részre jellemzőek. Itt élnek a toszkok, a két nagy albán etnográfiai csoport egyike. A déli toszk és az északi gegh régiókat a Shkumbin folyó választja ketté, Tiranától valamivel délre. Hivatalosan a különbség a két csoport között elsősorban nyelvjárási, de jelentős kulturális és politikai eltérések is akadnak. Számon tartják, hogy mikor volt gegh és mikor toszk-uralom az országban, hogy a kommunista diktátor Enver Hodzsa toszk volt (Gjirokaster egyértelműen toszk terület) és a toszkokat részesítette előnyben a pártban, a gegh Sali Berisha elnök (akiről többször hallottam, hogy neves kardiológusként Enver Hodzsa kezelőorvosa volt és ezt a tényt az albánok egy része azzal azonosítja, hogy Hodzsa kreálmanya a rendszerváltás utáni elnök) pedig igyekezett több gegh-et helyzetbe hozni. Kulturálisan a gegh-ek jobban tartják a törzsi társadalmi rend maradványait, míg a toszkok, akiken nagyobb nyomot hagyott a szomszédos görög és török kultúra, már a XIV. században

elhagyták a klánokra épülő berendezkedést. A többszámú toszkok jellegzetessége a hosszan-hosszan kitarított drónhangok, vagy más néven burdonszólam – a monoton kitarított kísérorhangot hívják így. Már a koncerteken is elgondolkodtam azon, hogy vajon mennyi élvezet lehet zeneileg abban, ha az ember 8-10 percen át ugyanazt a kitarított kísérorhangot adja, amit aztán meg is tapasztaltam, amikor Simon Broughtonnal, a Songlines főszerkesztőjével bekapcsolódtunk egy étteremben a szomszéd asztalnál éneklőkhöz – ezt a szólamot énekelni tényleg nem nagy sikerélmény, de hallgatóként és énekesként is kétségkívül van benne valami hipnotikus erő. Ezt az UNESCO által is védett többszámú éneklési hagyományt posztószapkában és rövid, vászon férfiszoknyában, az úgynevezett fustanellában adják elő a színpadon – ez a ruhadarab adta a fesztivál nevét.

A másik, a balkáni szláv befolyásból eredő és nekünk ezért ismerősebb hagyomány a rezesbandáké, a fanfaráké. De nem csak a Balkán, hanem a fél évezrednyi oszmán megszállás is nyomot hagyott, így az itteni rezesbandák felállásukban a balkániakra hasonlítanak, dallamvilágukban viszont már inkább törö-

kösek – ez azt jelenti, hogy jóval több a szűk hangköz, a félhangok, a makám skálára emlékeztető hajlítás. Bár játszanak kimondottan balkáni táncformákat is – kólt, coceket, cíftetelit, de létezik speciálisan albán rezes hagyomány is. Ez a *kaba*, amely egy repetitív, szuggesztív, improvizatív műfaj és a rezesek mellett hagyományosan klarinét és harmonika, sőt, olykor hegedű is volt benne. A Fustanella fesztivál legnagyobb dobása a legjobb albán rezesbanda, a Fanfara Tirana és a Transglobal Underground illetve néhány iso-polifon énekes közös koncertje volt.

Hogy az olasz hatásról is beszéljünk, a csizma sarka, Puglia tartomány kimondottan közelre nyúlik be az albán partokhoz, így az emigráló albánoknak ez az olasz országrész az egyik legkedveltebb célpontja évszázadok óta – Brindisi kikötője volt leggyakrabban az akár csónakkal is útra kelők célpontja. Ma az albán zenészek jelentős része él Olaszországban, köztük a már említett csellista Redi Hasa is, akinek a Maria Mazzottával közös duója régóta az egyik kedvencem, de dzsessz-zenészként és Ludovico Einaudi zenekarának csellistaként is elképesztő dolgokra képes. De Olaszországban él **Robert Bisha**, a fiatal albán zenészgeneráció egyik meghatározó tagja és a gjirokasteri fesztivál művészeti vezetője is, aki zongorán, gitáron és mindenféle kutyúkon egyaránt különleges dolgokra képes, bár a crossover iránti szerteágazó, mindent kipróbálni akaró szenvedélye néha furcsa dolgokat produkál.

Albánia világzenei felhozatala épp olyan, mint az ország: nagyon szép, nagyon sokféle, nyers, keresetlen és barátságos – és mindebből nagyon kevés látszik kiféle. Egy elfelejtett, porosodó láda Európa padlásának sarkában, ahova, ha egyszer véletlenül bevilágítunk a zseblámpával, akkor hosszú ideig fogunk elmerengve turkálni az összekoszolódott kincsek között.

/ROBERT BISHA

CALVIN HARRIS ÉS AZ ÉVTIZED POPZENÉJE.

ELFOGADHATÓ A '10-ES ÉVEKBEN.

CALVIN HARRIS A 21. SZÁZAD EGYIK LEGNAGYOBB POPSZTÁRJA, AKI EBBEN AZ ÉVTIZEDBEN JUTOTT CSÚCSRA – HOGY CSAK EGYET MONDJUNK: 2013 ÓTA MINDEN ÉVBEN Ő A LEGJOBBAN KERE-SŐ DJ A VILÁGON. MI A TITKA? MEGFEJTJÜK. EGYÜTTAL BEMUTATJUK A 2010-ES ÉVEK SLÁGERLIS-TÁS, RÁDIÓS POPZENÉJÉNEK JELLEMZŐ TRENDJEIT ÉS MÁR NAGYPÁLYÁS JÁTÉKOSAIT IS, HA MÁR HARRIS JÚNIUS 30-ÁN ÉRKEZŐ *Funk Wav Bounces Vol. 1* CÍMŰ ÚJ ALBUMA OLYAN TÖKÉLETES APROPÓ ERRE.

DÖMÖTÖR ENDRE-RÓNAI ANDRÁS.

CALVIN 1.0: JÓLFÉSÜLT SZÉPREMÉNYŰ

Calvin Harris ugyan Skóciában született 1984-ben, de a szülei angolok, eredeti neve nagyon tipikusan brit: Adam Richard Wiles. Szégyenlős tiniként kezdte érdekelni a tánczene, képzeljük el, ahogyan hajnalban vízhatlan ruhában pucolja a halakat Dumfries halfeldolgozó üzemében, csak hogy megvehesse magának első dj-fel-szerelését. A kezdeti évek azonban nehezek voltak, hiába adott ki 18 évesen Stouffer néven tűrhető tribal/latin house 12"-et, hiába költözött Londonba, hogy beindítsa karrierjét, hiába váltott Calvin Harris-re és dancepoposabb stílusra a 2004-es *Let Me Know*-val. Semmi. Újra szülővárosában találta magát, egy kávézó nyitásán ügyködött, miközben azért a MySpace-ra csak pakolgatta zenéit, ahogyan hétfévente pakolgatta a lemezeket dj-ként különböző környékbeli klubokban is, amikor

végre felfedezték. Lemezszerződést kapott és megjelent első remixe, a visszatérő super-slágeres All Saints-dalhoz, a *Rock Steady*-hez, majd alig egy hónap múlva, 2006 decemberében a zenemegosztó közösségi oldalról lemez-re küszött első sikerdala, az *Acceptable In The 80s*. Szintifunkos, elektrodíszkós szám, a lecsengőben lévő electroclash-hez és a fel-futóban lévő bloghouse-hoz is kapcsolható, de leginkább a dalszerző-producer elképesztően slágeres vénáját mutatja fel. Underground-sikerből 2007 tavaszára országos Top 10-es sláger lett belőle és a bemutatkozó, teljesen egyedül írt, felvett, felénekel *I Created Disco* album is szép fogadtatásban részesült. Naná, hogy ironikus, és elég okos anyag – Harris nem kreált semmit, csak jó ízléssel fogta a funkos, diszkós örökséget és többnyire ihle-tett elektropopot csinált belőle, ami néha még az LCD Soundsystem dancepunkjától sem állt

távol. Szóval egy szépreményű kívülről figyelemre méltó sikere volt.

CALVIN 2.0: SZENDE SIKERKOVÁCS

Calvin Harris története nem különbözik radiká-lisan más, szépen felfelé lépdelő dalszerző-producerok történetétől. Naná, hogy a szégyenlős középiskolásból lett szende sztár [aki még csak alkoholt sem fogyaszt] az első sikerek hatására hamar kinyílt, megmutatta oroszlánkörmeit, csúcsra tört és ott is ragadt, nagyon stabilan. Életrajzi filmjében majd egymásra vágják azt a jelenetet, amikor egy középiskolai buliban nem meri felkérni kedveske osztálytársát, azzal, amikor Taylor Swifttel a popzene 2015-ös aktuális álompárjaként vi-gyorogva fordulnak el a paparazzik elől. Gyors feltörését megfelelően szemlélteti, hogy 2007 nyarán, alig két hónappal debütlemezeinek

megjelenése után a holland Lowlands fesztivál legkisebb helyszínén (élete első külföldi fellépésén), egy kábé kétszáz főt befogadni képes, izasztó dobozban láttam egy dobossal és gitárossal kiegészülve, egy évvel később, a spanyol Benicassim fesztiválon viszont már a második legnagyobb színpadnál sem fértem be a sokezes sátorba és buliztam a felvont oldalfalak mellett még néhány ezer kint rekedtrel a komplett zenekari felállású koncertre. Igaz, Harris-nak közben annyira felívelt pályája, hogy túl egy Kylie Minogue-közreműködésen (*In My Arms*, 2007) már Dizzee Rascallal készített közös számot (*Dance Wiv Me*, 2008), ami meg annyira beütött, hogy nemcsak No. 1 lett a brit kislemezlistán, de simán annak a nyárnak a slágere is (és Rascalt is az egekbe lótte – Harris, a sztárcsináló).

CALVIN 3.0: REKORDDÖNTÖGETŐ SZUPERSTÁR

Calvin Harris kezdte élvezni a reflektorfényt, és uralni életét, na meg a lemezlistákat. Következő albumán (*Ready For The Weekend*, 2009) még szinte végig ő énekelt, a trance-es, elektrohouse-os (azaz az EDM egyik ágát onnantól meghatározó hangzású) *I'm Not Alone*-nal behúzta első szóló No. 1-ját is, amit a nagylemez is az élen követett és innentől lényegében megvolt a szupersztárstátusz, örök királyság. Tíz év alatt 21 brit top 10-es dal szerepel a neve mellett, ebből hét No. 1. Megdöntötte Michael Jackson korábbi rekordját, ami az egy albumról való legtöbb Top10-es számot illeti (Jackónak hét jött össze a *Bad*-ról 1987-től, Harris-nek kilenc (!) a harmadik LP-jéről, a már electrohouse-os, EDM-popos és közreműködőktől hemzsegő *18 Months*-ről). 2013-2016 között mind a négy évben ő vezette a legjobb kereső dj-k listáját (be-

vétele rendszeresen évi 60 millió dollár feletti). Mert persze ekkor már nem egy mikrofon mögött vezényelte hat-héttagú zenekarát, hanem az EDM-szabályok szerint a sokkal gazdaságosabb one-man-show-ban celebrálja fazonigazított dalait a legnagyobb színpadok headliner pozíciójában – a Szigeten 2014-ben End Show-zott. A teljesen el-EDM-esedett, big roomos hangzású negyedik lemezének, a 2014-es *Motion*nek (ami szinte mindegyik dalban más a közreműködő énekes) az első három kislemeze egyaránt listavezető volt, Harris alighanem ekkor volt a legmagasabb csúcson. Ahonnan törvényszerű némi visszaesés és nem meglepő a tempó visszafogása. Már olyan értelemben sem, hogy úszott az árral, deep house-os, tropical house-os dalokkal jelentkezett, és újabb biztonsági alapot szállított az évtized legsikeresebb énekesnőjének, Rihannának. Idei, albumbeharangozó dalaiban pedig végképp lassított trapesz-trópusis nu-discóra és számolatlan rapközreműködésekre. Mint az idei nyár egyik slágeresélyében, a *Slide*-ban is.

A TÍZES ÉVEK POPZENÉJE

Harris legnagyobb dj/EDM-huszár pályatársainál (David Guetta, Skrillex, Tiesto, Martin Garrix, ZEDD) sokkal változatosabb zenei közegekből érkezett, talán sokkal nagyobb generajongó is, de az biztos, hogy gyorsabban és ügyesebben adaptálódik a folyton változó popzenei divatokhoz és biztos érzékkel válogatja a sikert garantáló közreműködőket. Na és mindegyiküknél jobb a dallamíró képessége, ami még az átalakuló slágerek korában is a legfontosabb összetevő. A tízes évek popsztárjainak világába talán csak Diplo érkezett nála szélesebb zenei műveltséggel és innovációs készséggel, nem véletlen, hogy ő is az évtizedet meghatározó

figura lett. De rajtuk kívül kik még? És mik még a jellemző trendek, stílusok? Milyen a tízes évek popzenéje? Nagy vonalakban áttekintjük azt is.

TERMÉKKAPCSOLÓ KOLLABORÁCIÓK

A tízes évek popzenéjében részben a főbb kétezres évekbeli trendek továbbélése, mutatólódása figyelhető meg. A termékcapcsoló kollaborációkban ugye Calvin Harris is élen járt. Végig egy trenddiktáló producert, faragj belőle popsztárt, adj minden új dalához egy új, csillogó-villogó tehetséget. Vagy kettőt. Vagy hármat. Harris-t nem kellett felépítenie a lemeziparnak, ügyesen magvalósította magát, aztán ügyesen diktálta, majd követte a hangzásvivatokat, de hogy éppen Florence Welch, Ellie Goulding, a Hurts, John Newman vagy most a Migos a kiszemelt vendégelőadó, abban ne legyen kétségeink, a bevétel maximalizálása a legfőbb tényező – mindenki más esetében is.

RETRO

A retro a kétezres évek hívószava volt, és ameddig lesz popzene, mindig eladható marad a nosztalgiazás, így persze ez a trend is folytatódott. A legfontosabb irányjelző talán a Daft Punk 2013-as *Random Access Memories* luxuspopalbuma volt, amely egyrészt visszahozta és EDM-esítette Giorgio Morodert, másrészt részint felelős a nu-disco szintlépéséért, harmadrészt az újabb funk-hullámért is. A funkos, diszkós *Get Lucky* slágerdal újra csúcra repítette Pharrellt, aki két további hasonló szerzeménnyel járult hozzá az évtized eddigi legnagyobb sikerszámaihoz és a funksoul-renezánszhoz. A szintén 2013-as, diszkó-r&b-s *Blurred Lines* (Robin Thicke-

/ CALVIN HARRIS & TAYLOR SWIFT

/ CALVIN HARRIS & RIHANNA

kel közös) és az annak az évnél a végén megjelent szóló soulós *Happy* egyértelmű trendet jelölt ki, amit Mark Ronson (szintén kulcsproducer az évtizedben) Bruno Mars-szal közös boogie funkos *Uptown Funk*-ja fejtelt még meg – és akkor a szintén soulós Adele-gigasikerekről még nem is volt szó. Jellemző, hogy az évtized legnagyobb slágerei közül a *Blurred Lines* és az *Uptown Funk* is plágium-ügybe keveredett – a világ kezd kifogyni a felhasználható dallamokból, zenei futamokból. Az viszont egy vicc, hogy az USA-ban a legkelendőbb kislemez a tízes években eddig az LMFAO-é. Vagyis nem vicc, hiszen most mondtuk, kezdünk kifogyni az ötletekből.

TRENDETLENSÉG

A popzenét a trendetlenség jellemezte az elmúlt hét-nyolc évben. Mindent lehet keverni mindennel, csak találjuk meg a kivezetőt egy-egy dalból. Vagy csak ismerjük fel legalább egyetlen hangszert a szanaszéjjel generált hangokból – és akkor a loudness warról (a technikai változásokat lekövető hangzásbeli minőségromlásról) még szó se volt, pedig ettől is hangos a kétezertizes évek! A gene-

/ BEYONCÉ

rikus popsámok egyre jobban hasonlítottak egymásra és aki sikert akart elérni, leöntötte magát az egyenmázzal. A softrockos Maroon 5 úgy váltott elektropopra, hogy öröm volt nézni (a *Moves Like Jagger*, ami szintén az évtized nagy sikerszámai között van, amúgy ugyancsak soulfunkos tónusú), a Coldplay a tropical house-ba nézett be, hogy lépést tartson és az új Linkin Parkot hallottátok-e? A generikop császára, Max Martin mindenképp többet tett azért, hogy ne tudjuk megkülönböztetni egymástól a slágerlistás dalokat, a sikerproducer ebben az évtizedben jutott végképp csúcsra, powerpopot és electropopot házassítva gigaszíntert csinált a tinipopper Katy Perryből, majd a countryénekes Taylor Swiftből is (aki ugye járt Calvin Harris-szel is).

TRENDET VÁGÁS

Volt azért néhány irány, amit követhettek a másolók: a Disclosure-féle új brit house szépet ment 2013 körül, az ebből az irányból divatosá lett deep house, nu-disco vezetett a 2016-ot uraló tropical house-ig (és a búvalbaszott slágerek generációs jelenségéig, helló Chainsmokers!), de az évtizedet leginkább meghatározó hangzás természetesen a sokösszetevős EDM, aminek Calvin Harris is kulcsfigurája. A műfaj az évtized elejétől megállíthatatlanul slágerlistaképes lett és a tömeget vonzó bulik és fesztiválok zenéi otthonhallgatók üzemmódban is nagy tömeget vonzottak. Aprópó, otthonhallgatás. Emlékszünk még arra, hogy ez az évtized hozta el a streaming forradalmát, és hogy ennek köszönhetően teljesen máshogyan hallgatunk zenét, mint akár tíz éve? Vagy ez már annyira természetes, hogy olyan, mintha mindig is így lett volna? Ez a fontos változás a slágerlistákat is átalakította: a streaming-listákat vezető előadók néha

köszönőviszonyban sem voltak azzal, amit a fizikai eladásokra épített hagyományos listák tartalmaztak, így előbbi beépítése gyorsan, de sokak szerint nem teljesen igazságosan történt utóbbiba – ez még a tanulókorszak, majd alakul. Mindenesetre a listák áttekintése alapján egyértelmű trend az is, hogy a női előadók előretöréséről is szólt az évtized: Rihanna kilenc (közte a Harris-szel közös amerikai női bestseller *We Found Love*-val), Katy Perry nyolc dallal volt No. 1 Amerikában, ezek a legkimagaslóbb teljesítmények, de Adele, Taylor Swift, Kesha is uralkodott, meg Beyoncé, természetesen, meg Solange, Nicki Minaj, Lady Gaga, Carly Rae Jepsen, Miley Cyrus, Kacey Musgraves, Sia, Lorde, Charli XCX, Robyn meg a többiek.

ÉS MÉG SOK MINDEN MÁS

Mi határozta meg még ezt az évtizedet? Újabb gyerekpopsztár-generáció nőtt fel (Miley Cyrus, Justin Bieber), megismerkedtünk a mémpop jelenségével (Psy, *Harlem Shake*, twörk), a globalbass betette a lábát a mainstreambe, elsősorban Diplo révén (dancehall, Major Lazer – *Lean On*), de itt még bőven van tér a fejlődésnek – izé, hello, 2017 nyarának latinpopslágere! A retrós soulfunk mellett pedig a föld alatt kifejlődött, innovatív 2010-es évekbeli zene, az alternatív/modern, elektronikus/lofi r&b is beköszönt a felsőligás popba The Weeknd révén, hogy az újító neosoul is jellemző legyen (Beyoncé, Solange). A nagybetűs MűvészetPopra viszont még nem érett meg a világ (halld: Lady Gaga, vagy Kanye West legújabb lemeze), a bárgyú struktúrákkal élő dalszerző-énekesekre viszont még mindig van kereslet, bár jellemző, hogy a stílus legnagyobb sztárja, Ed Sheeran is mennyire pophajlékony: idei lemeze és *Shape Of You* című gigaslágere tropical house-os. Ja, a rockzene az értelmezhető mainstream-szinten kipusztult. Nincs, nem is érdemes keresni (de majd egyszer úgyis újjáéled, nyugi). Ami viszont van, zeneileg is előremutató és poplistákon is újra feltűnő, az az évtized eleji megtorpanás után visszatért hiphop.

A HIPHOP MINDENT VITT

Az évtized egyik legfontosabb történése a hiphop előretörése volt. Ennek főhőse, naná, Drake, aki – az évtized elején még trendformáló – Kanye Westtől vette át a stafétabotot. Minden, amit csinál, szétterjedt: az ének-rap; az érzelmes / nyafogós stílus; a hűséges producercsapat, Noah „40” Shabib elmosott, melankolikus alapjai. Ő a legnagyobb mémgyáros, legyen szó a *Hotline Bling* videójáról, vagy a YOLO-ról – sokan nem is tudják, hogy utóbbi

Drake *The Motto* című számából jön. Előadókat lehet ki a sztárság felé egy featuringgel, vagy csak egy Twitter-posztal (köztük legmesszebb *The Weeknd* jutott); műfajokra irányítja a figyelmet, amikor védjegyszerű hangzásától elkalandozik (grime, dancehall, Afrobeats).

Kanada mellett a déli hiphop diadalmenetéről szólt eddig az évtized. Odaverő dobgépek, brutális basszusok, szintetikus hangzások: a sztriptízbárokól indult hangzás (főleg Atlantában van ezeknek komoly hagyománya) az évtizedforduló körül a slágerlistákra találta magát, az EDM-mel házasságra lépő trap felfutásával. Egy ideig a Lex Luger-féle nyers, militáns trap volt a figyelem középpontjában, aztán jött Mike Will Made-It és mindent vitt. Nála a bombasztikus alapot lebegő, elmosódó, pszichedelikus szintik ellenpontozzák. A producer 2011-ben debütált, 2012-ben áttört a Juicy J-t a csúcra [Katy Perry majd' kétmilliárdos nézettségű *Dark Horse*-ába] indító *Bandz A Make Her Dance*-szel. 2012-ben Rihanna is kért tőle számot, 2013-ban Miley Cyrusnak segített átlényegülni [a *Bangerz* album executive producere, védjegyslágere a *We Can't Stop*]. A listákat egyszerre több irányból bombázta, bár az r&b-re adaptált hangzása annyira nem jellegzetes, mint a hiphopos. És nem fulladt ki: 2016 egyik legfontosabb slágeréhez, a *Formation*hoz ő adta Beyoncének a popzene alapvető szabályait is felrúgó alapot, és a Mannequin Challenge-mémmel még Paul McCartney-t is meghódító *Black Beatles* is a legjobbjai között van [az azt előadó Rae Sremmurd duó neve Mike Will Made-It EarDrummers kiadójából jön].

A popzene befolyásolásában a déli hiphop mellé egyetlen nyugati parti előadó tudott feljönni: DJ Mustard, aki ratchetnek nevezi a fogós, laza basszusokra, tapsolós ritmusokra, minimáldallamokra és védjegyszerű „hey” kiáltásokra építő stílusát. A hiphopon belül YG-vel kötött szoros szövetséget, r&b-s számaival még

/ PHARRELL

FRONT

/ DRAKE

magasabbra jutott a listákra. Az ő hangzása nem annyira sokszínű, hogy sokáig tarthatott volna az uralma, viszont sokat nyúltak tőle (lásd Iggy Azalea: *Fancy*). Azért képes még meglepő húzásokra: Rihanna csúszkáló-lebegő *Needed Me*-je 2016 másik nagy szabálytalan sláger volt.

Ezek a producerek jó, olykor nagyszerű popzenét csinálnak, a kereteket azonban leginkább a furarap képviselői tágították. Future az autotune-t művészi eszközzé emelő, a hőzöngéstől a szív megszakadásáig egy pillanat alatt eljutó ének-rapje tele van meglepő megoldásokkal és erős, emlékezetes pillanatokkal. Rengetegen nyúlják a hiphopon belül, a popzene legmagasabb csúcsairól hívják featuringre. Ugyanakkor pont a nagy sikernek előttről *Honest* lett a leggyengébb albuma, és miután visszatért a gyökerekhez, újra sorra aratja a babérokat. 2017-ben a világtörténelemben először neki sikerült két különböző albummal két egymás utáni héten első helyen nyitni a Billboard albumlistáján.

Ha van ember, aki furaságban rá tud verni Future-re, az Young Thug. A valószínűtlen divatikon olykor tényleg mintha ötletszerűen ugránozna különféle flow-k és énekstílusok között, és persze az AutoTune is kebelbarátja. Ám közben olyan erős, ösztönösnek ható popérzékenység működik benne, hogy ő is kedvelt közreműködő lett; idén például Calvin Harris is felkérte egyre: Pharrell és Ariana Grande társaságába került ez a lökött srác, aki mintha csak a saját valóságában lenne hajlandó élni.

És akkor arról még nem is beszéltünk, hogy az, aki egy klasszikus rockszótára leginkább hasonlít mostanában: aki azt csinál, amit akar, tojva az elvárásokra, ám pont ezért imádják az emberek és kritikusok egyaránt; aki utat mutat és a rá mért feladattal viaskodik; aki nagybetűs

Művész, de limonádéhoz is adhatja a nevét – az bizony egy rapper: Kendrick Lamar.

CALVIN 4.0: FUNK WAV BOUNCES VOL. 1

Nem nehéz látni, hogy a hiphop újabb mainstream áttörése zeneileg az elmúlt hét-nyolc év legerősebb, leginkább előremutató, újszerű áramlata volt, semmi meglepő nincs abban, hogy a brit popsztárok is az amerikai szósztárokkal akarnak közösködni – és a végre slágerlistán is befutni Amerikában. A Gorillaz *Humanz* című friss lemezén a kritikuskedvenc Vince Staples-Danny Brown-Pusha T trió és sokan mások mellett szerepel a bolondrap helytartója, D.R.A.M. is. Aki ott van Calvin Harris június 30-án megjelenő visszatérő *Funk Wav Bounces Vol. 1* című lemezén, még több rapper társaságában. Például cimborájával, a legutóbbi „jelenség-rapper”-rel, Lil Yachtyval, de itt szintén szerepel az aktuális élvonal: Future, Young Thug, a Migos, Schoolboy Q, Travis Scott, Big Sean, Nicki Minaj. Meg olyan gigasztarok, mint Pharrell, Katy Perry, Frank Ocean, John Legend, Ariana Grande. Nincs itt semmi a véletlenre bízva, kérem. Harris határozott irányváltása a három évvel ezelőtti big room / edm *Motion*höz képest egyrészt elég beszédes az előbbi műfaj jövőjével kapcsolatban (nyugi, minden körforgásban van, mindennek lejár egyszer az ideje), másrészt tovább egyértelműsíti, amit eddig is tudtunk. Most a hiphop a popzene. Hogy ez mennyire elfogadható? Hogy Calvin Harris mennyire beágyazott ebben a közegben? A tízes években ez nem számít. Calvin Harris teljesítménye a legtöbb mainstream popsztárhoz képest elfogadható – és ez is a tízes évek sajátossága, relativizálunk, mert azért ha az innovatívabb korszakokhoz fordulnánk viszonyítási alapról, akkor itt elég sok minden aligha lenne akceptálható.

INTERJÚ

CHRISTIAN SAVILL (SLOWDIVE).

ZAVARBA EJTŐ, SZÜRREÁLIS, CSODÁLATOS ÁLOM.

A SHOEGAZE HÁROM ALAPZENEKARÁBÓL KETTŐ, A SLOWDIVE ÉS A RIDE NÉHÁNY ÉVE KIS ELTÉRÉSSSEL TÉRT VISSZA A KONCERTSZÍNPADOKRA, MOST PEDIG MÉG KISEBB ELTÉRÉSSSEL, MÁJUSBAN (*Slowdive*) ÉS JÚNIUSBAN (*Weather Diaries*) ADTÁK KI EGYARÁNT REMEKÜL SIKERÜLT COMEBACK LP-IKET. AZ ELŐBBI GITÁROSA, A MONSTER MOVIE-T IS MEGJÁRT CHRISTIAN SAVILL MESÉLT PEZSGŐ JELENRŐL ÉS ÉRTÉKELTE ZENEKARA NAGYHATÁSÚ MÚLTJÁT.

Kimagasló a fogadtatása a *Slowdive* című új lemezeknek. Már eleve nehéz 15-20 év után egy visszatérő albumot elkészíteni, egy ennyire univerzálisan jó kritikákban részesült pedig pláne. Mérlegelték azt, hogy egyáltalán érdemes-e belevágni, vagy a koncertezés újrakezdése után teljesen nyilvánvaló volt, hogy csináljátok?

Azzal a céllal alapítottuk újra a zenekart, hogy készítsünk egy új lemezt. Teljes kapacitással működő zenekarként akartunk visszatérni, nem pedig úgy, hogy csak néhányszor eljátszszuk a régi dalokat és kész. Ugyanakkor nem szerződünk kiadóval, nem volt mögöttünk senki, aki nyomást helyezett volna ránk, ami nagyban megkönnyítette a munkát. A magunk örömeire dolgozhattunk. Az volt az elképzelés, hogy ha olyat hozunk létre, amit mindannyian szeretünk, akkor megjelentetjük, ha pedig netán olyat, amit nem, akkor azt senkinek nem kell hallania.

Ahogy a cím is egyértelműsíti, az új LP határozottan közös zenekari teljesítmény. Hogyan formáltátok a dalokat és a megszólalást? Egyáltalán, mikor jött el az a pont, amikor úgy éreztétek, hogy van elég anyagotok belevágni az új lemezbe?

A legnagyobb kihívás az volt, hogy elég időt találjunk dalíráásra, amikor mind az öten egyszerre ráérünk. Már egyáltalán nem az a helyzet, mint huszonöt éve, amikor csak

a zenekarnak éltünk és ráadásul közel is laktunk egymáshoz. Mára szétszóródtunk az ország különböző pontjaira és családjaink vannak. Szóval eltartott egy ideig, amíg ráérezünk a dalíráásra és eljött a pillanatunk. Számos hétvégét töltöttünk különféle kisebb stúdiókban, különböző állapotban lévő dalokkal. Aztán Neil (*Halstead – a zenekar fő szerzője, gitáros, billentyűse, éneke – a szerk.*) fogta a felvételeket és hazavitte magával Cornwallba, ahol a házistúdiójában tovább szöszmötölt velük, majd a következő alkalommal elhozta, amire jutott és mi további javaslatokkal álltunk elő. Aztán lassacskán ezek a toldozott-foltozott tákolmányok elkezdtek formát ölteni. Azt hiszem, mindannyian úgy éreztük, hogy meglesz az album, amit szeretnénk viszonthallani és ekkor lefoglaltuk egy hónapra azt a stúdiót, ahol a korábbi lemezeink nagy részét is rögzítettük. Hirtelen minden részlet összeállt.

Ugyan a lemez megszólalása könnyen felismerhetően slowdive-os, majdhogynem a három korábbi lemezeket esszenciája, de előrelépést is mutat. A *Star Roving* tempósabb, mint bármely korábbi dalotok, a záró *Falling Ashes* egyszerre idézi a *Pygmalion*-időszak hangzását, mégis új irányokat jelölhet ki számotokra. Mennyire volt mindez tudatos, mennyi kísérletezésnek hagytatok teret? És hogyan álltok a folytatáshoz?
Azt hiszem, hogy mindegyik lemezünk meg-

INTERJÚ DÖMÖTÖR ENDRE. FOTÓ INGRID POP.

lehetősen kísérleti. Mindig próbáltunk teret hagyni a spontaneitásnak a dalokban. Az olyan szerzemények, mint az új lemezen az utolsó előtti *Go Get It* egy apró, nyers ötletből indult, aztán mind az öten spontán elkezdünk szórakozni vele, amiből megszületett a végeredmény. A *Falling Ashes*-zel főleg Simon (*Scott, dobos – a szerk.*) kísérletezett, fura hangokat tett hozzá, manipulálta a dalt a laptopján. Némelyik számot Neil majdnem készre írottan hozta, de így is volt mindenkinek lehetősége hozzátenni a magáét. Azt gondolom, hogy amilyen gyorsan csak lehet, szeretnénk írni és felvenni egy újabb nagylemezt. Ez az album olyan területeket nyitott meg számunkra, amiket szeretnénk alaposabban is feltérképezni, olyan hangzásokat, amikkel szeretnénk tovább kísérletezni.

A *Slowdive* klasszikus korszaka idején anyag gondokkal küzdött, sokszor a kritikusok sem bántak kesztyűs kézzel veletek és a rajongótáborotok is lényegesen nagyobb lett az elmúlt húsz évben. A shoegaze-t mint műfajt is sokkal többen szeretik most, mint megjelenésekor, a hatása is óriási, akárcsak a ti zenekarotoknak. Milyen érzés volt úgy színpadra lépni újra, hogy a nagyon is megérdemelt hatalmas szeretet árad felétek?
Nyugodtan lehet mondani, hogy amikor a *Pygmalion* befejezése után, 1994 legvégén feloszlottunk, akkor mind nagyon mélyen

voltunk. A könyvelőnk meglöpött bennünket, úgy általában a zeneipar által kiűtött embereknek éreztük magunkat. Persze nem gondolom, hogy különleges eset lettünk volna, számos zenekar járt így akkoriban. Azonban mindezek ellenére összességében mégiscsak igen szerencsésnek éreztük magunkat, hiszen leszerződtetett minket a Creation, lemezeink jelentek meg, turnézhattunk és végül úgy jöttünk ki mindebből, hogy a végén barátok tudtunk maradni. Szóval egyáltalán nem tudtuk, hogy mit várjunk az újraegyesüléstől, de ami történt, az biztosan jócskán felülmúlta minden elképzelésünket. Egészen örületes játszani mondjuk São Paulóban egy olyan helyen, ami olyan emberekkel van tele, akik meg sem születtek, amikor kiadtuk első dalainkat, ők meg teli torokból éneklék azokat.

Utazzunk vissza a kezdetekig a lemezekkel. Pygmalion, 1995: akár a zsáner hattudála is lehetett volna, a Talk Talk két utolsó lemezéhez hasonlóan egy út, egy megszólalás vége. Neil rengeteg Talk Talkot hallgatott ekkoriban, emlékszem, állandóan a *Laughing Stock* [a *Talk Talk 1991-es utolsó LP-je – a szerk.*] szólt a turnébuszban. Amikor a lemezt írtuk, lényegében már tudtuk, hogy alighanem ez lesz az utolsó lemezünk és ez felszabadította

Neilt. Különösen abban az értelemben, hogy az ő szabályai szerint készítsük az albumot. A Creation egy poplemet akart, helyette megkapták a *Pygmalion*ot.

Souvlaki, 1993: időtlen lemez, talán ezért volt szükség annyi évre, hogy a világ befogadja és felismerje ezt. A Slowdive ekkoriban már nem számított menőnek az ízlésformáló lapok körében. Hogyan birkóztatok meg azzal, hogy a kezetekben van egy ilyen LP, ami nem kapja meg a neki járó figyelmet?

Igazából egyszerűen csak megkönnyebbültnek éreztük magunkat, hogy elkészültünk a lemezzel. Szerettük, de nem hiszem, hogy annál többet gondoltunk volna róla. Persze elképesztő, hogy eltelik húsz év és az emberek még mindig hallgatják, a fiatalabbak pedig felfedezik maguknak.

Blue Day, 1992: határozottan trend volt a színtéren belül, hogy a néhány évvel korábbi EP-eket egy lemezre is összegyűjtötte minden zenekar, lásd: Lush, Moose, Ride és így tovább. Ti is így tettetek, de miért maradt le az első EP-ről való *Avalyn II*?

Már nem vagyok benne biztos, de a *Blue Day*-t eredetileg csak az európai piacra szántuk, ahol senki nem hallotta a korai dolgainkat. Azt tip-

pelem, hogy azért hagytuk le, mert túl hosszú volt [*nyolcperces szám – a szerk.*] és nem fért volna el a vinylen.

Just For a Day, 1991: tökéletes debüt, kiálta az idő próbáját. Tónusában és hangulataiban sok hasonlóság van közte és Julee Cruise lemezei között. Hallgattátok őt akkoriban?

Hatalmas *Twin Peaks*- és Julee Cruise-rajongók voltunk! Összességében azonban nem vagyunk túl elégedettek ezzel a lemezzel. Nyomás alatt készült, belehajszoltak minket abba, hogy gyorsan fejezzük be.

Még tinédzserek voltatok, amikor megalapítottátok a Slowdive-ot. Ha visszatekintesz, mennyi valósult meg az akkori álmaitokból és reményeitekből?

Még ha nem is alakultunk volna újra és nem volna most ez a fogadtatás, azt hiszem, akkor is el lennének képedve azon, hogy mennyi mindent elértünk. Kezdetben annyi volt az ambíció, hogy kiadhassunk egy lemezt. A Creationnel szerződést kötni egy abszolút örült álom megvalósulása volt. Minden, ami az újraalakulás óta történik velünk, egy zavarba ejtő, szurreális, csodálatos álom.

MINDEN SZERDÁN!

WU

JÚNIUS 28. 18H NYITÓBULI

Egész nyáron akusztik!
Warm-up Udvar az Esernyősben
www.esernyos.hu

ANDY BELL (RIDE).

A TÖMEG ÉNEKLI A DALAIDAT.

A SHOEGAZE HÁROM ALAPZENEKARÁBÓL KETTŐ, A SLOWDIVE ÉS A RIDE NÉHÁNY ÉVE KIS ELTÉRÉSSSEL TÉRT VISSZA A KONCERTSZÍNPADOKRA, MOST PEDIG MÉG KISEBB ELTÉRÉSSSEL, MÁJUSBAN (*Slowdive*) ÉS JÚNIUSBAN (*Weather Diaries*) ADTÁK KI EGYARÁNT REMEKÜL SIKERÜLT COMEBACK LP-İKET. AZ UTÓBBI DALSZERZŐ-GITÁROS-ÉNEKESE, AZ OASIS-T ÉS A BEADY EYE-T IS MEGJÁRT ANDY BELL MESÉLT PEZSGŐ JELENRŐL ÉS ÉRTÉKELTE ZENEKARA NAGYHATÁSÚ MÚLTJÁT.

A Ride korai hangzásába persze bele lehet hallani a zajos gitárzenék hatását, de nálatok a pályatársakénál erősebb volt a janglepop, a retrós Byrds-hangzás, a House Of Love vagy a The Stone Roses ihletése. Jól hallom ezt?

Elég pontosan körbeírtad az akkori kedvenc zenéinket, annyi eltéréssel, hogy a Byrds-öt ekkoriban még nem igen hallgattuk. Én apám Beatles-lemezeit hallgatva nőttem fel. Aztán, amikor elkezdtem a saját zenéimet keresni, akkor a Smiths és a Cure lettek a kedvenceim, de a Ride indulása idején nagyjából azokat hallgattuk, akiket felsoroltál.

Az első három kiadványotok egy-egy négy-számos EP volt. Miért döntöttetek a formátum mellett?

Eleinte nem igazán volt túl sok dalunk, és mindet, amit jónak tartottuk, szeretnénk volna azonnal kiadni. Majdhogynem úgy volt ekkoriban, hogy amint kész voltunk négy dallal, már adtuk is ki és kezdtünk neki a következő számoknak. Az első koncertjeinken nem is volt négy-öttnél több dalunk, a maradék időben csak dzsemeltünk. *(nevet)* Úgy érzetük, hogy az EP-formátum illik hozzánk. Volt pár olyan zenekar, akikre felnéztünk és akik sok EP-t adtak ki, például a 4AD-s együttesek, ezeket példának tekintettük. Plusz ekkoriban az is fontos volt számunkra, hogy ne a hagyományos utat járjuk, nem rádiós kislemezekben gondolkodtunk. Azt akartuk, hogy tűnjünk egy kicsit titokzatosnak, ezért is lettek például ilyenek a borítók.

Ha eljátszunk azzal az ötlettel, hogy az első három EP egy egység, akkor te mit tartasz a fő műveteknek? Az első három EP-t vagy az 1990-es debütáló albumot, a *Nowhere*-t?

(gondolkozik) Nekem az első két EP működik egy egységként. A harmadikat már ugyanakkor vettük fel, mint a *Nowhere*-t, szóval az nekem inkább ahhoz az időszakhoz tartozik. De az első két EP-t semmiképp nem tartom mesterműveknek, eléggé érződik rajtuk, hogy korai munkák. Úgyhogy határozottan a *Nowhere* albumot mondanám.

Ami valóban a kilencvenes évek elejének egyik meghatározó hangzású albuma, a shoegaze műfaj egyik úttörője. Hogyan készült?

Az első két lemez idején még csak tanultuk a stúdiózást, de amikor a harmadik EP-n és a *Nowhere*-en kezdtünk dolgozni, akkor már jóval hosszabb időt tölthetünk a stúdióban, ami már nem is Oxfordban volt, hanem Londonban és sokkal komolyabb volt. Emlékszem, a Creation egy lakást is biztosított számunkra, úgyhogy ott laktunk együtt, először a nagyvárosban. Két-három hétig készültek ezek a munkák, ami sokkal több kísérletezésre adott teret. Kora hajnalig dolgoztunk és már világos volt, amikor visszaértünk a lakásba, de előtte még mindig beugrottunk a sarki kávézóba enni egy kis tojást és krumplit, aztán aludtunk egyet és délután minden kezdődött előlről. Eddigre már több dalunk volt, és bár alapvetően úgy játszottuk őket a stúdióban, ahogyan koncerten is, mégis hozzá tudtunk tenni valami pluszt.

INTERJÚ DÖMÖTÖR ENDRE. FOTÓ ANDREW OGILVY.

Az 1992-es *Going Blank Again* a debütáláshoz hasonlóan erős lemez. Már ekkor jellemezte a Ride-ot az, hogy mindegyik lemezen új irányokba indult tovább. Bár vannak rajta az első lemezt idéző hangzások, sok dal az évekkel későbbi britpop-megszólalást előlegezi meg. Két stílusban is úttörők voltak! Mi erről a véleményed?

A *Going Blank Again* számomra ugyanaz a szint, mint a *Nowhere*. A különbség számomra a kettő között abban rejlik, hogy ez egy kicsivel egyenletesebb, és ezen egy kicsit erősebben távolodtunk el az élő hangzástól. A *Nowhere*-t egy tapasztalatlan producerrel vettük fel és Alan Moulder fejezte be a lemezt keverését, aki lényegében megmentette az anyagot. Másodjára már direkt vele akartunk dolgozni és nagyon jó csapatot is alkottunk. Sikertől együtt kikeverni egy olyan megszólalást, amire talán lehet azt mondani, hogy az időszak archetipikus hangzása.

A *Carnival Of Light* idején, 1994-ben visszatértetek a korai hatásokhoz, a Beatles mellett ekkor már a Byrds is egyértelműen kihallatszik, egy hatvanas évekbeli Creation-dalt is feldolgoztatok. Mindez abban az értelemben természetesen fejlődés volt, hogy mindig változott a hangzástok, de azért elég éles váltás is.

Ugyan végül egyértelműen nem jött ki jól, de valóban természetes fejlődés eredménye volt a hangzásunk átalakulása. Legalábbis a mi szempontunkból. Kívülről ez valóban meredeken hathatott. Kezdetben nem ismertünk annyit

zenét, azt hallgattuk, ami az indie-listákon volt, de idővel egyre több hatvanas évekbeli előadót fedeztünk fel. Ma már azt mondom, hogy túl gyorsan váltottunk a hangzások között, hiba volt.

A shoegaze a kétezres években népszerűbb lett, mint korábban bármikor, a Ride hatása is egyértelműen hallható rengeteg ekkoriban indult zenekaron. Mi volt az a pillanat, amikor azt mondtátok, hogy oké, itt az ideje visszatérni?

Az évek során többször is kaptunk ajánlatot arra, hogy térjünk vissza, adjunk koncertet ezen vagy azon a fesztiválon. Nem zárkóztunk el teljesen az ötlettől, de valahogy egy ideig semmi sem jött ki jól. Végül mindez akkor állt össze, amikor elfogadtuk a Primavera ajánlatát 2015-ben. De ekkor még nem feltétlenül úgy gondoltunk minderre, hogy ismét rendszeren összeállunk és lemezt is fogunk készíteni.

Melyik dalt volt a legjobb újra játszani?

Én mindig azt szeretem a legjobban játszani, amit a közönség szeret. Az a legjobb érzés, amikor a tömeg éneklí a dalaidat. Úgyhogy nekem a *Vapour Trailt* volt a legjobb újra elővenni.

Figyelembe véve, hogy az első négy lemez mennyire különbözött egymástól, nem meg-

lepő, hogy ezúttal sem a biztonsági önismétléshez tértek vissza sokkal inkább olyan, mintha *Going Blank Again* után vennétek fel a fonalat, pláne, hogy ezúttal is Alan Moulderrel dolgoztatok.

Ez pontosan így van. Ez volt az az időszak, amikor a legszabadabbak és a legtermészetesebbek voltunk a stúdióban, ehhez az élményhez akartunk visszatérni. Még volt is egy megbeszélésünk a lemezfelvétel előtt, ahol pontosan erről volt szó. Az semmiképp nem lett volna helyes, hogy onnan folytassuk, ahol abbahagytuk, mert az egy nagyon rossz állapot volt. Ide kellett visszatérnünk, hogy onnan folytathassuk, ahol még minden nagyon jól ment. Nem is annyira zenei értelemben, sokkal inkább a mentális állapotot tekintve, amiben akkor voltunk. És azt gondoljuk, hogy ez fontos és jó döntés volt. Ehhez jött most hozzá pluszban az, hogy húsz év elteltével a stúdiók sokkal fejlettebbek, olyanok, mint egy játékbolt egy gyereknek. Így bizonyos értelemben olyan ötleteinket is meg tudtuk valósítani, amiket akkor még nem.

Mikor írtátok az új lemez dalait? Csupa új szám vagy mindenki hozott régebbieket is? Mennyire volt más a dalszerzői metódus, mint az első két lemez idején?

Nem volt különösebben más, hamar megtalál-

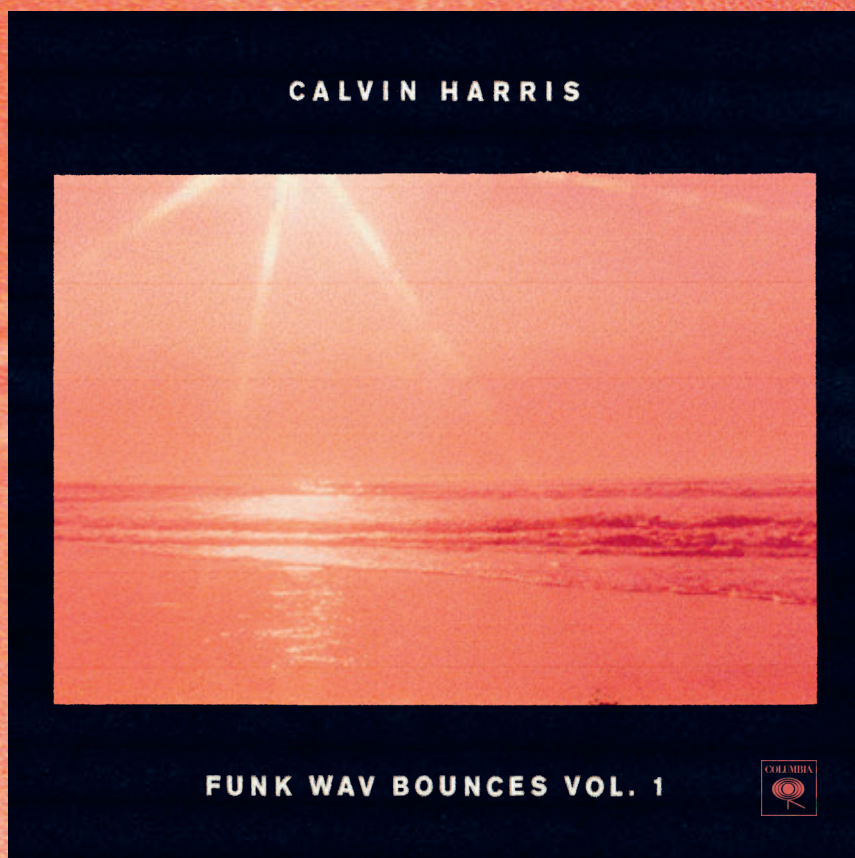
tuk a régi dinamizmusunkat. Inkább technikai értelemben változtak a dolgok. Akkoriban egy négy-sávossal kazettára rögzítettem az ötleteimet és azokat dolgoztuk ki a zenekarral, most laptopra dolgoztam és könnyebben tudtuk egymásnak átküldözgetni a vázlatokat. Ez amúgy egy nagyon jó változás a húsz évvel korábbi állapotokhoz viszonyítva. De a köztünk lévő energia mit sem változott.

Az új lemezen felbukkannak kortárs politikai témák is, amiről azt mondtad, hogy Nagy-Britannia jelenlegi helyzete olyan borzasztó, hogy lehetetlen nem foglalkozni vele.

Nem is gondoltam bele ebbe egészen addig, amíg az első dalok ki nem jöttek. De tényleg annyira a mindennapjaink része, ami most zajlik Angliában és a világban, hogy ez egyszerűen folyamatosan ott van az emberek agyában, így természetes módon jön ki szövegírás során is. A Brexit idején írtuk a dalokat, természetes reakció volt. Ezzel együtt nem gondolom, hogy mostantól politikai zenekar leszünk majd, és persze a dalok nagy része nem is erről szól.

Ezek szerint lesz folytatás?

Én úgy gondolom, hogy minden afelé mutat.

CALVIN HARRIS FUNK WAV BOUNCES VOL. 1

FRANK OCEAN TRAVIS SCOTT
KEHLANI FUTURE
PHARRELL WILLIAMS KATY PERRY
BIG SEAN JOHN LEGEND
KHALID MIGOS
SCHOOLBOY Q ARIANA GRANDE
YOUNG THUG D.R.A.M.
NICKI MINAJ LIL YACHTY
JESSIE REYEZ PARTYNEXTDOOR
SNOOP DOGG

JÚNIUS 30-TÓL

RUFUS WAINWRIGHT.

AZ ALVILÁG MELEG ŐRKUTYÁJA.

RUFUS WAINWRIGHT AZ EGYIK LEGÖSSZETETTEBB JELLEMŰ JELENKORI ZENÉSZ, AKI NEM ENGEDI, HOGY BESKATULYÁZZÁK. A FOLK-POP-ROCK EXTRAVAGÁNS FENEGYEREKE, DE LEGUTÓBB SHAKESPEARE-SZONETTEKET ZENÉSÍTETT MEG ÉS JELENLEG MÁSODIK OPERÁJÁT ÍRJA. NYÍLTAN MELEG, DE KÖZÖS GYERMEKE VAN LEONARD COHEN LÁNYÁVAL. JÚNIUSBAN MAGYARORSZÁGON (25-ÉN PÉCSÉN, 28-ÁN A BUDAPESTI THÁLIÁBAN, ALFÖLDI RÓBERT RENDEZÉSÉBEN) IS BEMUTATJÁK ELSŐ OPERÁJÁT, a *Prima Donnát*.

INTERJÚ CSÚRI ANDRÁS.

Legutóbbi stúdiólemezed a 2015-ben megjelent *Take All My Loves: 9 Shakespeare Sonnets* volt. Milyen koncepció alapján választottad ki a Shakespeare-szonetteket?

Hosszú idő alatt és nagyon természetesen történt minden. Shakespeare természetesen Kanadában is közkedvelt szerző – főleg, hogy a Nemzetközösség részeként Kanada sokszor próbál angolabb lenni az angoloknál. Emlékszem, édesanyám is szerette ezeket a szonetteket, így azok számomra gyermekkorom óta jelen voltak az életemben. Évekkel ezelőtt aztán megzenésítettem a 29. szonettet, ami egy jótékonyági albumon jelent meg. Később Robert Wilson (*amerikai avantgárd színházi rendező – a szerk.*) felkért, hogy zenésítsek meg pár Shakespeare-szonettet egy berlini darabjához. Amikor aztán eldöntöttem, hogy szeretnék valamit megjelentetni Shakespeare halálának 400. évfordulója alkalmából, hirtelen értelmet nyertek ezek a korábbi munkák, amelyek szintén felkerültek az albumra. Szóval, ahogy az gyakran a legtöbb jó ötlet esetében igaz, a dolgok maguktól alakultak valódi koncepció nélkül. *(nevet)*

A német színházi klasszikusok, mint Inge Keller vagy Jürgen Holzt közreműködése az albumon, vagy némelyik dal, mint a német nyelvű *All dessen Müd* Kurt Weillt idézte fel bennem.

Igen, egyes dalok egyfajta hommage à Weill. Az albumot is abban a színházban vettük fel, ahol egykor a *Koldusopera* ősbemutatója volt.

Mindezt hallgatva és az eladásaidat is tekintve úgy tűnhet, hogy Európában jobban meg-

értik a művészetedet, mint Amerikában. Van erre magyarázatod?

Ez így igaz, de be kell vallanom, hogy számomra már az is csoda, amit Amerikában elértem. Ha belegendolsz, hogy a kezdetekben csak egy folkzenét játszó, operát kedvelő, meleg, zongorista királynő voltam *(nevet)*, ahhoz képest kisebb csoda, hogy Amerikában is komolyan megbecsülnek és a mai napig telt házas koncerteket adok. Egyébként Európához is hosszabb idő kellett, de az az érzésem, ha Európa egyszer megszeret és elfogad, akkor az egy holtomiglan-holtodiglan kapcsolat, míg az amerikaiak mindig valami újra vágynak: egy új ízre, egy új előadóra.

Meleg zongorista királynőként utaltál saját magadra. Egy interjúban ismert meleg ikonokról mondtad el a véleményed. Most, hogy idővel te magad is azzá váltál, hogyan jellemeznéd önmagad szerepét és feladatát az LGBTQI-közösség számára?

Talán egy védő-őrző kutyaként. Próbálok védeni és őrizni a jövő nemzedékeknek a melegkultúra azon elemeit, amelyek túléltek az ezredfordulót. Amikor bizonytalan fiatal voltam, én magam ilyen kulturális örökségekben találtam támaszokat. Csajkovszkij, Oscar Wilde, Jean Cocteau mind átsegítettek a meleg történelem legturbulensebb időszakán, az AIDS-járvány megjelenésén. Szóval Kerberoszként védem az alvilág kapuját. Kerberosz, a meleg kutya, ez jó lesz. *(nevet)*

Említetted az AIDS-járványt. Mit tartasz jelenleg fontos problémának az LGBTQI-közösség számára?

Azt, hogy az előrelépések ellenére mindez jelenleg is komoly emberi jogi probléma. Az orlandói méészárlás *(2016 júniusában egy melegbárban több tucat embert lőtt le egy támadó – a szerk.)* konkrétan fájdalmas volt, de egyben általánosságban is felhívta arra a figyelmet, hogy LGBTQI-embereket számos országban üldözik és halállal büntetik. Mind-egy, hogy az illető muszlim, szélsőjobboldali vagy amerikai. A melegek sokszor célpontokká válnak olyan országokban, ahol veszélyben vannak az emberi jogok, a velük való bánásmód, ha akarjuk, egyfajta barométerré vált és jelzi az emberi jogok érvényesülésének mértékét az adott országokban. De mint tudjuk, a melegek sok mindent kibírnak. *(nevet)* A melegek és Hillary Clinton... ja, és Tina Turner. *(nevet)*

A múltban gyakran dolgoztál együtt Marius de Vries producerrel, a Shakespeare-albumon most a fia, Ben is közreműködött.

Valóban. Nem tudom, hogy ez genetika-e, de az a tapasztalatom, hogy a zenei tehetség gyakran továbböröklődik. Erre kiváló példa a családom is. *(Rufus édesapja, Loudon Wainwright III dalszerző-előadó, testvére, Martha Wainwright dalszerző-énekes, míg édesanyja, a 2010-ben elhunyt Kate McGarrigle szintén dalszerző-énekes volt – a szerk.)*

Nemcsak saját családod, de a választott családod is kiváló példa erre *(Rufus Wainwrightnak van egy közös gyermeke Leonard Cohen lányával, Lorccával – a szerk.)*. Milyen érzés az, hogy lányod nagypapa Leonard Cohen volt?

Leonard Cohen az Leonard Cohen. Azt hiszem, még a saját gyermekeinek is Leonard Cohen volt, habár ők nyilván sokkal közelebről ismerték. Cohen végig őrizte szerepét és valahogy ő maga is beleolvadt a Cohen-szerepbe, mert annyira fontos volt számára, hogy teljesen alárendelje magát a művészetének. Mindig is nagyon titokzatos, de nagyon kedves ember volt és büszke vagyok, hogy ily módon a családjá részévé váltam.

Júniusban Magyarországon is bemutatják első operátát a *Prima Donnát*. Hogyan jellemzéd az operához fűződő kapcsolatodat?

Spirituális kapcsolatként, amely a valláshoz talán legközelebb álló dolog az életemben. Újra és újra meglep, mennyire képes vagyok azonosulni az operák különböző összetevőivel: a zenével, a karakterekkel, a történetekkel. Ezek az én gospeljeim.

Hogyan élted meg az operairás összetett és hosszú folyamatát? Mi a legnagyobb különbség, ha összehasonlítod mondjuk a popalbum komponálásával?

Egy opera írásakor fontos, hogy valamennyi képességed egyszerre legyen lehívható. Minden hangjegy, a hangszerelés, a drámai fordulatok, az intenzív próbák, valamint a támogatások fásasztó beszerzése a teljes fiúelmedet iénulik. Ha csak eü vau két

részlet nem illik a kirakós játékba, az egész óriáshajó veszélybe kerülhet. Jó értelemben vett emberfeletti erőfeszítés. Nincs annál nagyobb gyönyör, mint ha mindez működik, de persze ez fordítva is igaz.

Jelenleg, többek között, egy új operán is dolgozol, *Hadriánusz* címmel. Tudsz mondani már most valamit a darabról?

Csak annyit mondhatok, hogy a Római Birodalommal kapcsolatos operák és filmek hagyományát követve rendkívül és túlzóan pompázatos és díszes lesz.

Az operákban nem ritkaság a nemei szerepcseréje vagy a homoszexuális irányultságra utaló karakter. Ennek ellenére a *Hadriánusz* lehet az első olyan opera, amelyben az eredeti történet – és nem csak a színpadi produkció – nyíltan azonos neműek szerelmi kapcsolatáról szól. Milyen célt vagy reményeket fűzöl egy ilyen történet megzenésítéséhez?

Valóban ez lesz az egyik első opera, amely nyíltan foglalkozik ezzel a témával. *A Túl a barátság* című novellából, filmből is készítették egy operát, ami üdvözlendő. Én azonban régimódi vagyok és azt szeretném, hogy az operáim szereplői életnagyságon felüliek legyenek. Ezért egy császár vagy egy ógörög szépség közelebb áll hozzám, mint egy cowboy pár. Az a napü álmom. hoü ezek a nyíltan meleg ka-

rakterek csatlakozhassanak az operatörténet híres királynői, királyai, hercegei és hercegnői sorához. Tudom, hogy egy kicsit sznob vagyok. De hát haver, ez maga az opera!

Melyek azok a leckék, amiket a *Prima Donnából* megtanultál és amelyekre ügyelsz a *Hadriánusz* írása során?

A *Prima Donna* kapcsán a zenekari hangszerelést teljes egészében magam készítettem. Remélem – bár ez igazából majd akkor derül ki, ha élőben hallok a végleges produkciót –, hogy a képességeim nagy mértékben mélyültek ezen a téren.

Egyszer azt nyilatkoztad, hogy utárod, ha valaki azt mondja, hogy vett egy cd-t, ahelyett, hogy azt mondaná, vett egy albumot. Nyilván a hanghordozó művészi értékére utaltál ezzel. Mi a véleményed a zeneipar jövőjéről manapság, amikor szinte már cd-t sem lehet vásárolni?

Az emberek többsége leginkább különálló dalokat vásárol az iTunes-ról. Ami érdekes fejlemény talán, hogy mindeközben visszatért a vinyl. Nem tudom, a bakelit talán átveszi majd azon képeskönyvek szerepét, amelyeket az emberek büszkén kiraknak a nagyszobai asztalra. Nehéz megjósolni, én ezt már feladtam. *(nevetés és egy drámai, záró kézgesztus)*

MARGITSZIGETI SZABADTÉRI SZÍNPAD

Kultúrák és kontinensek fesztiválja

június - július - augusztus

július 7. 20:00

THE HOT SARDINES

HOT SUMMER SWING AND JAZZ

#swing #jazz #newgeneration #newyork

THE BEST FILM MUSIC SONGS

július 9. 20:00

szimfonikus filmzláger koncert

Talamba ütőegyüttes
Swing á la Django
Fugato Orchestra

POLYÁK
Lilla

SERBÁN
Attila

KERESZTES
Ildikó

SZABÓ
Ádám

RADICS
Gigi

HOMONNAY
Zsolt

www.szabadter.hu

Tel.: 06/1 301-0147

E-mail: iroda@szabadter.hu

INDULÓ ELŐADÓK

The Couple: Esőerdő klippremier

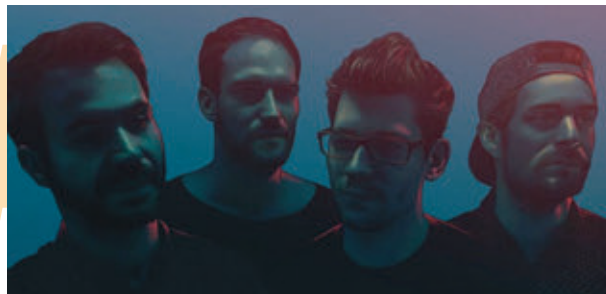
A Couple sikereiről már többször lehetett hallani. A Cseh Tamás Program támogatását tavaly nyerte el a duó, amely nagyon közel van első lemezének megjelentetéséhez. Erről már korábban bemutatták az *Esőerdő* című számot, amelyhez májusban nagyon szép videóklip készült.

Eszes Viki és Berkó Gábor duója tavaly a Stenk dalversenyén tűnt fel, aztán A dalban ért el komoly sikereket. Miközben készül első lemeze, a Couple remekbe szabott videóklipet készített a majdan a lemezre kerülő egyik pörgős elektropop-számához, az *Esőerdő*höz. Elegáns és látványos stop-motion animáció, melynek rendezője Szabó Péter volt. A klip – melynek premierje az Index zenerovatóban, a Stenken volt – és a lemez is a Cseh Tamás Program támogatásával készült.

Kijött a Window első klipje

A Window zenészeit jól ismerhetjük a budapesti klubéletből, bár a zenekar még nincs egyéves. A jam sessionökön edződött tagság június végére tervezi első lemezének megjelenését a Cseh Tamás Program támogatásával.

A neosoul műfajában hódító Window a legfrissebb tehetségek egyike: a sok együttzenélés során összeront kollektívát 2016 nyarán alapították. A Duna-parti Pontoonban zajló élő jammelések eredménye egy lemeznyi kész anyag. A korszerű, neosoul-funk-elektro alapokra épülő, néha a bassmusic-kal is kacérkodó album a Stamusic Studiosban készült. A zenekar énekese Kocsis Bence, akit a Saverne-ből is lehet ismerni, mellette Bécsy Bence [gitár] és Jancsovics Máté [dob] alkotják a Window gerincét.

A június végére tervezett lemezről nemrég mutatták be az első videóklipet, a *Something Beautiful* című számhoz, melynek basszusalapelőjátékát a hazai bass music egyik kulcsfigurája, Stas írta, és közreműködik benne M3nsa is. A klip Kocsis Bence rendezése, a fojtott atmoszférájú

képek Kiss Bence operatőrt dicsérik, a finom animációkat Rubóczki Bálint készítette. A klippremier a Recorderden volt.

Muck Éva: Born Free

A hazai instrumentális zene úttörő basszusgitárosa, Muck Éva *Bassology* című első nagylemezének a kiadására készül, a Cseh Tamás Program támogatásával. A nyáron megjelenő lemez előfutára a *Born Free* című dal és májusban elkészült videóklipje.

A nemzetközi zenei életben „a húrok királynőjeként” is emlegetett, zenészcsaládból érkező huszonhárom éves basszusgitárosban megvan minden, ami a sikerhez kell: fiatal erő, kivételes érzékenység és kísérletezőkedv. 2015-ben megnyerte a Queen of Strings amerikai tehetségkutató versenyt, amivel széles körű szakmai elismertséget szerzett. 2016-ban lett a Cseh Tamás Program támogatója. A közeljövőben megjelenő *Bassology* című nagylemezen instrumentális dalok sorakoznak, amelyeken a jazz, a pop, a hiphop, a drum 'n bass és a funk hatása is felfedezhető. A lemezről májusban jelent meg az első szerzemény, az egyszerre lazulós és kifinomult *Born Free*, amelyhez Mahler Tamás rendezett gyönyörűen fényképezett (az operatőr Dorcsák Gábor volt) videóklipet. A premier a Glamour Online-on volt.

Kamilka és a Pesti Sikk: lemezbemutató

A Kamilka és a Pesti Sikk a Cseh Tamás Program támogatásával elkészítette első albumát. A *Pesti sikk* című lemez június 2-án jelent meg, a lemezbemutatót ugyanazon a napon a tartották a Budapest Jazz Clubban.

A Kamilka és a Pesti Sikk zenekart 2013-ban alakította meg Kiss Kamilka és Lőrincz Ádám. Az együttes kezdetben a húszas-harmincas évek magyar sanzonjait dolgozta fel, majd megszülettek saját szerzeményeik is. Igényes dallamvilág, szving-dzsessz-pop fúziós zenei önkifejezés, túllszoknyás eklektikában, kortárs szemléletben. 2016-ban a zenekar elnyerte a Cseh Tamás Program támogatását és bekerült a CSTP induló előadói alprogramjába. Itt az együttes kiváló menterral dolgozhatott együtt: Bágyi Balázssal, aki nemcsak a hazai jazz meghatározó alakja és egyben a Magyar Jazz Szövetség elnöke, de nemzetközileg is elismert dob előadóművész, zeneszerző és zenetanár is.

A zenekar első lemeze a Pesti Sikk címet kapta. Mivel itt élnék, itt lélegeznek, itt dolgoznak, így dalaik hitet, ideát, benyomásokat, történeteket fogalmaznak meg. Dalok barátságáról, szerelemről, könnyed szórakozásról és mindenről, ami Pesti Sikk!

Megjelent a Baron Mantis klipje

A hazai garázsrock egyik legfrissebb és legszórakoztatóbb jelensége az alig két éve alakult Baron Mantis. A duó 2016-ban került a Cseh Tamás Program induló előadói közé. A tervek szerint ősszel jelenteti meg második nagylemezét, de májusban még kiadott egy friss klipet az előző album egy zúzós-grúvos számához.

A szám és a klip igazi „bemutató” darab, amelyben röviden felvázolják, kik is ők tulajdonképpen. Csirkefarmer, teniszütő, úszószemüveg és brókeröltöny, mindez egészséges mennyiségű pirotechnikával körítve. A klippremier a Recorderen volt.

Massza: klip- és lemezipremier

A saját bevallása szerint karcos és harapós rock'n'rollt játszó Massza tavaly lett a Cseh Tamás Program által támogatott zenekar. A trió első lemeze május 25-én jelent meg, ezt harangozta be pár nappal korábban a *Micsoda Szép* című koncertklip.

A Massza 2015 szeptemberében alakult, eddig egy háromszámos EP volt a termés. A CSTP-támogatással fegyorsultak az események, a trió összerakta első nagylemezét. A *Full Szervíz* című album egy közel fél éves munkaperiódus gyümölcse, amiről a tagok a következőket tartják fontosnak elmondani: „Az album címét egy 90-es években forgatott klasszikus, hangalámondásos pornófilm ihlette. A lemezen 11 dal szerepel, a hangmérnök Takács Zoltán Jappán volt, és Cserny Kálmán „Bogi”-nál, az Origo Stúdióban dolgoztunk.”

CSTP-zenekarok a Nagy-Szín-Pad! győztesei

Nem indult izgalom nélkül a döntő, a Mörk frontembere, Zentai Márk ugyanis hangszálgyuulladást kapott, így aztán „némán énekelte” végig a koncertet, aminek a végén besegített Csorba Lóránt és Jónás Vera is.

Májusban lezajlott a Nagy-Szín-Pad! tehetségmutató döntője, azt is mondhatjuk, hogy elsöprő CSTP-sikerrel. A három döntőbe jutott zenekar közül kettő (a Lóci Játszik és a Mörk) a Cseh Tamás Program induló előadói alprogramjában vett részt az elmúlt években. A fődíjat végül a Lóci Játszik nyerte, a groningeri Eurosonicon pedig a Mörk képviselheti Magyarországot.

A koncertek végén aztán a szervezők bejelentették, hogy a Mörk mehet a Eurosonica, és kiderült, hogy melyik zenekarra érkezett a legtöbb szavazat: ez a Lóci Játszik lett.

A Lóci Játszik 2014-ben, a Mörk 2015-ben lett a Cseh Tamás Program induló előadói alprogramjának támogatottja. A Lóci Játszik idén Fonogram-díjat is nyert az „év felfedezettje” kategóriában.

HOTS - NEMZETKÖZI JELENLÉT

Magyarok a MIDEM-en és a SeaZone-on

FOTÓ MIDEM.

Sűrű időszakot zárt június elején a Cseh Tamás Program nemzetközi jelenlétet erősítő márkája, a HOTS - Hungarian Oncoming Tunes. Előbb egy húszfős delegáció vett részt a cannes-i MIDEM-en, a hónap első hétvégéjén pedig három magyar produkció is fellépett a lengyelországi Seazone showcase-fesztiválon.

Az európai zeneipar egyik legfontosabb eseményén, a cannes-i MIDEM-en soha korábban nem volt magyar pavilon, idén azonban egy húszfős delegáció képviselte a magyar könnyűzenét a legnagyobb európai zenei vásáron. A több mint háromezer nemzetközi szakmabelit és 35 ország delegáltjait fogadó MIDEM-et egy zárt kerekasztal-beszélgetés előzte meg Budapesten: a francia szervezők ekkor mérték fel a magyar könnyűzene láthatóságához szükséges stratégiai lépéseket. A nyílt jelentkezéses delegáció tagjai pedig három napon át értékesíthették és mutathatták be katalógusaikat, dalaikat a világ legfontosabb zeneipari szakembereinek, sync ügynökeinek, publishersének. A pavilonban való jelenlétén túl egy *Meet the Hungarians* nevű villámtárgyalás-sorozat, *speed meeting* is megrendezésre került.

A második alkalommal megrendezett sopoti SeaZone nemcsak a lengyel piac zeneiparát, hanem a brit és német piacot is igyekszik összehozni. A tengerparti showcase és konferencia lényege, hogy bemutassa a közép-kelet-európai zene diverzitását, idén először pedig egy magyar helyszín is kinyithatott: a TAN nevű klubban az esemény főnapján, szombaton állt színpadra a Nagy-Szín-Pad!-döntős Mörk, a BBC Radio által rotációban játszott Belau és Iamyan, a HOTS első tematikus lengyelországi aktivitásán.

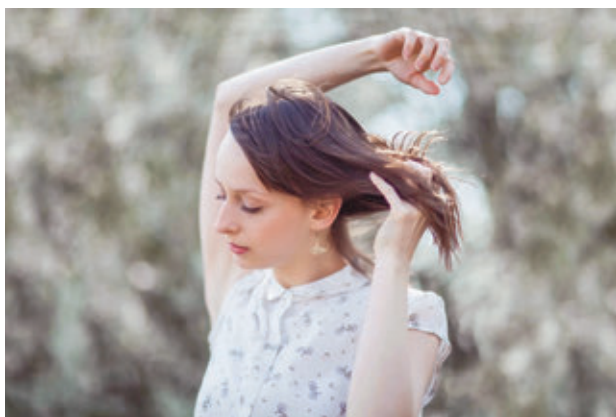

Esernyős: Warm-up Udvar Óbudán, CSTP-közreműködéssel

Idén nyáron az óbudai Fő téren lévő Esernyős felújított udvara remek könnyűzenei kezdeményezésnek ad helyet. A különleges hangulatot árasztó, impozáns, megújult térben könnyed délutáni akusztikus sorozat indul a Cseh Tamás Program szakmai támogatásával. A júliusban hetente, augusztusban hetente kétszer jelentkező sorozat gerincét a Cseh Tamás Program induló előadói támogatásban részesülő vagy részesült fellépői adják, köztük Hangácsi Márton, a Mörk, Apey, Antonia Vai, a Lóci Játszik, a Drastik Putto és mások.

/MÖRK

/NOÉMÓ

/SZEDER

A sorozatban a belvárosi klubokban és a nyári fesztiválokon már befutott fiatal nemzedék lép színpadra, ezúttal akusztikus hangszerelésű koncertekkel. A pénteki és szerdai alkalmak kettős célt valósítanak meg. Egyrészt újabb megmutakozási lehetőséget biztosítanak a fiatal tehetségeknek, másrészt a belvárosi koncerthelyszínek újabb, elérhető árú alternatíváját kínálják Óbudán mindazoknak, akik könnyed, nyári zenei csemegékre vágnak.

Az egész nyáron át tartó programot Benedetti Péter szervező, valamint Petrovits Ákos, az Esernyős kulturális munkatársa állította össze, és a Cseh Tamás Program szakmai támogatásával zajlik.

A SOROZAT RÉSZLETES PROGRAMJA

Június 28., szerda 18:00

Warm-up Udvar (WuU) megnyitó: Szabó Benedek - Sallai László (Szabó Benedek és a Galaxisok, Felső Tízezer)

Július 5., szerda 18:00

The Papayazz (Zentai Márk És Szeifert Bálint - Mörk) / Cseh Tamás Program (CSTP)

Július 12., szerda 18:00

Nové Soma (Middlemist Red)

Július 19., szerda 18:00

Ian O'Sullivan (Mongooz And The Magnet) / CSTP

Július 26., szerda 18:00

Bérczesi Robi (Hiperkarma, Biorobot) - Én Meg Az Ének Akusztik

Augusztus 2., szerda 18:00

Antonia Vai Akusztik / CSTP + Telma Lincoln & Minimyst Akusztik

Augusztus 4., péntek 18:00

Áron Andris ,Apey' (Apey & The Pea) / CSTP

Augusztus 9., szerda 18:00

Barbi És Jancsó (Blahalouisiana)

Augusztus 11., péntek 18:00

Kodachrome (Simon And Garfunkel Cover Duo) + Muriel Akusztik

Augusztus 16., szerda 18:00

Lóci Játszik Akusztik / CSTP

Augusztus 18., péntek 18:00

Manoya Akusztik

Augusztus 23., szerda 18:00

Henri Gonzo (Fran Palermo)

Augusztus 25., péntek 18:00

Jónás Vera (Jónás Vera Experiment) + Drastik Putto Akusztik / CSTP

Augusztus 30., szerda 18:00

Warm-up Udvar záróbuli: Takács Noémi (Noémó) / CSTP + Szabó-Szedler Krisztina (Szedler) / CSTP + Hangácsi Márton / CSTP

A CSEH TAMÁS PROGRAM A NYÁRI FESZTIVÁLOKON

Már május végén elindult a Cseh Tamás Program tíz nyári fesztivált érintő roadshow-ja.

2017. május 28. – BELFESZT, Budapest

/KOALABELL

/BELAU

A CSTP-roadshow első állomása volt a budapesti Belfeszt, azaz az V. kerületi Belvárosi Fesztivál. Itt vasárnap az Erzsébet téri Világzenei színpadon lehetett találkozni a CSTP által támogatott zenekarokkal, meg a Cseh Tamás Program pavilonjával. Fellépett a Koalabell, a Window, a Belau és a Három.

2017. június 2. – Feszt!Eger, Eger

Magyarország egyik legizgalmasabb kulturális helyszínén, a Bolyki-völgy különleges hangulatú kőfejtőjében zajlott a Feszt!Eger, amelyre a Cseh Tamás Program is ellátogatott: a CSTP-támogatott zenekarok (Koalabell, The Luckies, The Immigrants és KIES) koncertjei mellett kvízek, greenbox fotózkodás és ajándékok is voltak, no meg remek hangulat!

/THE IMMIGRANTS

/THE LUCKIES

2017. június 13-17. – Tiszavirág Fesztivál, Szolnok

Az egyik legbarátságosabb városi fesztivált természetesen zömmel a Tisza-parton lévő helyszíneken tartották meg. A Cseh Tamás Program nyári fesztivál-roadshow-ja ide is elért, és több támogatott előadó (Kamilka és a Pesti Sikk, Hangácsi Márton, Muriel, Éva Presszó, Antonia Vai) is fellépett a fesztivál különböző színpadain.

/ÉVA PRESSZÓ

/MURIEL

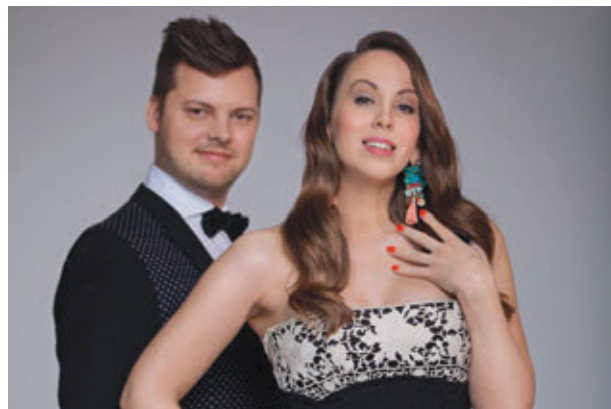
A CSEH TAMÁS PROGRAM A NYÁRI FESZTIVÁLOKON

2017. június 23-25. – Víz, Zene, Virág Fesztivál, Tata

/ MASSZA

A népszerű tóparti fesztivál koncertprogramját három CSTP-támogatta zenekar is erősíti.

/ KAMILKA ÉS A PESTI SIKK

Június 23., péntek: **Massza**# Június 24., szombat: **Koalabell**# Június 25., vasárnap: **Kamilka és a Pesti Sikk**

2017. július 11. – EFOTT, Velence

A hagyományos egyetemi fesztiválon a Cseh Tamás Program egy teljes napot „bérel ki”: a szervezők a -1., beköltözés napot igazi táborúzes megmozdulásnak szánják. Éppen ezért meghitt, hangulatos, akusztikus koncerteket tartanak, jórészt CSTP-támogatott fellépőkkel.

Július 11., kedd, -1. nap:

13:00 **Drastik Putto**15:00 **Planet Void**17:00 **Hangácsi Márton**19:00 **Apey**21:00 **Margaret Island**23:00 **Punnany Massif akusztik**

/ DRASTIK PUTTO

/ HANGÁCSI MÁRTON

/ APEY

2017. július 19-22. – Veszprémi Utcazene Fesztivál, Cseh Tamás Színpad

A veszprémi fesztivál komoly hagyományokra visszatekintő, fantasztikus hangulatú összevárosi kulturális program. A Cseh Tamás Program támogatott előadói – tavalyhoz hasonlóan – dedikált színpadot kapnak. Összesen tizenkét CSTP-zenekar lép fel Veszprémben, és természetesen itt is lesz CSTP-pavilon kvízekkel, ajándékokkal és greenbox-fotózással.

/ NB

/ YESYES

Július 19., szerda:
The Couple
Drastik Putto
Belau

Július 20., csütörtök
Synema
NB
Baron Mantis

Július 21., péntek:
yesyes
Muriel
ék

Július 22., szombat:
Deep Glaze
Magidom
Meztelen Diplomaták

2017. július 20-22. – Campus Fesztivál, Debrecen

A Cseh Tamás Program hagyományosan jó kapcsolatokat ápol a debreceni Campusszal. Idén a fesztivál különböző színpadain rengeteg egykori és jelenlegi CSTP-támogatott produkció lép fel a Luckiestól a Mörkig. Négy fellépő kifejezetten a Cseh Tamás Program támogatásával érkezik a Campusra. A fesztiválon szintén megtalálható lesz a Cseh Tamás Program pavilonja.

/ ANTONIA VAI

Július 20., csütörtök:
Belau
Antonia Vai

Július 21., péntek:
Synema
Deep Glaze

/ DEEP GLAZE

/ SYNEMA

A CSEH TAMÁS PROGRAM A NYÁRI FESZTIVÁLOKON

2017.július 21-29. – Művészetek Völgye Fesztivál, Elevenkert Színpad

- # Július 21., péntek: **The Couple**
- # Július 22., szombat: **BEKVART**
- # Július 23., vasárnap: **Drastik Putto**
- # Július 24., hétfő: **Baron Mantis**
- # Július 25., kedd: **Hangácsi Márton**
- # Július 26., szerda: **Belau**
- # Július 27., csütörtök: **The Luckies**
- # Július 28., péntek: **Window**
- # Július 29., szombat: **YOULI akusztik-duó**

/BEKVART

/YOULI

A Kapolcs-környéki összművészeti fesztivál elképesztő programgazdagságot kínál. A Cseh Tamás Program a taliándörögdi Elevenkertbe költözik be több mint egy hétre. Itt a program információs pavilonján kívül minden napra jut egy-egy Cseh Tamás Program által támogatott előadó, hatalmas műfaji változatosságban az elektropop The Couple-től a singer-songwriter Hangácsi Mártonon át a finom downtempót játszó Belauig.

2017. augusztus 18-20. – Kolozsvári Magyar Napok

/ALONE IN THE MOON

Idén nyolcadszor rendezik meg a kolozsvári összművészeti fesztivált. A Cseh Tamás Program nyári roadshow-jának egyetlen határon túli helyszínén a magyarországi zenekarok mellett fellép a program egyetlen erdélyi támogatottja is, az első lemezét nemrég megjelentető No Sugar.

- # Augusztus 18., péntek: **Alone in the Moon**
- # Augusztus 19., szombat: **Belau**
- # Augusztus 20., vasárnap: **Massza és No Sugar**

2017. augusztus 23-26. – Szegedi Ifjúsági Napok

A SZIN hagyományosan az „utolsó” a nyári fesztiválok sorában, igazi nyárázó megmozdulás. Itt fejeződik be a Cseh Tamás Program tíz fesztivált érintő nyári roadshow-ja is. Az Újszegedi Partfürdőn négy támogatott zenekar lép fel, és persze itt is érdemes keresni a CSTP információs pavilonját.

- # Augusztus 23., szerda: **The Couple**
- # Augusztus 24., csütörtök: **Baron Mantis**
- # Augusztus 25., péntek: **FLATBAND**
- # Augusztus 26., szombat: **Synema**

/FLATBAND

Fotó: Kósa Péter.

GYULAI ISTVÁN (ANTON VEZUV) AJÁNLIJA.

POPTUDATLAN PAZARLÁS.

A TÍZES ÉVEK ELEJÉN KISEBB ARTPOP-HULLÁMOT GENERÁLÓ ALT-J JÚNIUSBAN MEGJELENT HARMADIK LEMEZÉT A SZIGETEN IS BEMUTATJA, AZ ANIMALS-FELDOLGOZÁST IS TARTALMAZÓ ALBUMRÓL AZ ŐSZEL FELDOLGOZÁSLEMEZZEL JELENTKEZŐ HAZAI ARTPOZENEKAR, AZ ANTON VEZUV DALSZERZŐ-FRONTÉMBERE, GYULAI ISTVÁN ÍRT KRITIKÁT [AZ Ő LP-JÜKNEK *Save Me David* LESZ A CÍME, ÉS VÁRHATÓAN LEONARD COHEN-, DOLLY PARTON- ÉS BAUHAUS-ÁT-IRATOK IS SZEREPELNEK MAJD RAJTA].

ALT-J

Relaxer

[Infectious / [PIAS], 2017]

ARTPOP

/ Az alt J-ből először a tortahabot ismertem meg, miután feleségem kishazamozott tőlük egy dalt az Elena Lyadovát és Kirill Käröt felvontató *Izmeny* című orosz minisorozatból. Ez volt a *Breezeblocks* a 2012-es első albumukról, aztán jött a *Tessellate*, a *Fitzpleasure*, a *Taro*, nem csoda, hogy elkényeztetve éreztem magam Joe Newman érdekes vokáljától és az egész első lemezük kívülről kalandozásától. Tele swag grúvokkal, kiváló váltásokkal, okos hangszereléssel, zsíros és harapós elektronikával. És megbúvó melankóliával, és valamiféle freakséggel, ami nem csak a már említett kalandozó megoldásokon, hanem a helyenként örült dalszövegeken is átjött. Ezekkel a lerázhatatlan emlékekkel, és a második albumuk átpörgetésével ültem neki a harmadik LP, a *Relaxer* nyolc dalának.

A *3WW* jó választás albumnyitó, és kvázi intróként megadja az alaphangot a kalandozáshoz, de túl sok un- és ortodox hangulatot akar bekavarni, és mint több dallal az albumon, nehéz elkapni vele magunkat. Pedig letisztultan és finomságokkal telve szól, de egy harmadik alt-J-albumnál ettől ne adjuk be a derekunkat. Az *In Cold Blood* erősebben indít, mint amilyen nyomokat hagy bennünk végül, kevésbé üde, inkább megterhelő a teletömött hangszerelés. A *House Of The Rising Sun* teljesen indokolatlan feldolgozásnak tűnhet – az is, de szerethető a sorban, mert szerencsére semmi köze az eredetihez, és nagyon meghitt térbe rakott, szépen lélegző orkesztra van benne, a korábban kimaradt elkapatást most felvillantják a melankolikusoknak. A *Hit Me Like That Snare*-ben megint túl sok hangulatváltás van, bár itt legalább a

freakpopot megszolgálják, kár, hogy ez a freak vonal is csak egy a sok megnyitott szál közül, ráadásul Newman érdekes hangját teljesen bedarálja. A *Deadcrush* ismét nagyon vagányul indít, imádnivalóan rakták össze a vokált a szintikkel, ez a jólszerkesztettség azonban egy kicsit most is több lett, és kevesebb benne a dal, a kimerülés elleni pihenősávok pedig nem segítettek. Az *Adeline* remek. Végig fogja a kezét az 5:50-es úton, gyönyörű atmoszférája van, szépen fel van rétegezve, az album legjobb dala. A *Last Year* gyakorlatilag két dal, és bár közeli térbe rakták őket, nem lett egy. Mark Kozelek óta örülni szoktam a hatperces sadcore folkolásnak, de ebben nehéz elsülyedni, mert túl lineáris és középmély. A takaros zárás ezen az albumon sem sikerült, a *Pleader*-ben az ízletes, kelet-angliai katedrálisban rögzített orgona és gyerekkórus ellenére a hangulatváltások megfekszik a fület.

Összességében a kraftosabb trekkek dalként kevésbé másztak a fülembe és túlterhelten szólnak, nem tud keresztülfújni rajtuk az a könnyedség, amit korábban szerettem tőlük, a megelőlegezve rájuk ragasztott „új Radiohead” címke pedig úgy kiváltképpen batorságnak tűnik, ha könnyedség helyett egy olyan mélységet kapunk, ami nem tud összeérni. A lassan égő dalok többször füstölni kezdenek, ilyenkor pedig a leggyönyörűbb hangszerelés is poptudatlan pazarlásnak tűnik.

A kellemesen magával ragadó kezdés után az alt-J még mindig küzd azzal, hogy mit is akar mondani – az *An Awesome Wave* elsőalbumos lendületében alkalmunk, de legfőképp igényünk sem volt ezen gondolkodni, a többi kiadványnál viszont jogosan támad kohéziós hiányérzetünk amikor magunkhoz próbáljuk ölelni a koncepciót. De mindenkinek ajánlom az új lemezt, aki alapvetően bírja az alt-J karakterét, kalandozását és finomságait az első albumon, és ajánlom azoknak is, akik sokkal türelmesebbek voltak a második LP-vel [*This Is All Yours*, 2014], és ki tudták várni, hogy a fejükre nőjön, mert a többször előforduló szép megoldások ellenére a türelemre a *Relaxer*-nél is szükségük lesz.

RÉGI ÉS ÚJ HANGOK A NAGYERDŐN.

JÖN: X. CAMPUS FESZTIVÁL DEBRECENBEN.

DEBRECEN AZ ORSZÁG LEGNAGYOBB VIDÉKI EGYETEMI VÁROSA, ÍGY NEM VÉLETLEN, HOGY TÍZ ÉV ALATT ITT NŐTT KI KELET-MAGYARORSZÁG MÁRA MÁR LEGNAGYOBB NYÁRI ZENEI FESZTIVÁLJA. AKI EGYSZER IS JÁRT MÁR A CAMPUSON, TUDJA, HOGY A SZINTE MINDEN MŰFAJT FELÖLELŐ ZENEI PROGRAMKÍNÁLATHOZ ÉS A SZÍNES KIEGÉSZÍTŐ KULTURÁLIS ATTRAKCIÓKHOZ EGY KIFOGÁSTALAN, TERMÉSZETKÖZELI ÉS MÉGIS VÁROSI KOMFORTOT BIZTOSÍTÓ HELYSZÍN JÁR A FÉNYEKBE POMPÁZÓ NAGYERDEI STADION ÉS A CSODÁLATOS, 105 ÉVES NAGYERDEI VÍZTORONY KÖRÜL.

A tizedik kiadás nem múlhat el úgy, hogy ne főjön egy minden eddiginél nagyobb nemzetközi headliner. Így kerül a legnagyobb színpadra a magyar fesztiválok „császára”, a brit **The Prodigy**, akiknek a dinamikája semmit nem kopott az elmúlt húsz évben. Az új szeleket a dán **Lukas Graham** hozza, akinek az elmúlt évek egyik legnagyobb egyetememes popslágerét (*7 years*) köszönhetjük, de biztos sokak fülében ott cseng **Alle Farben** *She Moves* című dala is.

A Campus felvonultatja a teljes hazai zenei élvonalat a mainstreamtől a feltörekvőig és az egészen friss produkciókig. A fesztiválkedvenceket (**Tankcsapda**, **Quimby**, **Halott Pénz**, **Kowalsky meg a Vega**, **Brains**, **Irie Maffia**, **Vad Fruttik**, **Szabó Balázs Bandája**, **30Y** stb.) már mindenki ismeri, az újakra viszont érdemes az eddiginél is jobban odafigyelni.

A fesztivál idén először csatlakozott a *Nagy-Szín-Pad* kezdeményezéshez és lehetőséget ad a műsorba került összes zenekarnak.

A győztes **Lóci Játszik** a díjnak köszönhetően nagyszínpadra lép, de a programban ott lesz a **Mörk**, a **Jónás Vera Experiment**, a **Konyha**, a **Dope Calypso**, a **The Qualitons**, valamint **Petruska** és **Sena** is.

Az utóbbi években rengeteg jó zenekar lépett be a magyar koncertkörnyegbe és épített ki vidéken is számottevő közönséget. A Campus egyik legszebb helyen lévő színpada a kivilágított Víztorony kertjében található, ahol számos ilyen produkciót láthatunk: mások mellett az **Ivan and the Parazol**, a **Margaret Island**, a **Middlemist Red**, a **Fran Palermo**, az **Esti Kornél**, az **Elefánt**, a **Szabó Benedek** és a **Galaxisok**, az egészen fiatalok közül pedig a **The Luckies**, az *Elevator* című dallal idén berobbanó **Platon Karataev** és az indie-folkos **Zanzinger** is jelen lesz.

A rock-, punk- és metálrajongók számára sem tiltott terület a Nagyerdő. A modern metál hazai legendájának bátran nevezhető, külföldön is számos sikert maga mögött tudó **Ektomorff** viszi a prímet a programban, de a hagyományosnak számító szereplők (**Depresszió**, **Alvin és a Mókusok**, **Leander Kills**, **Dalriada**, **Kalapács**, **Prosectura**) mellett itt is jelen lesz az új generáció: a nem véletlenül egyre népszerűbb **Apey and The Pea**, továbbá az **AWS**, a **Nomad**, az **Uzipov**, a **Fatal Error**, a **Dorothy** egyaránt az utóbbi években lettek visszatérő vendégei a Campusnak. Különlegesség, hogy a fesztiválon még a házigazda Debreceni Egyetem rockrajongó rektora is a dobok mögé ül.

Az elektronikus zenei spektrum is rendkívül széles, az EDM-től és a house-tól a kísérletezőbb, földalatti műfajokig mindent megtalálunk. Utóbbiakat leginkább a *Dub Székház* helyi szervezőcsapat helyszínén kell keresnünk, ahol a már nemzetközi terepen is egyre is-

mertebb **Imre Kiss**, valamint **Bernáthy Zsiga**, **Christopher Waver**, **Sinko**, **Bodoo** és a **Must-beat Crew** színesíti a programot többek között.

Világzenei produkciók is jutnak minden napra: a **Parno Graszt**, a **Bohemian Betyars**, a **Cimbalband** és a vendégénekesnővel érkező **Góbé Zenekar** képviseli idén a műfajt. A **Csokonai Színház** sátrában az esti színdarabokat követően éjfél után a **Jazzaj** szervezésében lesz improvizatív szabadzenélés. A **KULter.hu** által szervezett irodalmi programok között könyvbemutatókra, beszélgetésekre és singer-songwriterek (**Apey**, **I am Soyuz**) bemutatkozására kerül sor. A számos egyéb programhelyszínt (pl. mozi, szakmai programok, civil szervezetek és outdoor aktivitások) képtelenség lenne itt felsorolni, de alighanem már a fenti ízelítő is elegendő ahhoz, hogy megjöjjön a kedvünk négy naphoz a debreceni Nagyerdő évszázados tölgyfái alatt július 19. és 23. között. ❌

RECORDER

JLIN

Black Origami

[Planet Mu, 2017]

EXPERIMENTAL FOOTWORK JUKE

/ Jerrilynn Patton, avagy Jlin két évvel ezelőtti bemutatkozó albuma (*Dark Energy*, Planet Mu, 2015) meglepően váratlanul végzett populáris zenéssel foglalkozó, még egészen fontos médiumok év végi top10-ében is – annak ellenére, hogy a kiadvány tavaszi debütálásakor jóformán alig lehetett érzékelni bármiféle hype-szerűséget. A *Black Origami* című második lemeze ehhez képest már most a 2017-es év egyik legfontosabb elektronikus zenei megjelenésének számít: hetekkel a május végi premier előtt hosszú interjúkban szólalt meg a szerző és komoly portréjellegű írások jelentek meg róla. A *Black Origami* szerencsére ennek megfelelően nem is teljesít alul. Sőt: az eddig jobb híján juke-nak címkézett zenék bátran elszakadnak a rashadi iskolától, és inkább tartanak valami eddig név nélküli kísérleti elektronikus irányba, ahol a rapid dobok és a footworkre jellemző, elaprózott hangszobrászat továbbra is előtérben marad, de ezektől eltekintve nagyon nehéz bármi feltérképezetthez kötni. Míg a *Dark Energy* egy hosszabb időszak legjobbait összeszedve inkább sok szám összessége volt, addig a *Black Origami* érezhetően egy rövidebb periódus alatt született konceptlemez. Rendkívül egységes a hangok eszköztára, amiből Jlin dolgozott. Rengeteg a sötét tónus, miközben gongok, egzotikus hangszerek és különféle más ütősök teremtenek tradicionális hangulatokat, de pont az elektronikus hangok teszik az egészet misztikussá, felfoghatatlanná. Mint amikor

JLIN

megjelenik egy szuperfejlett idegen faj több ezer évvel korábban valamilyik ősi civilizáció szent helyén, és mindenki pszichedelikus katatóniába esik. Sok esetben nem is véletlen a címválasztás: *Holy Child*, *Nyakinyua Rise*, *Hatshepshut*, *Nandi* stb. Több szempontból is ügyes a *Black Origami* időzítése. Egyfelől az elektronikus zene jelenleg egyfajta holtidőben toporog, a poszt előtaggal ellátott klubzenék mintha lanyhulnának egy ideje, miközben a húzóműfajnak számító techno és house megelégszik a biztossal. Másrészt a popkultúrában talán még soha nem volt ennyire fontos a nemiség kérdése. Ebbe a polkorrekt időszakba érkeznek remekül a *Black Origami* és lesz jó eséllyel az év egyik mérföldköve. Noha nem Jlin az első nő, aki egészen kiváló lemezeket készít, de jó helyen és jó időben teszi ezt – egészen újszerűen. *Velkei Zoltán*

KULCSDAL Challenge (To Be Continued)

9/10

FLEET FOXES

Crack-Up

[Nonesuch / Warner / Magneoton, 2017]

KAMARAFOLK PROGRESSZÍV FOLK

/ Ha fél mondatban kellene összefoglalnom a *Crack-Up*ot, azt mondanám, hogy a Fleet Foxes megírta a saját *Veckatimest*jét. Akárcsak a Grizzly Bear-lemez esetében, itt is teljesen hétköznapi dolgokat hallani (akusztikus gitár, zongora, hegedű, mandolin, Beach Boys-os vokálharmóniák és így tovább), és mégis, az első pár hallgatás során alig lehet kapaszkodót találni a lemezen, nehéz megfogni. Ugyan az album csak öt perccel hosszabb a hat évvel ezelőtti *Helplessness Blues*-nál, legalább a duplájának érződik. Ráadásul már megszólalásában is párját ritkítóan filmszerű és gazdag, olyannyira, hogy néha szinte maga alá temeti a dalokat. Míg

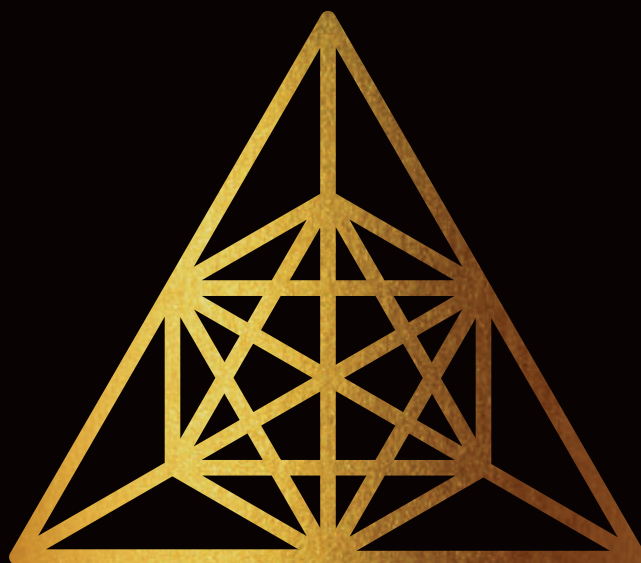
FLEET FOXES

a második lemez legjobb pillanatait akár egy tábornász melletti együtténeklés során is felvehették volna, a *Crack-Up* szinte minden pillanatában grandiózus és szerteágazó kamara-progpop. Beleértve a szövegeket is: Robin Pecknold frontember már az albumot is az azonos című F. Scott Fitzgerald-esszé után nevezte el és minden azonnal ható sorra jut két másik, tele polgárháborús utalásokkal, egyiptomi istennel vagy római szónokok idézeteivel. A *Helplessness Blues*-nál anno kevés album fogta meg jobban az Obama-éra kezdetét átható pozitívizmus eltűnését, az Occupy-mozgalom kiábrándultságát és azt az érzést, amikor először szembesülsz azzal, hogy a diplomád igazából semmit sem ér. Most viszont Pecknold mintha nemcsak a generációs szónok szerepében érezné kényelmetlenül magát, hanem minden olyan helyzetben, amikor nem magával kell társalognia. Míg a zenekar akkori dobosa, Josh Tillman a hat év alatt teljesen újragondolta magát és Father John Misty-ként három kiváló pszichofolkos-indiepopos lemezt is megjelentetett, mellesleg rengeteget lamentált az emberiség aktuális állapotán, addig Pecknold... Nos, ő inkább újra beiratkozott a Columbia Egyetemre és pár szólókoncertet leszámítva teljesen eltávolodott a zeneipartól. Az album tizenegy számának nagy része pedig ezt az egzisztencialista útkeresést dokumentálja, de vele ellentétben a hallgatónál elmarad a végső megvilágosodás. Hiába párját ritkítóan gyönyörű ugyanis a *Kept Woman* nagy része vagy a *Third Of May* / Odaigahara kilenc percének szinte összes harmóniája, ha az idő nagy részében nem múlik el az a fajta érzés, hogy a dolgok nem állnak össze, mintha mindig egy lépéssel kijebb lennénk abból a körből, ahol már igazán értelmet nyer minden. A *Crack-Up*on (akárcsak a *Veckatimest*en) van annyi jó szám és kiemelkedő pillanat, amely miatt sokszor visszatérek még hozzá – de úgy érzem, a puzzle-darabok összeillesztésének folyamata most izgalmasabb, mint maga a végeredmény. *Kollár Bálint*

KULCSDAL Third of May / Odaigahara

8/10

3. ARHUNGRYDÍJ

Grafika & Design

Hamarosan!

ARTHUNGRY

A hazai kreatív közösség.

arthungry.com

SAINT ETIENNE**Home Counties**

[Heavenly / [PIAS], 2017]

ÖRÖKZÖLD INDIEPOP

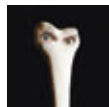
Az egyik legszeretnivalóbb brit zenekar, a Saint Etienne életművébe

tényleg bármikor gond nélkül be (vagy vissza) lehet kapcsolódni. Okos szociokommentárok és a nagy szív, elegancia és játékoság, puha melankólia és a szvingelő, diszkózó London, zenebuzis eklektika és azonnal felismerhető saját karakter és izléses stúdióvarázslatokkal áramvonalasított, de időtlenül megszólaló indie pop; ez húsz év múlva is ugyanilyen jó lesz, és húsz éve is pont ilyen jó volt. Sarah Cracknell meg egy csoda.

Szabó Sz. Csaba

KULCSDAL Dive**8.5/10****JUANA MOLINA****Halo**

[Crammed Discs / [PIAS], 2017]

FOLKTRONIKA

Az argentin származású Juana Molina előző albumához,

a 2013-as *Wed 21*-hoz képest az ideji *Halo* egy sötétebb, markánsabb és magabiztosabb lemez. Molina megőrizte eddigi erősségeit és fejlődött: még mindig elvarázsol dél-amerikai hatásaival, de határozottabb, mint valaha, az alapok tompábbak, a kíséret pedig sokszor csupán néhány rövid dallam ismétléséből áll – az album világában az énekesnő hangja az egyetlen mentő és iránymutató. De nem

hagy elveszni, úgy kalauzol végig a tizenkét dalon, hogy egy pillanatra sem válik unalmassá – épp ellenkezőleg, hiszen mindig más oldalát mutatja meg:

sejtelmesen csavarodik, magát kíséri, a végeredmény pedig sokrétű és összetett, mégis ösztönös és letisztult. Varga Zsófia

KULCSDAL Paraguaya**8/10****SZA****Ctrl**

[Top Dawg, 2017]

R&B POP

A Frank Ocean-i várakoztatások női párja a huszonevés jersey-i lányok lelki válságait énekli meg: hazugságok, megcsalások és anyai tanácsok közt ingázik, de szívét és combjait kitaró őszintesége nem közönségessé, hanem sebezhetővé teszi. Hibáztatja magát, hogy a magánytól félve viszonyokkal igazolja értékeit, de vigaszt talál a szeretői státuszban is, mert a hétvége csak az övé. Egyszerre rádióbarát és nehezen hallgatható, mert az önképzavartól elkopott *Ctrl*-billentyűt mélyen nyomja bele a sebekbe. Salamon Csaba

KULCSDAL The Weekend**7.5/10****KEVIN MORBY****City Music**

[Dead Oceans / [PIAS], 2017]

TRUBADÚRROCK

Városi zene – a New Yorkban élő kansasi születésű énekes-dalszerző, aki tavaly jelentette meg

legutóbbi, *Singing Saw* című kiváló negyedik lemezét, nem sokat pöcsöl azzal, hogy elhelyezze és definiálja legfrissebb dalait.

A 2016-os albumhoz képest ez a lemez valóban urbánusabb, Velvets- és Lou Reed-hatásaival, meg a *1234* című dalban felbukkanó Ramones-háttérképpel egyértelmű tisztelgés a metropolis előtt. Morby másik hőse, Bob Dylan hatása is érezhető az ihletett *City Music*-on – a New York-tablón már egyértelműen jut neki is hely.

Németh Róbert

KULCSDAL City Music**8/10****BIG THIEF****Capacity**

[Saddle Creek, 2017]

INDIEFOLKROCK

„A *Big Thiefet* hallgatni olyan, mint elfelejteni a „kutya” szót és közel kerülni a pöre állathoz, realizálni, hogy egyszerre hasonlít rád és különbözik tőled.” Ebben az egy mondatban pedig minden benne van, ami a brooklyni zenekart kiemeli és elkülöníti a klasszikus americana-folkot játszó kortársaktól, mint Kurt Vile vagy a Woods. Adrienne Lenker időtlen (nek ható) éneke és végtelenül intim, mégis mélyen átélhető szövegei már szólóban is működtek, mégis így, kidolgozott hangszereléssel emelnek ki igazán a világból. Kollár Bálint

KULCSDAL Mary**8/10****NICK HAKIM****Green Twins**

[ATO / [PIAS], 2017]

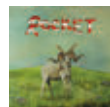
INDIE-R&B PSYCHSOUL

Az indie-r&b rajongói már jó ideje várták ezt a lemezt, hiszen Hakim első két EP-je nagyon ígéretes volt, néhány kiemelkedő dallal. A nagylemez, ha nem is lesz a műfaj csúcsa, de nem okoz

csalódást, és bizonyítja, hogy jobb pillanatokban Hakim dalait oda lehet rakni a legjobbakkal mellé. Ilyen igazán kiemelkedő pillanatokból tevődik össze úgy a lemez fele, a többi dal viszont néhány hallgatás után inkább ellaposodik, és az EP-kkel szemben ezek esetében a komolyabb stúdióhangzás mintha némi tanácsstalanságot próbálna elleplezni. A törékeny crooner karakter azonban továbbra is nagyon jól áll neki. Csada Gergely

KULCSDAL Cuffed**7.5/10****{SANDY} ALEX G****Rocket**

[Domino / Bertus, 2017]

INDIEROCK

A hiperaktív csodagyerek legújabb albumával mindkét korábban ráaggatott jelzőt megcáfolta, hiszen példátlan módon két egész évet várt az új lemez megjelentetésével, amely nem is lett annyira csodás, mint a korábbiak. Mivel saját magának tette nagyon magasra a lécet, ez még mindig nem jelent rosszat, továbbra is a dalszerkezetekre és harmóniákra fittyet hányó komor lofi rock a fő csapásirány, csak hát nem az a színvonal, amit megszoktunk. Cserébe nagy eséllyel indul az év legjobb pitch shiftelt dala kategóriában, így legalább ezért érdemes meghallgatni.

Elekes Roland

KULCSDAL Sportstar**7.5/10****CHARLY BLISS****Guppy**

[Barsuk Records, 2017]

POPPUNK POWERPOP

Furcsa párhuzam lesz, de akárcsak Joanna Newsom esetében, a Charly Bliss-nél is sokan lesznek, akik körülbelül tíz másodperc után eldöntik, hogy ez nem nekik való – Newsom, vagy itt éppen Eva Hendricks énekhangját felhözva

indokként. Pedig kár lenne leírni a brooklyni kvartett zenéjét csak ezért, meg mondjuk azért, mert a *Guppy* bármelyik száma aláfesthetné szülővárosuk összes gimijének nagyszünetét, miközben ugyanez elmondható a *Letter From An Occupantról* is, az meg az egyik legjobb dal valaha. Szóval ha szereted a New Pornographers nyers refréses, *Mass Romantic* éráját, mindenképp tegyél ezzel is egy próbát!

Mika László

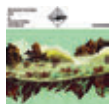
KULCSDAL *Westermarck*

8/10

ELDER

Reflections Of A Floating World
(Stickman Records, 2017)

HEAVY PSYCH

Örömmel jelenthetjük: a bostoni Elderre már nem megfelelő

az „egyik legkiemelkedőbb metálzenekar” címke, innentől, mint az „egyik legkiemelkedőbb gitárzenekar” a helyes megfogalmazás. Persze a puristák kifogásolhatják a doomtól való elfordulást, és azt, hogy a korábban is jelen lévő prog, psych és krautrock hatások sokkal hangsúlyosabbak, de lássuk be: most érett csak be igazán a produkció. És ami korábban működött, annak nagy része nem változott. A dalok még mindig 8-10 percen keresztül tartanak, Nick DiSalvo pedig továbbra is az egyik legjobb mai gitáros – nem véletlenül van az arcunkba tolva hangszere az egész lemezen.

Mika László

KULCSDAL *Sanctuary*

8.5/10

LIL YACHTY

Teenage Emotions
(Quality Control, 2017)

POP RAP

A 2016-os évben két váratlanul erős mixtape-pel és a poszt-Lil Wayne-éra egyik legkarakteresebb

flow-jával felszínre úszó Lil Yachty hivatalos debütlemeze a borítónak és a címnek megfelelően vagy tucatnyi stílus keveredéséről szól. Van itt helye diszkónak (*Bring It Back*), r&b-nek (*Like A Star, No More*), de alkalmanként olyan stíluskeveréseket is sikerül összehozni, amikkel talán nem kellett volna próbálkozni, sok esetben a produceri munka tűnik igazán amatőrnek. Lehet, hogy pont ez lenne részben a bája Yachty zenéjének, de inkább csak azt érezni, hogy túlzottan hosszú és széttartó a lemez. Az egyik treknél még meggyőző a tavaly megismert Lil Boat-flow (*All Around Me, All You Had To Say*), másról azonban a B-oldalas daloknál is gyengébb a produkció (*DN Freestyle*). Egy rövidebb, kohézióban erősebb lemezzel nagyobb hatása lenne a Lil Yachty-jelenségnek. *Szepesi Dániel*

KULCSDAL *Say My Name*

7/10

PARAMORE

After Laughter
(Fueled by Ramen / Magneoton, 2017)

NEW WAVE **POWERPOP**

Hayley Williams és zenekara mindig is nagyobb elismertségnek örvendett, mint az átlagos emopopos formációk. De az *After Laughter* című ötödik lemezük nagy fordulatot tartogat: az eddigi egyre poposodó emo/alterock helyett new wave az új irány, a dalokat erősen körüluggi a Talking Heads hatása. A játékos új hullámos, powerpopos fordulat azonban nem tűnik erőltetettnek, a Paramore pattogós hangzása továbbra is jelen van, így kerek az igen slágeres produkció, még ha egy idő után a váratlanság hatása el is tűnedezik. *Szepesi Dániel*

KULCSDAL *Hard Times*

8/10

ELEKTRONIKUS TÁNCZENE

MINDEN SÖTÉT, CSILLAG SEHOL.

**A HÓNAP LEGKÜLÖNLEGESEBB MEGJELENÉSE EGYÉRTELMŰEN
A PORTER RICKS VISSZATÉRÉSE, DE AZ AKTUÁLIS SORLEMEZEK
KÖZT IS SOK FIGYELEMRE MÉLTÓ AKAD.**

/ Tizennyolc év után jelentkezik új albummal a 90-es évek egyik meghatározó német dubtechno alakulata, a **Porter Ricks**. Elképesztően hosszú pihenőre mentek, de az *Anquilla Electricán* (Tresor, 2017) ez nem nagyon érződik, sőt: mintha pont attól szólna ennyire jól, hogy a szerzők fejben szintet még mindig a 90-es években élnek, és nem utólag, tapasztalat nélkül akarnak rekonstruálni egy kort. Karcos, nehéz, középtempós számok gyűjteménye a lemez, nem érdeklik a mai trendek és ennek nagyon lehet örülni. Sokadik hallgatás után is meglep, hogy mennyire visszhangtalan maradt a **Clouds** új albuma. A talán kissé túlbonyolított című *HTID: Heaven-Sent Tekno Impakting Dancefloors, Or Hardcore Till I Die* (Electric Deluxe, 2017) című összeállítás tempóban sokszor az utóbbi idők egyik legmerészebb vállalkozása, arról nem beszélve, hogy az egyszerű, direkt zúzó megoldások mellett akkor is működik, amikor kifejezetten művészebb irányba megy el. A hardcore/breakbeat témák előszedése remek ötlet volt.

Egy szerencsétlen baleset és a legutóbbi Kode9-, valamint DVA-albumok képi világa ihlette **Ikonika** új, *Distractions* (Hyperdub, 2017) című lemezét, ami remekül hozza az életműre eddig jellemző szintis/funkos, a 80-as évek neonvilágát hangzást, ugyanakkor üde változás, hogy a tempó elvesztette tánczenei jellegét, helyette sokkal lassabb és változatosabb ütemek lüktetnek. Meglepően felnőtt összehatása van a végeredménynek, Ikonika zenéi jól haladnak a korral.

A tottenhami **Blay Vision** nem túl ismert, de valójában jól foglalkoztatott alakja a brit grime színtérnek. Többek között írt már zenét JME-nek, dolgozott együtt Wiley-val és Skeptával, most pedig elkészült saját debütalbumával is. *A Turner Ave.* (Lit City Trax, 2017) ráadásul profi munka, az alapok nagyon etaláltak, a szövegek erősek és az egésznek rendkívüli sodrása van, meggyőző erővel bír. Wiley idei lemeze után továbbra is egyértelmű, hogy a grime 2017-ben is köszöni szépen, jól van.

Velkei Zoltán

PARAMORE

FOO FIGHTERS

JÚNIUS 26. / Papp László Sportaréna

Foo Fighters

Belépő: 14900-29900 Ft

Gyakorlatilag írhatjuk azt, hogy vannak, akik egész életükben vártak erre a koncertre, hiszen a Foo Fighters legutóbb két évtizede járt nálunk, már akkor is nagy, de messze nem a világ egyik legnagyobb zenekaraként. Dave Grohlékról ráadásul elmondható, hogy egyfajta vissza-az-alapokhoz reneszánszukat élük, a 2011-es *Wasting Light* remek LP volt, a 2014-es *Sonic Highways* házifeladat jellege után pedig a nemrég kiadott új daluk (*Run*) ismét ígéretes. Ha pedig az összképet nézzük: a világon kevesen tudnak olyan erős arénarock setlistet összerakni, mint ők.

JÚLIUS 4. / Budapest Park

Faster The People

Belépő: 5999 – 7999 Ft

Mark Foster zenekara világtáncoltató első albuma után egy jóval kísérletezőbb második-al hozakodott elő, amelyet idén nyáron követ a harmadik. Ez, ha az eddig kiadott dalokat nézzük, a két korábbi anyag jó tulajdonságait ötvözi, szóval bőven van ok örülni annak, hogy a világon elsőként hallhatjuk majd azokat élőben.

JÚLIUS 17. / A38

Of Montreal

Belépő: 2900 / 3500 Ft

Kevin Barnes mostanában éppen genderfluid pszichedelikus EDM-lite indie-t csinál, ami hallgatva pontosan olyan eklektikus, mint leírva, de hát ezt már megszokhattuk tőle az elmúlt húsz évben és tizenvalahány albumon. Koncertjeiről csak annyit írunk, hogy adott egyszer egyet lóhátról is, fellépőruhái a legjobb közt vannak, szóval látványra is lehet számítani bőven.

JÚLIUS 17. / MOM Sport

Macy Gray

10900 / 12900 Ft

Macy Gray hápogós hangjából az elmúlt két évtizedben inkább reszelős lett, ugyanakkor a játékoságra pont mostanában kezdett ráérezni a neosoul/jazz énekesnő (dalok a fűvezésről, vibrátorról, Kanye West feldolgozás). Gray tehát a mai napig aktív, ami sok kortársáról nem mondható el, de persze lecsupaszított klasszikusaiból is szól majd bőven.

JÚLIUS 1. / A38

Riff Raff

Belépő: 2490 / 2990 Ft

Jó, őszintén mondja meg, aki számított erre a koncertre, ráadásul nem is fesztiválon, hanem klubban! Mi biztos nem, felocsúdni is alig van időnk, aztán már jön is a novelty rap királya, a neonmágnás Riff Raff, hogy lehűtse kicsit a júliusi kedélyeket egy kis Dom Perignonnal.

JÚLIUS 5. / Barba Negra Track

Gojira

Belépő: 6900 / 7900 Ft

Mindig szívesen látott vendég nálunk az egyik legjobb koncertzenekar, a francia, műfajok által sosem leláncolt metálnagyágyú Gojira. Tavalyi lemezükkel újabb népszerűségi szintet léptek, ami korábban nehezen volt elképzelhető, kapd el őket karrierjük csúcán is!

JÚLIUS 6. / A38

Mark Lanegan Band

Belépő: 4500 / 5000 Ft

Kicsit sem bánjuk, hogy Mark Lanegan már szinte hazajár hozzánk lemezbemutató koncerteket adni, az ő hangját nem lehet megenni. Az új szerzemények mellett számíthatunk pár Screaming Trees-dalra is – miért ne használná ki emberünk kiterjedt diszkográfiáját?

JÚLIUS 12-16. / Bánk

Bánkító Fesztivál

Bérlet: 22000 Ft, napijegy: 9000 Ft

Egyértelműen a Slaves és a Picturebooks az idei Bánkító zenei húzónevei, de ha a szokásosan erős magyar felhozatalért, a színházi előadásokért, a tóparti környezetért, vagy éppen a civil beszélgetésekért/önkéntes programokért mennél, akkor sem panaszkodhatsz!

JÚLIUS 19. / A38

Cigarettes After Sex

Belépő: 3500 / 4000 Ft

Nem is nagyon lehetne aktuálisabb előadót meghívni, Greg Gonzalez lassú dreampop projektjének épp a napokban jelent meg az első lemeze és alig egy hónapra rá már koncertezik is nálunk. Legközelebb már nem biztos, hogy lesz alkalom ilyen kis helyen megnézni!

JÚLIUS 21. / ?

MDC (Millions Of Dead Cops)

Belépő: 2000 Ft (becsületkassza)

Nincs is jobb, mint egy titkos punkkoncert egy titkos helyen (kövesd a Facebook-eseményoldalt), sokak titkos kedvencétől, a lassan negyven éve aktív (an koponyákat és ideológiákat lezúzó) Dögölt Zsaruktól. Politikus jó estét mindenkinek!